

Veldnotities & (Selectieve) Transcripties

Onderzoeksgroep

Inhoud

1. Sessie 1 - 13/02/2026 (S1)	2
1.1 VELDNOTITIES	2
1.2 TRANSCRIPTIES	6
2. Sessie 2 - 27/02/2026 (S2)	13
2.1 VELDNOTITIES	13
2.2 TRANSCRIPTIES	16
3. Sessie 3 -13/03/2026 (S3)	42
3.1 VELDNOTITIES	42
3.2 TRANSCRIPTIES	43
4. Sessie 4 - 20/03/2026 (S4)	78
4.2 VELDNOTITIES	78
4.2 TRANSCRIPTIES	79
5 Sessie 5 - 27/03/2026 (S5)	96
5.1 VELDNOTITIES	96
5.2 TRANSCRIPTIES	97
6 Sessie 6 - 2/04/2026 (S6)	115
6.2 VELDNOTITIES	115
6.2 TRANSCRIPTIES	116

Note:

Van elke sessie is er een veldnotitie, bedoeld voor de student ter reflectie en een letterlijke transcriptie.

De transcripties werden getranscribeerd in een semi-verbatim vorm. Gesproken taal werd zo veel mogelijk behouden. Pauzes, lichaamstaal en hoorbare emoties werden tussen haakjes en in cursief weergegeven wanneer ze relevant waren voor de interpretatie. Niet alle stopwoorden en herhalingen werden consequent genoteerd.

De transcripties zijn selectieve, chronologisch geordende transcripties van een sessie.

Fragmenten zijn geselecteerd op basis van relevantie voor de onderzoeksvragen en voorzien van beschrijvende koppen ter bevordering van de leesbaarheid. Deze koppen hebben geen analytische functie.

1. Sessie 1 - 13/02/2026

1.1 VELDNOTITIES

Datum: 13/02/2026

Duur: 14:00-15:45, 1u 45 min met 10 minuten pauze

Locatie: Brake-Out Leuven

Aanwezig: Juliska, co-researchers 1, 2, 3 & 4

Context

Iets opvallends vooraf?

- Co-researcher 1 stuurde mij de avond ervoor 2 Whatsapps met de vraag *of het project met ons tweetjes nu nog doorgaat* en dat ze dat wel “gezellig vond zo”, (*T1 Belonging*). Ze geeft aan dat “*het met andere mensen erbij soms anders is*” We bespraken dit kort op 13/02 voor de sessie. Daar vroeg ik door en bleek dat ze schrik had dat het gesprek niet veilig zou zijn, en stelde ze oplossingen voor (tekens om aan te geven als het te veel werd, aandacht aan elkaar beter moeten leren kennen). Twee reflecties die ik ook in het programma had gestoken, dat gaf ik haar ook mee. Ik bedacht dat ze dit eigenlijk had kunnen mee voorbereiden. Ik merkte dus op: behoefte aan veiligheid, angst voor een onveilige groepsdynamiek, gevoel van verlies van exclusieve ruimte met mij, oplossingsgerichtheid en ownership (ons project).
- Co-researcher 4 liet weten in een mail dat ze graag op voorhand weet wat er gaat gebeuren zodat ze zich kan voorbereiden, ik liet iedereen weten via mail en co-researcher 1 via voice bericht wat we gingen doen.

Hoe startte de sessie?

Ik liep al even rond in de gangen, we lunchten samen, met co-researcher 4, co-researcher 1 en andere jongeren. Iets voor 14:00 startten we.

Hoe was de sfeer?

De sfeer is aanvankelijk afwachtend. Co-researcher 1 voelt zich zichtbaar comfortabeler (band opgebouwd). Humor ontstaat gaandeweg (vb. 'Chillen met de billen', *T1 00:35:28*).

Wat deden we?

- Afspraken en agenda overlopen
- Kennismaken met elkaar en wie doet wat
- Onderzoek: welk onderzoek gaan we doen? Wat is inclusief onderzoek?
- Opdracht voor volgende keer uitdenken

- reflectie

De agenda tekende ik op flappen en heb ik ook wat vereenvoudigd, van 7 naar 5 onderdelen. Het deel over ‘wat is (inclusief) onderzoek?’ hebben we niet helemaal kunnen doen.

Wat kwam inhoudelijk naar voren?

Afspraken en agenda overlopen

Ik maakte kaartjes met symbolen voor: ‘ik begrijp het niet/pauze/voel ik mij goed bij/voel ik mij niet goed bij’.

Co-researcher 3 introduceert nuance tussen 'pauze' en ‘dit is echt niet ok’ (T1 0:10:00). Co-researcher 1 stelt een teken voor. Co-researcher 1 en co-researcher 2 tekenen direct nieuwe kaartjes.

Co-researcher 1 verwijst naar een eerder individueel gesprek (“*we hadden daarstraks...*”) en legitimeert het voorstel als iets dat al voorbereid was. Hier zien we:

- Co-researcher 1: continuïteit tussen individueel voortraject en groepsproces → poging om eigen positie in groep te behouden
- Co-researcher 3: behoefte aan veiligheid, kritisch meedenken, actieve co-constructie van methodiek
- Co-researcher 2: actief meedoen

Kennismaken met elkaar

Iedereen had op voorhand de vraag gekregen: wat zijn jullie talenten? Ieder stelt zich voor, de groep vult aan voor co-researcher 2, co-researcher 1 voor co-researcher 3 en co-researcher 2, co-researcher 4 voor co-researcher 1.

Rollen verdelen

Hier zien we dat mensen spontaan een rol opnemen, co-researcher 3 neemt verslag (T1 00:31:40), ze benoemen ook helder mijn rol (T1 00:35:28).

Belangrijk:

- eigenaarschap wordt hier expliciet verdeeld
- ik probeer druk te verlagen (*‘geen druk voelen’*)

Hier ontstaat het eerste concrete voorbeeld van gedeelde verantwoordelijkheid.

Wat hebben we nodig om samen te werken

Communicatievormen: inclusie als spanningsveld (T1 00:39)

- Iedereen benoemt wat nodig is om goed samen te werken.
- Co-researcher 1 stelt WhatsApp-groep voor → praktische voordelen voor delen, maar te druk voor co-researcher 2.

- Mail is rustig voor co-researcher 2, maar niet toegankelijk voor co-researcher 1 → inclusie-dilemma.
- Co-researcher 1: *'Iedereen of niks'* → inclusie wordt door deelnemers zelf bewaakt.
- Co-researcher 3 stelt Discord voor → mogelijke middenweg, oplossingsgericht denken.
- Ik grijp tijdelijk in om communicatie te centraliseren. De groep reageerde aanvankelijk positief. Co-researcher 3 ziet praktische voordelen (delen van documenten, centrale plek).

Motivatatie om deel te nemen (T1 53:18)

De motivaties zijn sterk inhoudelijk:

- Co-researcher 4 → inclusieve en veilige stad
- Co-researcher 1 → praktische toegankelijkheid (bus voorbeeld)
- Co-researcher 3 → ervaringsdeskundigheid inzetten voor inclusie
- Co-researcher 2 → stem van meisjes met beperking laten horen
- Juliska: luisteren te weinig naar de stemmen, anderen die ons onderzoek verderzetten

Co-researcher 3 formuleert scherp onderscheid tussen professionele kennis en ervaringskennis.

“Ik vind het heel belangrijk om mijn ervaringsdeskundigheid te werken” (T1 53:18)

Over gender en intersectionaliteit (T1 00:56:13)

Of we het fijn vinden om eens met vrouwen alleen te zitten ☐ Ja we doen dat te weinig. Ze geven wel aan veel jongensvrienden te hebben. Vooral co-researcher 3 en co-researcher 2, hebben vrienden die ‘uit een minderheidsgroep’ komen, dan praten ze soms over hun gemeenschappelijke frustraties, bijvoorbeeld over taalachterstand maar ook over andere dingen.

Onderzoek: welk onderzoek gaan we doen? (wat is onderzoek?)

Co-researcher 3 en 1 zijn heel geïnteresseerd.

Wie kan onderzoek doen? Academische kennis versus ervaringskennis (T1 1:20).

Co-researcher 1 bevraagt impliciet academisch monopolie op onderzoek:

“Ik vind niet bepaald dat je een diploma moet hebben...”

Hier verschijnt kritiek op academische exclusiviteit en verlangen naar alternatieve legitimiteit.

Opdracht voor volgende keer uitdenken

- we bepalen welke opdracht we voor volgende keer gaan doen: iedereen bepaalt hoe die verplaatsingen bijhoudt
- we bepalen punten voor volgende keer- onderwerpen die opkomen

Reflectie

Algemeen positief, aandacht voor *spreekruimte & onderbreken* (T1 1:32). Co-researcher 2 benoemt indirect dat ze onderbroken werd. Ze linkt pauzes aan zenuwachtigheid. Groep zoekt samen oplossing: gebaar (co-researcher 3)- expliciete toestemming om elkaar te corrigeren.

Dit moment toont:

- groei in veiligheid
- concrete inclusieve procesafspraken
- meta-reflectie op groepsdynamiek

Groepsdynamiek

co-researcher 1

- neemt veel spreektijd- Transcriptie bevestigt lengte en frequentie interventies.
- vult soms aan of spreekt voor anderen
- positioneert zich als ervaringsdrager van voortraject
- brengt energie & veiligheid
- kan anderen overschaduwen

co-researcher 3

- analytisch sterk
- oplossingsgericht
- neemt verantwoordelijkheid
- denkt procesmatig mee

co-researcher 4

- inhoudelijk sterk wanneer voorbereid
- bevestigt soms anderen
- minder spontaan

co-researcher 2

- genuanceerd
- kritisch
- spreekt minder snel
- nood aan niet-onderbreken

Mijn rol

Sterktes:

- meerdere feedback kanalen
- veiligheid expliciteren

- rollen verdelen

Minder:

- neiging tot oplossen wanneer groep vertraagt
- veel informatie tussendoor (promotor, universiteit)
- soms beschermende rol aannemen
- transcriptie toont duidelijk hoe ik soms herformuleer of kader

Eerste indrukken

Inzicht in proces is heel belangrijk, ik voel veel eigenaarschap bij de jongeren, inzicht geven in wat de universiteit wil, wat de academische vereisten zijn, de inzichten die ik al opdeed zijn belangrijk.

Iets gewoon overlopen en aflezen, zelf met symbolen werkt niet echt.

Er was direct al input op, methodiek en veiligheid creëren van co-researcher 1.

1.2 TRANSCRIPTIES

12/02/2026 Whatsapp berichten over wie nu meedoet aan het onderzoek

R1. Ons gesprek dat wij altijd apart hebben gehad, is dat nu ook met de drie meisjes of is ons gesprek nog altijd apart want ik vond het eigenlijk wel leuk om zo een beetje te praten tussen jou en mij en ik vind het niet erg om met anderen.. euh te praten en in de euh groep te zijn maar ik vind het ook wel leuk om apart zo te babbelen tussen ons tweetjes dat vind ik wel leuk, euhm, daar hou ik wel van soms omdat bij andere mensen is het soms zo een beetje anders en dan ja moet je je een beetje anders gedragen voel ik zo en als je zo alleen bent dan kunt ge zo een beetje uiten van jezelf een beetje beter nadenken van hoe dat je dingen wil bespreken enzo dus euhm gaat dat nog door tussen jou en mij of hoe zit dat eigenlijk? groetjes co-researcher 1.

Ik antwoord dat we vanaf nu met 4 gaan praten en dat we achteraf nog eens iets gaan eten met zijn twee.

R1. Maar het project dat je met mij apart hebt besproken en zo gaat dat nog door tussen ons tweetjes want dat had ik wel, euhm, vond ik wel gezellig en lekkerder euhm ik vind het ook wel heel leuk om andere mensen te horen wat hun mening is enzo maar ik vond het wel gezellig om dat zo te doen euhm en ik snap wel dat die andere ook wel het project willen aannemen enzo maar ik vond het wel leuk om het zo.. zo te doen omdat euhm dat was voor mij het voornaamste en ook wel lekkerder en gezellig eigenlijk zo.

13/02/2026 Minuut 00:10.00 (Welke symbolen we gaan gebruiken om ons veilig te voelen)

R3. Tussen ‘pauze’ en ‘iets dat te ver gaat’, vind ik dat daar nog een nuance in moet. Als er zo een topic komt, waar dan ge echt voelt van? Hm, nee, dat is helemaal niet OK.
euhm...

R1. Ja, we hadden... daarstraks heb ik eventjes met haar (*Juliska, red.*) gepraat. Toen hebben we ook zoiets gezegd van. Je kunt ook een gebaar tonen en dat betekent echt van het zit me. Dit is pauze bijvoorbeeld, maar dat gebaar is zo van. Het zit me echt niet goed en dat betekent dit. Dit is officieel een gebaar. Ik heb met kinderen vroeger gewerkt en dat betekent het gebaar van. Het ziet me echt even helemaal niet als je van dit gebaar of je zegt van hmm. Dan kunt ge da ook tonen dus en dan kunt u ook gewoon even naar buiten en je hoeft het niet te weten, kan ook via..

J. Dus als je dan, doe je het zo.

R1. Ja, dit vond ik zo en dan zeg ik van OK, en we moeten niet weten wat er is, je mag het zeggen als je wil maar het hoeft niet per se.

(*Iedereen: Ja.*)

R1. Je moet, je moet vooral nu ga je je zo voelen, maar ik denk ongeveer als we gaan werken op de dingen, dan gaat ge u echt heel vaak op uw gemak voelen. Dat is de bedoeling van dit project ook.

13/02 Minuut 0:31:4 duidelijke communicatie

Over manier van verslaggeven, ik vraag of ze het ok vinden dat ik notities neem op flappen (R1. kan niet lezen).

J. Ja, OK, we hebben onze talenten benoemd. Ik heb dat ook opgeschreven. Wat vinden van die van manier van op, .. vinden jullie dat praktisch niet praktisch?

R1. Nee, we hebben daar heel vaak. In ons jaar altijd zo gedaan.

(*door elkaar gepraat*)

J. Ja, ik ben zo een word document aan het maken, euhm en daar schrijf ik zo wat dat dat uit de alé, zo een beetje een verslag eigenlijk.

J. *Co-researcher 3*, mag ik, we gaan, ondertussen zo terwijl we babbelen, zeggen wie gaat welke rol opnemen. En mag ik bij u schrijven dat ge meer het verslag maakt?

R3. Ja das' goed.

J. Ge moet daar genen druk voor voelen. Als je dan gewoon iets doorstuurt, dan is dat.

R3. Dat is goed.

13/02 Minuut 00:35:28 Sfeer en samen beslissen

J. En, ik denk, hoe zou je mijn rol beschrijven?

R3 of R4. Begeleider.

J. Ja.

R1. Ik zou gewoon jouw naam zeggen.

J. Dat is waar, maar...

R1. Want ik vind begeleider als naam vind ik zo mjaa.

J. Wat vind je van procesbewaker? Dat wil zeggen, probeer te zorgen dat we, ik weet niet of we er vandaag in gaan slagen, maar ik ga proberen zorgen dat we op het einde van de dag gedaan hebben wat we willen. Ja, is het niet gelukt, dan moeten we dat dat zien en.. voor mij is het vandaag, tis de eerste keer, we kennen elkaar niet....

R1. Weet je wat ik zou zeggen, chillen met de billen. En, dat was de eerste woord toen ik *co-researcher 4's* moeder tegenkom. Ze zei, VOILA, weet je wat wij gaan doen? Wij gaan chillen met de billen. (*Gelach alom..*)

13/02 Minuut 00:39 -aangepaste communicatie-samen beslissen

We hadden het over voorbereid zijn, dat dit belangrijk is voor co-researcher 4 en hoe ik iedereen heb geïnformeerd voor de sessie.

R1. Ik heb net een idee gekregen. Idee is dat we een groep kunnen maken. Zo'n WhatsApp groep dat dat allemaal erbij. En dan kunnen we altijd chatten van wat we denken wat we goed vinden, wat we erbij kunnen zetten misschien. Of als we ideeën hebben? We kunnen toch?

J. Ik vind dat een goed idee, maar soms sommige , sommige mensen vinden dat druk,

R1. Ja, dat kan.

R3. Ik vind het wel OK. Iets van een centraal plaats waar dat je dingen kan sturen. Dan kan ik bijvoorbeeld ook het document van onze onderzoeksgroep, een link daarin plaatsen en kan iedereen ernaar kijken.

(Iedereen instemmend: ja ja)

R2. Ik wil best eigenlijk niet meer in teveel whatsappgroepen zitten en echt mijn tempo.

R1. Ja ja.

J. Misschien moeten we eens een andere keer.

R1. (*Onderbreekt*)

J. Dan kunnen we nadenken van wat is de beste manier om te communiceren.

R1. Maar dan vind ik dat we het dan niet doen want als we dan op de chat zitten en zij zit er dan niet bij terwijl ze in die groep zit. Is het een beetje? Ja, dat vind ik dan.

J. (*gericht aan R2*) Op welke manier wil jij graag op de hoogte of is een goede manier dat jij...?

R2. (*onderbreekt*) Een mail sturen?

J. Jij hebt liever een mail en de andere whatsapp?

R3. Beter dat iedereen gelijk natuurlijk.

Wat dan je ook kan doen is maar. Ik weet niet of dat iedereen dat kent op discor,

R1. Ken ik niet.

R3. Dat is een app. Waar dat je zo'n servers kunt maken, servers kunt organiseren.

Je kan hem ook privé berichten naar elkaar sturen. En, Je kunt die servers ook muten.

Nou zodanig dat je geen constante ping ping ping ping ping krijgt.

J. Dat is misschien iets, maar dat is wel nog moeite, dan kunnen we het nu niet direct doen.

R1. Probeert tussen te komen.

J. Kunnen we daar efkes over nadenken? OK, jullie vinden allemaal whatsappje interessant.

Jij (*co-researcher 2*) zegt nee. Communicatie via mail voor anderen. En.. misschien moeten we het gewoon doen.

R1. Maar ik wil het maar ik wil graag een Whatsapp groep maken, maar als het niet gaat voor iedereen, dan denk ik dat nou afschaffen, want het is iedereen of niks vind ik een beetje. Want dat voelt, dat voelt voor mij als we zijn aan het praten. We zijn aan het lachen. Je ziet er dan niet bij.

En dat, dat voelt gewoon niet aangenaam. Dat voelt zo een beetje like. Ja ja.

J. Da's ok, we gaan straks bekijken op welke manier euh en..

R1. (*Probeert tussen te komen*)

R1. Uhm, het gaat echt over "alignen", ja.

R2. Voor mij past wel mail.

J. OK, dan gaan we gewoon een mail sturen.

R1. Ja.

J. OK, dan wil ik wel die verbinding zijn tussen OK, wat staat er in de mail. Als we een Whatsapp groep hebben of als we communiceren gaan we het hebben over wat doen we volgende keer. En denk ik ook wat. Hoe de volgende keer?

Is dat OK?

(*Groep. Ja.*)

J. Maar we gaan een beetje zoeken, ik ga wat nadenken en als jullie een idee hebben die voor iedereen zou lukken dan laat je het mij weten.

13/02 Minuut 00: 53.18 Motivatie om deel te nemen.

J. Als we over het onderwerp hebben (*van het onderzoek, red.*) Waarom vinden we dat interessant? Wat willen we daar graag uithalen?

R4. Ik denk vooral dat het interessant is van hoe je de stad eigenlijk toch inclusiever kan

maken? Ook kan je dat.

R1. Ja, hoe kunt u het gemakkelijker maken? Ook vind ik bijvoorbeeld in een bus als een persoon met een rolstoel komt. Vind ik ook dat de buschauffeur moet stoppen en de persoon moet helpen.

J. Ja.

R1. En het is al eens voorgekomen dat ik op de bus zat en die buschauffeur is niet gestopt en iemand in de bus zelf. Maar wel is hij geen helper en dat mag niet.

J. Ja, dus jij zegt, uw motivatie is dat je het tof vindt om na te denken over een inclusieve stad, jij denkt: Hoe kan je het gemakkelijk maken.

J. *Co-researcher 3*, wat denk je?

R3. Ik vind euhm, zo van die.. hoe moet ik dat uitleggen, je hebt zo professionals in het vak, maar dan heb je ook mensen die dat. Daarin heb ik geleefd in dat vak, die dat ook helpen. Het zijn die mensen?

J. Ik ben niet helemaal mee, dus als je zegt professionals het vak, wat bedoel je daar-dan welk vak?

R3. Ik bedoel in het algemeen zo bijvoorbeeld. Een buurtwerker kan hebben gestudeerd als sociale relatie medewerker.

J. Ja.

R3. Maar je kan ook ervaringsdeskundigheid, dat is het woord. Euhm, Ik vind het heel erg belangrijk om mijn ervaringsdeskundigheid te werken.

J. Ja.

R3. Om zo voor inclusie te zorgen. Euh en ik vind op zich dat dat te weinig gedaan wordt in de maatschappij. Dus daarom vind ik dees onderzoek wel heel belangrijk, ja.

J. En, zou je daar graag iets mee doen?

R3. Ja, ja hm.

J. *R2*, wat hoop jij hieruit te halen?

R2. Iets kunnen veranderen voor mensen/meisjes met een beperking. Perspectief kunnen laten noemen. En dat er naar geluisterd kan worden, gerespecteerd kan worden en dat er andere betere dingen kunnen gebeuren in het leven. Ja.

13/02 Minuut 00:56:13 Over gender en intersectionaliteit

R1. Dat is niet gemeen bedoeld of zo, hè? Maar ik ben blij dat we eens een keer voor de vrouw op komen, want heel vaak the men, it has always been the men en dat is niet seksistisch bedoeld, Ma it was the mans world -all our lifes en nu is het even voor ons
(.. allemaal tegelijk: ja) 00:56:36

J. Doen jullie dat soms nog, alleen zijn, zo met zo efkes gewoon met vrouwen zo babbelen.

R2. Ik heb niet zoveel vriendinnen, ik heb vooral vrienden als jongens, ik heb ook twee meisjes als met wie ik vriendin ben sinds mijn acht jaar ..., dat zijn toch twee meisjes die ik al lang ken .. die soort van verschillende perspectieven van als we ouder worden. we kende mekaar sinds ons 8 jaar en nu zijn we allemaal 21, dus OK.

R1. Ik heb het altijd gehad dat ik niet goed kon omgaan met meisjes. Er waren altijd zo. Tatata. En toen kon ik altijd beter met jongens omgaan en als je en dan was het altijd veel beter. Ik heb ook altijd in een tent geslapen met beide, dus ook zwemmende heb ik met jongens en meisjes allebei. Ik heb nooit dat gevoel van dit en dat dus ...

R3. Ik, ik heb meer mannavrienden dan vrouwen vrienden, maar die zitten ook in verschillende soorten. Euhm.

R1. Gebieden?

R3. Ja gebieden, internationaal en ook in verschillende soorten van...minder...wat is het woord er voor weer. Euhm,.. Minderheidsgroepen.

J. Ja, kansengroepen of minderheidsgroepen.

R3. Ja, euhm, en dan hebben we het over heel veel dingen. Heel vaak dat we ons frustreren over allerlei dingen en hoe dat het dan beter kan enzo.

R1. Ik vind vrouwen heel goed en heel sterk. En jongens zijn. Dat is niet gemeen bedoeld, die zijn sterk, maar de meisjes zijn slim.

R2. *(lacht)* Sorry, maar mijn moeder zegt altijd, vrouwen zijn van marsen en de mannen, ja.

13/02 Minuut 01:00: over vrienden die in ook in minderheidsgroepen zitten

R2. Ja, soms vraag ik zowel, wat is uw geloof? Want ik heb een vriend die gelovig is geworden maar zijn ouders zijn van Mauritius maar ... no. ...Ik heb een andere vriend die in Portugal is geboren,

Ik ben toch wel redelijk open minded en ze hebben allemaal ook taalstoornis dus ja, Hopelijk kunnen ze dat aanvoelen dat ik open minded ben...

J. Waarom? Het is de vraag, hè? Waarom zit ik hier met welke verwachting? En ik zit hier omdat dat heel belangrijk vind ik naar de stemmen en naar die. Ja, het is zo dat.

Er nog vaker wordt geluisterd naar mannen dan naar vrouwen. Ik had vaak over gelezen. Ik zie dat vaak, hè? Er lees daar boeken over: een inclusieve stad .

Dan praten ze over allemaal dingen en dan staat er helemaal op het einde ah en handicap.

En dan denk ik nee, Dat is, dat gaat niet, dus ik dacht, Laten we Laten we dit gesprek voeren.

En het is maar een thesis, het is geen doctoraat en dan vraagt het spijt me, deze zitten al jaren enzovoort. Maar goed, we doen wat we kunnen.

13/02 Minuut 01:20: over wie onderzoek mag doen

R1. Ik vind bijvoorbeeld. Dat je bijvoorbeeld als je dit (*onderzoek red.*) zou willen doen.

Ik vind niet bepaald, dat je bepaald een diploma moet hebben of bepaald kijk, dit is jouw project bijvoorbeeld, jij moet dit doen omdat je studeert ervoor maar.

Bijvoorbeeld, sommige van ons kunnen niet studeren, maar wij kunnen wel studeren in een andere weg, dat we het wel kunnen doen in jouw formaat in een andere weg.

13/02 Minuut 01:32: over samenwerken en condities creëren om ons stem te laten horen

We hebben het over wat we volgende keer willen doen. Co-researcher 2 zegt dat ze meer haar ervaring wil delen en heeft het over elkaar onderbreken.

J. Soms, je bent iemand die pauzes laat, hè, tussen wat je zegt. Heb je dan soms het gevoel dat je het nog niet bent uitgepraat als iemand anders begint te praten?

R2. Neem ik echt pauzes?

J. Je bent iemand die. Een zin zegt en dan een keer ademt en dan verder.

R2. Ahja omdat ik rap zenuwachtig word als ik praat.

J. Ik doe dat ook, hè? Ik ben gewoon aan het zoeken naar heb jij vandaag niet kunnen zeggen wat je wou en hoe kunnen we naar de volgende keer?

R2. Hm elkaar niet onderbreken en als het toch gebeurt dan misschien het zeggen. Ik zou het zo zeggen;

(Algemene instemming)....

J. Dus de volgende keer niet onderbreken en dan gaan we daar euh... (*schrijft op bord*)

R1. Vond je dat er onderbreking was toen je aan het praten was?

R2. Klein beetje maar. Ik vind dat nie erg he, iedereen wil iets zeggen, soms komt het gewoon slecht uit

R1. Stel nu dat ik dat doe, mag je het mij altijd zeggen

(Iedereen: ja OK.)

R3. Euhm: Ik heb een idee hoe dat we dat misschien kunnen voorkomen met een gebaar.

Wanneer dat iemand gaat praten is en jij krijgt een idee in je hoofd. Dat is iets waar ik vaak met vrienden online doe. Als we met camera's aan het werken zijn.

Dat is u beide handel in een kommetje vooruit steken om aan te geven van hé, Ik heb hier iets waarover dat ik graag wil praten. En dan zien de anderen dat ook. En dan ja. Goed.

Co-researcher 1 geeft aan dat ze haar gedachten niet lang kan ophouden, groep geeft suggesties (opschrijven, tekenen etc.)

2. Sessie 2 - 27/02/2026

2.1 VELDNOTITIES

Datum: 27/02/2026

Duur: 14:00-15:45, 1u 45 min met 10 minuten pauze

Locatie: Brake-Out Leuven

Aanwezig: Juliska, co-researcher 1, co-researcher 3, co-researcher 2, co-researcher 4- (co-researcher 2 komt later binnen)

Context

Iets opvallends vooraf?

- Correctie op verslag: co-researcher 1 liet vooraf weten dat in het vorige verslag een fout stond: *zij* stelde het veiligheids gebaar voor, co-researcher 3 het kommetje. Ze herhaalt dit tijdens de sessie (T2 00:18:27 *recapituleren*). → behoefte aan correcte representatie en erkenning (ownership + positionering).
- Intake R4. vooraf: Apart intakegesprek met co-researcher 4 in de voormiddag (sterker voorbereid aanwezig in de sessie).
- We zitten buiten: Op groepsvraag om “zo min mogelijk techno” (T2 00:08:20) → behoefte aan sensorische rust, informele setting.

Hoe startte de sessie?

- Een andere jongere zit eerst nog bij de groep; co-researcher 3 vraagt hem te vertrekken wanneer de opname start (T2 00:06:32) → eigenaarschap over ruimte en beginmoment.
- Sfeer is warm; veel humor en lichtheid (o.a. groepsnamen “Chillen met de billen”, “Chill Girls”, “Powergirls”) (T2 00:12:00–00:16:00, *doorlopend segment*).

Wat deden we?

- Herhaling vorige keer (T2 00:18:27)
- Spontaan gesprek: wat doen we met de resultaten? (T2 00:27:08 → 00:39:00)
- Plannen veldonderzoek in Leuven (T2 01:22:00 → 01:33:00)
- Reflectie & check-out (T2 01:47:30)
 - Agenda hing op flappen; geen scherm (T2 00:08:20 *context*).

Wat kwam inhoudelijk naar voren?

Check in

- Voorstel om in een cirkel te staan; groep verkiest aan tafel blijven (T2 00:08:20) → gezamenlijk beslissen, comfort bewaken.

- Emotionele openheid: R1. deelt ‘kwetsing’ (T2 00:14:00–00:18:00); R3. deelt later ongeval (T2 01:07:00) → veiligheid in de groep.

Wat we onthouden hebben

- Gespreksregels (niet onderbreken; kommetje; pauze/wissel) opnieuw helder gemaakt (T2 00:18:27).
- Talenten;
- Ervaringskennis versus academische kennis; onderzoek als meer vragen dan antwoorden. (T2 00:18:27 → 00:27:00).
- R1. bevestigt wie welk teken had bedacht (foutje in verslag) (T2 00:18:27).

Wat doen we met de resultaten-spontaan

- Is het jouw onderzoek of ons onderzoek? expliciet bevraagd door co-researcher 1 (T2 00:27:08 → 00:39:00).
→ Groep kiest voor “ons onderzoek”.
- Producten/outputs die de groep voorstelt:
 - o Filmpje (co-researcher 1) (T2 00:39:00 → 00:42:39 → 00:48:26)
 - o Artikel voor Inclusieve Redactie (co-researcher 3) (T2 00:39:00 → 00:42:39; 00:39:00 en 00:42:39 expliciet)
 - o Meertaligheid: NL (co-researcher 4), FR (co-researcher 1), EN (co-researcher 2) (T2 00:39:00 → 00:42:39)
 - o Anoniem/zonder beeld indien gewenst (T2 00:39:00 → 00:42:39)
- Ik benoem: dit is inclusief onderzoek (samen beslissen wat je met resultaten doet) (T2 00:39:00).

Uitwisseling oefening

- Co-researcher 4: bus/trein vaak te laat; drukte → overprikkeling (T2 00:53:00).
- Co-researcher 2: wandelt naar werk (rust, gezondheid); op trein zitplaats nodig bij drukte; anders overprikkeling (T2 00:59:00 → 01:06:00).
- Co-researcher 3: fietsongeval → angst/flashbacks; toch opnieuw gefietst; plant buiten spits; wandelstok als hulpmiddel (T2 01:07:00 → 01:12:09).
- Co-researcher 1: zeer negatieve bus-ervaringen (onbeleefde chauffeurs, pesten, niet laten uitstappen); verplaatst zich met auto/scootmobiel; “ik haat openbaar vervoer” (T2 01:15:30 → 01:19:34).
- Herkenning onderling: drukte, hulp die soms te veel is, oordelen (T2 01:22:00).

Hoe organiseren we ons bezoek

- Bestemming: Botanische tuin (gratis, duidelijke route, kans om te stappen) (T2 01:22:00 → 01:33:00).
- Vastleg-methoden:
 - Foto's – Juliska (T2 01:33:00)
 - Schrift/notities – co-researcher 4 (T2 01:33:00)
 - Audio – co-researcher 3 (T2 01:33:00)
 - Co-researcher 2 zoekt nog → aangemoedigd om iets concreets te kiezen (T2 01:33:00)
 - Co-researcher 1 nood aan extra ondersteuning; groep voorziet uitleg/tijd (T2 01:33:00)
- Picknick als verbindend element (voorstel co-researcher 1, groep akkoord) (T2 01:22:00 → 01:33:00).
- Co-researcher 3 stippelt de route uit (T2 01:33:00).
- Juliska checkt met trainers of ze vroeger kan vertrekken (T2 01:33:00).

Reflectie

- Inclusiviteit: positief beoordeeld; iedereen werd betrokken (ook wie later binnenkwam of even weg moest) (T2 01:47:30).
 - Talenten benoemd:
 - Co-researcher 1: meetrekker (T2 01:47:30)
 - Co-researcher 4: goede luisteraar (T2 01:47:30)
 - Co-researcher 2: (dark) humor, luchtigheid (T2 01:47:30)
 - Co-researcher 3: structuur/analytisch (T2 01:47:30)
 - Juliska: rust en goede vragen (T2 01:47:30)
- “Het voelt als ons onderzoek” – unaniem (T2 01:47:30).

Groepsdynamiek

- Co-researcher 1 – veel spreektijd; stelt kernvragen (eigenaarschap/resultaten) (T2 00:27:08 → 00:39:00); zoekt veiligheid; kan anderen soms overschaduwen.
- Co-researcher 3 – analytisch sterk; proces & verantwoordelijkheid (route, verslag, artikel) (T2 00:39:00; 01:33:00); zorgend voor groepsaders (T2 00:06:32).
- Co-researcher 4 – beter voorbereid; conceptueel helder over onderzoek (T2 00:18:27 → ~00:27:00; 00:53:00).
- Co-researcher 2 – meer spreektijd; humor; scherp over prikkels en autonomie (T2 00:59:00 → 01:06:00).

Mijn rol

- Sterktes: Meer ruimte geven, veiligheid bewaken, gedeeld eigenaarschap stimuleren (*T2 doorlopend; zichtbaar bij 00:18:27, 00:27:08, 01:33:00*).
- Aandachtspunten: Nog helderder formuleren; tijd waken zodat iedereen aan bod komt (*T2 – algemeen patroon*).

Eerste indrukken

- Sterke groei eigenaarschap: zitten aan tafel i.p.v. cirkel (*T2 00:08:20*); uitstap & picknick beslissen (*T2 01:22:00 → 01:33:00*); naam/T-shirt-idee (*T2 00:12:00–00:16:00; 00:42:39*); outputs bedenken (*T2 00:27:08 → 00:42:39*).
- Co-constructie van onderzoek en resultaten is expliciet zichtbaar (*T2 00:27:08 → 00:42:39*).
- Cohesie en veiligheid nemen merkbaar toe t.o.v. sessie 1 (*T2 01:47:30*).

2.2 TRANSCRIPTIES

27/02 Minuut 00:06:32

J. Ik ga dit opnemen, OK?

(Iedereen: jajajaja)

R3. Misschien wil jij wel ergens anders gaan zitten, X.

X: Sorry

(Iedereen: neen, tis OK)

J. We gaan met iets beginnen en anders ga je niet mee zijn.

27/02 Minuut 08:20

J. Ah, daar is ze *(over co-researcher 4 die 5 minuutjes te laat komt binnenwandelen)*

R4. Hallo.

J. Hey.

R1. Nu nog één.

J. Neen, *co-researcher 2* ging echt een beetje later zijn dus ze moest ook praten met X en dan. had ik gedacht dat ze er voor dat ze er de tweede helft toch zeker bij is, denk ik.

R3 en R1: Ja ja.

R1. Jij had gevraagd aan ons om iets te maken maar ik heb helaas geen tijd gehad daarvoor.

J. We gaan het straks bespreken.

R1. Ja, OK.

R3. Mijn laptop heeft wel maar twee à 3 uur de lading, maar dat moet normaal wel genoeg zijn.

J. Ja, en desnoods misschien gaan we straks dan toch wel eventjes naar binnen gaan? Ik stel voor dat als iedereen, dat als we merken van we moeten ons verplaatsen dat je het zegt..

R1. Ja, maar zo minst mogelijk techno nu want we hebben echt super veel techno gedaan vandaag en dan geraken mijn ogen heel...

J. We zitten buiten..

J. Ik heb een agendaatje gemaakt, zeg maar of dat je vindt dat er alles op staat. Ik zou een kwartiertje willen herhalen van de vorige keer. Eerst een check-in, we mogen dat hier zo doen *(wijst naar een open plek naast de tafel)*, we moeten ons niet neerzetten. Een check in: hoe gaat het en wat onthouden we van de vorige keer, zodanig dat we een beetje weten. Hebben we daar nog vragen over? Of of?

R1. En wat houdt de check-in in? Is het een activiteit, is het iets dat we doen, is het iets...

J. We gaan ons hier gewoon in een cirkel zetten en zeggen hoe dat we ons voelen vandaag en als ge een alternatief idee hebt.

R3. Kunnen we niet gewoon aan tafel blijven zitten. We zitten al eigenlijk in een cirkel.

J. Voor mij mag dat ja, jullie beslissen.

R4. Ja, dat is toch gemakkelijk.

R1. Voor mij maakt het niet uit.

J. Dan gaan we waar dat je daarnet zei, de ervaring, we hadden een oefening voor iedereen. Een keer delen we dat... Heb je die oefening gedaan? Wat vond je daarvan? Heb je dat niet gedaan? Heb je daar ideeën over? En dan stel als je ze ook niet gedaan hebt, we gaan een beetje delen. OK, want de oefening was van: Hoe verplaatst ge u in de stad, hè? En waarom kies je voor een vervoer en dan gaan we proberen dat iedereen een beetje zijn verhaal verteld en dat we daaruit halen van- zitten daar misschien dingen mee die gelijk zijn of verschillend. Of wat vinden we daar ook interessant aan.

R3. *(knikt instemmend)*

R1. Meer van ja. Waar en met wat heb je verplaatst?

J. Ja, en hoe heb je daarop gevoeld. Dan gaan we het hebben over inclusief onderzoek, hè? Wat dat wij hier doen of proberen doen is inclusief onderzoek. De vorige keer zijn we daar heel snel over gegaan. Ik wil dat nog een keer met jullie over babbelen.

(papieren vallen door de wind)

J. Dat is gewoon in agenda. Dan gingen we de volgende keer dat we een uitstapje maken naar Leuven.

R1. Ik weet niet of ik daar bij ben.

J. Volgende week ben je er?

R1. Ja misschien ja misschien,...

J. Maar je kan al mee nadenken over hoe we het zouden kunnen doen. Ja ja, hoe gaan we het doen? Waar gaat, hoe gaan we dat doen? Hoe gaan we onze ervaring vastleggen? En we gaan daar samen over beslissen. Iedereen mag dat op zijn manier doen, maar dat iedereen weet hoe we het gaan doen. Gaan we samen gaan, kan ook apart. Anyways. En op het einde is het wel goed dat we nog eventjes 10 minuutjes. Dat is echt heel belangrijk. Nadenken van wat we van vandaag vonden, vonden we het goed, vonden we het niet goed?

R3. *(instemmend hm)*

J. Dan, dus dat is gewoon de agenda, staat er iets niet op?

R1. Ik denk dat het OK is he.

J. Iets dat jullie willen bespreken dat we er niet op staat?

R3. Ik zal eens in de mail kijken ook. Voor deze zekerheid.

R1. Ik denk dat het OK is, niet te veel. Ik denk wel dat het OK is van wat we vorige keer besproken hebben.

(Stilte- we wachten op co-researcher 3)

R3. Nee, dat is alles.

J. Ik wil ook zeggen, ik maak een agenda op, als jullie denken, maar ik wil het eigenlijk daarover hebben, dan mag je, dan is het echt de bedoeling dat je dat ook zegt..

(Instemmend geknik bij iedereen)

J. We moeten daar dan natuurlijk samen over beslissen, maar dan dat we toch over dingen babbelen waar dat jullie ook over willen babbelen.

Ja.

OK, check-in. Dat ik meestal, de check-in doen is gewoon eventjes. Een toertje van, hoe zitten we hier vandaag en hoe doe... Als je dat een saaie manier vindt, dan mag je dat de volgende keer zeker op een andere manier vormgeven.

R1. Ja ma zo, meestal zijn onze check-ins altijd heel actief of heel doen, en soms is het ook wel zalig om gewoon. Lekker chillen met de billen te doen. Sorry.

R4. en R3. Ja ja *(lachen)*

J. We moeten nog een naam vinden voor onze onderzoeksgroep.

(gelach, jaaa)

J. Chillen met de billen, *(lacht)*.

R1. Chillen met de of of neen, ik heb een idee. Chill girls.

(gelach)

R1. Het gaat over 'girls' dat we praten, dus 'Chill girls'.

R3. De 'Powergirls' vind ik wel...

R1. Ooo ja.

R4. Ja, met de mensen te tonen van he we zijn hier aan het chillen.

R1. Of neen neen de 'Konekt girls'.

(Gelach)

R1. Of 'Breaky girls' denk ik of 'Breaking'.

OK, ik ga het opschrijven.

J. Goe, efkes nen check-in: Hoe zit het hier vandaag? Hoe voelt ge u vandaag?

R1. Misschien kun jij beginnen?

J. Moet ik beginnen? OK, euh, ik ben iemand die nogal afhankelijk is van het weer. En dus ik voel me heel goed. *(lacht)*

R4. Ja, ja.

J. In het begin van de week dan zag ik dat niet zitten, want dat was zo aargh en opeens is de zon er en dan denk ik, het leven is mooi ja, maar dan.

R4. Inderdaad, bij mij is dat ook zo.

(Er komt iemand passeren met een vraag of we iemand gezien hebben)

J. Dus de zon. Wie wil aanvullen?

R1. Misschien is dat omdat... Misschien heeft mijn tattoo gezegd van 't is tijd voor zon.

R3. *(lacht)*

R1. Omdat het een zonnetje is?

J. *Co-researcher 3*, wil je aanvullen?

R3. Ik voel me nog wel redelijk hyperactief vandaag.

J. OK

R3. Maar het lichaam wilt ook niet mee tegelijkertijd, dus het is zo. Mèèèèh. *(lacht)*

R1. Dus eigenlijk, jouw jouw lichaam is hyper, maar jij doet niet hyper.

R3. Neen, het omgekeerde.

R1. Ah, omgekeerd?

R4. Ja, dus je dacht dat je hyper was maar je lichaam...

J. ...kan niet volgen?

R3. Ja.

J. *Co-researcher 4* ?

R4. Euhm, ook eigenlijk hetzelfde, ik voel me eigenlijk ook wel goed en dit en dat, ook af en toe wat moe. Maar voor de rest, çava eigenlijk. Ja, ik voel me wel heel goed. Ik heb er ook wel zin in. Dus ja, met de goede moed.

J. *Co-researcher 1*?

R1. Ik ben gestart met een hele positiviteit, dat was heel leuk, maar er zijn een paar prikkeltijden geweest en het is gisteren pas begonnen dat ik mij wat lekker voelde meer. En dan was er iets gebeurd.

Deze voormiddag dat ik echt niet had gedacht dat het zou komen. Er is precies een barst en ik voelde mij daar eigenlijk wel heel kapot mee, terwijl ik voor die persoon eigenlijk wel heel vaak iets gedaan heb.

Ze heeft mij eigenlijk wel kei veel gekwetst en vanaf.. vanaf die tijd heb ik eigenlijk super veel ben ik down. Ik. Ik ben positief en ik ben blij, maar ik voel me nu....

zo van, ik ben echt gekwetst geweest.

J. En zit die persoon hier in die groep?

R1. Ja. Nee, Ah. nee, nee, nee, sorry, nee, nee, nee, hier niet , sorry neen.

J. Want ik wil natuurlijk weten...

(Anderen vallen bij)

R4. Neen neen, het heeft niet met dit te maken.

R1. Dus ja. Dat vind ik heel spijtig.

Helaas. Ja.

En normaal kan ik me daar wel goed in beheersen en ik laat het dan gewoon doen. Maar ja, als iemand dat echt zo zegt van... als je... kijk, als jij zo, als jij zou krijgen van oh ja, ik heb ik, ik heb jou gemist.

Ik heb jou gemist en dan zeg je dus ik zeg, ik heb jou gemist, ik heb jou gemist, maar jou heb ik niet gemist. Hoe zou jij je voelen als je dat krijgt als je dat...

J. Ik denk dat ik mij wel gekwetst zou voelen, ik zou mij wel verdrietig voelen ja.

R1. En dat terwijl dat jij eigenlijk heel vaak al... Superveel persoonlijk heeft gedaan, ik vind dat echt een beetje onbeschoft en...

J. Ja, zie het het zitten om dit vandaag te doen?

R1. Neen, ja, hier heb ik geen probleem mee, daar gaat het niet om, ik vind dat gewoon, gewoon onbeschoft. Ik vind dat gemeen en onbeschoft. Je moet weten hoe je met mensen moet omgaan en hoe je je moet gedragen, ...

...

00:18:27 recapituleren

J. Goed, dan gaan we er invliegen voor vandaag.

Ik wou nog een keer weten. Wat hebben jullie onthouden van vorige keer?

R1. Wat ik nog weet was euhm, onderbreken. Laten mens, laat, laat mensen uitspreken, dat wij ook nog. Dan hadden wij ook nog.

Talenten, we hebben talenten aan elkaar gegeven van wat vinden we dat talenten zijn van ons. En wat nog? *(doet teken met handen)*

J. Ja, de onderbreking moet ik, vind je het goed als ik de kaartjes uitdeel?

R1. En ah ja en nog iets en geef ook kans aan andere mensen. We hadden zoiets van dat we ook de kans moeten geven.

J. We hadden gezegd om een kommetje te maken. Jaja.

R4. En even pauze.

R1. En ja, dit was 'pauze'. Wat was het kommetje nu weer?

R3. Als je iets in je hoofd hebt van ik wil dit effe even echt kwijt en iemand is aan het praten.

Ja, dan kun je het kommetje maken om duidelijk te maken van hé, ik heb hier iets dat ik in de

groep wil gooien. Ja en dan weten de andere personen van ik moet afronden.

R1. Ja, maar we hadden vorige keer zat, waren we vergeten om iets te maken van ja, ik heb nu iets in mijn hoofd, maar de persoon is aan praten, is dat het kommetje? Dat was dat het kommetje. Ik heb het ook in mijn hoofd, maar ik wil het zeker weten.

(Iedereen: ja ja)

R1. OK, dan is dat OK.

J. Dat is het kommetje en dit.

R1. Dit was, dit was, het was niet 'pauze', dit was van..

R4. Als het niet gaat dan moet ge...

R1. Het zit me niet, het was meer van. Ik moet even.

R4. Wissel van omgeving.

R1. Ja, het was. Het was niet van het ziet me niet. Het was nooit van het ventileren.

J. Het is het zo dat jij?

R3. Ik denk het wel.

R1. Ja, want dat was dus een foutje, want je *(tegen mij)* had mij een kommetje gezet en haar dat andere...

(Iedereen lacht)

J. Ja, in het verslag had ik iets, he.

R1. Maar dat vond ik wel.

J. Dus de tekens hebben we afgesproken van. Hoe kun je communiceren? De talenten ja *co-researcher 4*, wat heb jij onthouden?

R4. Ook een beetje overlopen, wat dat het onderzoek, wat het eigenlijk inhoudt, beetje eigenlijk. Uitleg eigenlijk.

J. Ja, Wat heb je daar zo van onthouden van het onderzoek?

R4. Eh, Dat we zo onderzoeken van wat ik over de stad en zo thema's waarover de over het onderzoek gaat, wat het onderzoek inhoudt.

J. Ja.

R1. Ja en hoe hoe. Hoe kunnen we verzekeren van de rolstoelen? Hoe zouden we dat doen?

Dat was, dat was van jou *(naar R3)*. Ik weet niet of dat van haar was, dat ze zij van ja, dat je meestal op de bussen met de rolstoel.

R4. Ja toegankelijk.

R1. Ja ja, ja, dat was het. Ja, ja ja.

J. Nog iets *co-researcher 4* dat je hebt onthouden?

R4. Euhm, nadenken. Wat hebben we besproken.... *(stilte)*

R3. Ik kan wel nog iets aanvullen, school, ja. Ja, we hebben het ook gehad over academische kennis versus ervaringskennis. Academische kennis is wat dat je echt zo op school leert en ervaringskennis is. Wat dat je...

R4. Ook ervaring ervaart.

R3. Ja, ja, ervaringsdeskundige enzo.

R4. Ja gelijk een beetje als theorie en ja praktijk.

R1. En, we hadden ook gezegd: Het is voor de girls. Meisjes want. Als ik het, ik wil niet kritisch zijn, maar het is wel heel vaak voor mannen van hun de kant geweest. Ik ben toch wel blij dat ik echt voor de meisjes doen want altijd voor de twee kanten. Daar. Daar hadden we het over en we hadden ook over. Hoe gaan we ons plaatsen om de volgende?

(Er valt iets)

R1. Oh nee, niet echt. Ik haat dat dat gebeurt, dat gaat vanavond in Tervuren ook zijn, neen.

J. Dus wat hebben het gehad over meisjes he, maar we hebben het ook wel over. Iedereen heeft al een beetje gedeeld van hebben we meisjes, vrienden of jongens vrienden? Ja.

R4. En ook: welke plekken in de stad wat wat je aangenaam vindt of wat je niet aangenaam.

1. Ja en wat zijn de namen dat we kunnen gebruiken of tonen van? Het is niet omdat jij niet goed kan stappen, bijvoorbeeld. Oh ja, die heeft een handicap. Snap je? Snap je dat wij jou *(tegen R3.)* zien dat hoe jij nee sorry. *(wacht even, herbegint)*

Als jij stapt dat wij denken van, oh ja,...

R4. De oordelen.

R1. Ja de oordelen zo van waarom zien mensen ons zoals we... of dat ze soms gewoon lachen omdat ze zien van dat? Dat bedoel ik meer van. Ze weten niet wat in jou zit, ze denken: ah, die is buiten, die is zo en je weet eigenlijk niet wat die persoon is, bijvoorbeeld bij mij. Bijvoorbeeld, ik ben in een winkel geweest en je weet, Als ik dit (wijst naar haar pruik) niet aan had, dan denken ze.: "Oh mama, Dat is zeker een een jongen." Snap je zo een dingen, maar je weet niet wat de persoon van binnen is.

Ja ja, zo zo dingen.

Ja of bijvoorbeeld, oh, die heeft een bril op dus dat is een nerd, snap je?

J. Ja, ze kijken naar u en zeggen al.

R1. Ja ja.

J. Heb je nog dingen dat je?

R3. We hebben ook gezien wat dat een onderzoek precies is, alleszins de basis daarvan.

Dat gaat over vraagstuk en antwoord. Langs de ene kant.

R1. Sorry, vraagstukken, kan je dit uitleggen?

R3. Bijvoorbeeld ons vraagstuk hier in de in dit onderzoek is hoe dat vrouwelijke jongeren hoe dat jonge vrouwen zich om er rond de stad verplaatsen.

R1. En in elkaar zitten.Ook hoe zien..

Anderen, neen neen verplaatsen

R1. ook niet in elkaar zitten meer verplaatsen. Ja, dank u wel.

R3. Maar het is ook belangrijk in een goed onderzoek dat je op het einde van je onderzoek meer vragen dan antwoorden hebt.

Omdat er dan meer mensen kunnen verder onderzoek doen. Ja, naar de uitkomsten van u van uw eigen onderzoek eigenlijk. Ja, ja.

R4. Ja ja zodat anderen verder kunnen gaan

R1. Ja, de antwoorden helpen niet zo goed en en als je vragen hebt, dan heb je meer keuzes of om te weten wat het eigenlijk is. Ja ja, want dan duurt dat langer.

En dan is het ook kort, kort en krachtig, kort en krachtig hadden we het er ook over.

We hadden het er ook over van: als je het zou uitleggen of als we op op.

Excursing- ik kan het woord niet

J. Excursie.

R1. Excursie, gaat om te zeggen van, hoe zit het in elkaar als we iets zouden uitleggen zeg maar. Dat we daar kort een kracht kunnen uitleggen in een in een puntje, daar hadden we ook gezegd, We hadden het anders uitgelegd vorige keer .

Ik denk dat R3 en R4 dat zo een beetje hebben uitgelegd.

R1. Als ik, als ik juist he?

J. Ik denk meer vragen dan antwoorden en dan, dat kort, Het is een we zitten maar 5 keer samen, dus het is... het is klein als onderzoek en dus.

R4. Dat het onderzoek daarna bij anderen verder gaat.

J. Ja, sommige mensen doen 5 jaar onderzoek. Dat zou cool zijn dat wij, maar we hebben maar een maand voilà.

00:27:08 over wat we doen met de resultaten van het onderzoek

R1. Ik heb daar een vraag, dus we doen deze onderzoek maar. Wordt het dan is deze onderzoek om echt? Verder te gaan om dit echt openbaar te brengen in het ding om echt te tonen dat die mensen dat echt gaan kunnen begrijpen van wat wij hier aan het doen zijn eigenlijk. Want nu zijn we d'r eigenlijk hier gewoon een beetje aan het bekijken aan het doen en de volgende keer gaan we naar buiten.

Maar is de doel echt dat we het een beetje groter kunnen maken om te tonen aan die mensen

dat ze begrijpen wat onze doel is om hun te vertellen wat wat dit is eigenlijk?

Of, wat is nu eigenlijk?

J. Ik denk dat we daar samen, het is ons doel.

R1. Ja, sorry, neen ons doel sorry.

J. (*lacht*) Neen maar het is, het is waar, dus. Ik vind het een beetje moeilijk, hè? Dus mijn mijn thesis, maar we doen het wel samen en het is het nu van mij. Of is het van ons? Ik zou het graag hebben dat het van ons is, ja.

R1. Ja, het is jouw, Het is ons ding om te bekijken. Wij zijn hier om mee te helpen, maar het is jouw project?

J. Maar ik zie het eerder als ons project. Maar ja, er wel een specifiek. Ik moet er een stuk over schrijven, dat moeten jullie niet doen.

R1. Ja maar wat is het doel? Wat is wat, wat zoeken we eigenlijk om naar buiten te brengen. Wat is wat is ons project?

J. Ja misschien eerst he, wat denken jullie daarover?

R4. Ik denk dat we nu eerst. Wij zijn onderzoek nu gestart. Ja, nu eerst kennismaken met onderzoek en ik denk daarna. Dus kijken van wat weten we daarover? Wat kunnen we daarmee doen? En ik denk op het einde dat er dan alles samenstellen en dan dan misschien...

R1. Want.

J. Wacht.

R1. Jij was aan het praten? (*aan R3.*) Nou ja, ja. Sorry sorry sorry.

R3. Om daarbij op aan te vullen, denk ik dat het onderzoek eerder gaat zijn voor de problematiek naar buiten te brengen. Echt zo op onderzoek? Allez op onderzoeksbasis zodanig dat mensen de volgende mensen daar verderop aan de slag kunnen en naar antwoorden kunnen gaan zoeken. Ja.

J. Dus wij gaan eigenlijk. Zo zeggen op welke problemen komen we en daar gaan we dan iets van maken.

R4. Ja wij zorgen voor vragen en dan gaan andere personen daar antwoorden op proberen vinden.

R1. Maar Juliska, kijk, We zijn nu al een beetje bezig geweest. En dan stopt het, want dan is jouw project maar. Is het het doel dat we der ook wel verder, ...om het toch nog openbaar te maken. Of is het van? We doen? We zijn aan het kijken wat we..

J. Wat wil je daar graag mee?

R1. Ik vind dat het heel veel belangrijk is en ik vind het eigenlijk heel blij dat het eigenlijk is buiten gekomen. En het is niet vaak dat je zo'n dingen krijgt. En het was eigenlijk wel heel

belangrijk, want beperking. Is grotere een groter, een groter, een groter aan het komen. En er zijn ook veel meer beperkingen aan het..groeien dus. Ik vind het eigenlijk een heel belangrijk project en ik vind dat dit project niet omdat wij nu 3 maandjes of zo bezig zijn. Maar ik zeg maar wat ik 3 weekjes. En oh ja, nu is het gedaan. Ik vind dat het niet moet stoppen. Ik vind dat het verder moet bekomen en kijken, waar is die puzzel dat wij kunnen connecten van wat wij zoeken?

J. Ik denk hé, hoe denken jullie daarover?

R3. Ik denk dat dat voor dees, allez in het kader van u thesis niet echt zo. Praktisch is.

Omdat jij ook maar een half jaar hebt om u thesis te maken.

Maar ik denk wel in de toekomst als andere mensen dat oppakken. Dat het wel groter kan worden, maar dat ligt aan andere mensen als zij dat willen oppakken.

R1. Het doel is...

(... door elkaar)

R3. R4, wat denk jij?

R4. Ja, we kunnen zo het idee we moeten echt mensen kunnen motiveren van er iets mee te doen, echt zo het stimuleren.

J. En dus dan denk ik wel, hè? Hebben wij alle oplossingen? Neen, dat doen we niet, dat gaat echt niet lukken. Nee, maar we kunnen wel echt en dat is een goede manier om over na te denken: wat gaan we doen met het resultaat? Het resultaat zijn dan de vragen de problemen waarop we uitkomen over. Zowel inclusief onderzoek. Misschien zeggen jullie, ik vond het niet inclusief, dan moeten we dat samen bespreken. Dat is niet erg, hè? Nee, dat zijn de lessen die we eruit over gaan leren. En wat zijn de lessen die we leren uit. Wat dat we wat dat we subiet gaan doen, hè? Of wat dat jullie al gedaan hebben, wat zijn de problemen? En dan, één ding is, gaan we alles oplossen, dat denk ik niet. En willen wij dat dat wat wij hebben geleerd naar buiten komt, dan kunnen we daar echt over nadenken. Wat kan ik doen? Ik ga dat aan mijn prof gaan brengen. Ik ga dat voorstellen die gaat dan misschien heel leuk vinden.

Misschien gaat die daar nog iets verder mee kunnen doen. Oké, We kunnen en dan kunnen we nadenken.

Kunnen we een artikel schrijven in in bij Konekt, we vragen aan vraag aan de inclusieve redactie. Bon ja, snap je? Er zijn allemaal dingen waarop we kunnen denken hoe dat we dan naar buiten kunnen brengen. Nu denk ik wel. Moeten we goed kijken, wat is werkbaar? Waar heeft iedereen die hier aan tafel zit zin in? Willen we dan nog samen doen? Hoe kunnen we dat doen? Want het werk gaat dat wel moeten verdeeld, ja. Dat is een beetje afhankelijk van hoeveel energie heb je daarvoor? Ikzelf vind dat heel tof maja

R1. Ik had ook misschien een idee van jouw prof, ja kijkt ja, ze zit nu achter de schermen want ze weet niet wie wij zijn en Ik had misschien een idee dat wij zo allemaal één ding kunnen zeggen van misschien ... We kunnen zeggen dat er één of 3 dingen zeggen van wat we hebben gedaan met jou, wat wat, wat voor dingen waar we mee bezig zijn en dat ze dan weet van ahja, daar zijn we ook zo'n beetje mee bezig?

J. Dat zou je euh, dat zou niet alleen kunnen zijn voor de prof, maar voor dit ook voor. Maar goed, ik weet niet hoe comfortabel jullie hier mee zijn.

(Door elkaar)

R3. Ik sta nu echt niet graag in de spotlights. Dus ik wil liever in de achtergrond blijven.

R1. Maar je kan ook anoniem, weet je, zodat je iets zegt en dat je zo geen fotografie hebt.

R3. Ja maar zelf dan.

J. Neen en ook niet: als ik dan zeg, bijvoorbeeld, je kan een artikel schrijven, zeg je dan ook?

R3. Ja, dat vind ik ook wel geen probleem, want ik ben nu aan het denken. We zijn zo inclusieve redactie ook bezig. Om misschien thuis te werken aan een klein artikeltje voor de inclusieve redactie over dees als ja, jij dat ziet zitten.

R1. Ik heb het idee. Jij zou bijvoorbeeld degene zijn die kan typen en dan zeggen we, We hebben 3 meisjes die het zou willen doen.

R3. 3, 4?

R1. Dan kunnen we zeggen van jij, jij typt, en bijvoorbeeld ik zeg, ik ken *co-researcher 4*, wij zeggen dan een paar dingetjes. En dan typ jij dan ah, dit zijn de meisjes en blablabla en dan kan je dat doen en dan, want dan zit jij ook achter de schermen. Dat zou bijvoorbeeld, wat vind je daarvan?

R3. Dat vind ik wel fijn.

R1. Das leuk toch?

J. Mag ik even zeggen wat jullie aan het doen zijn? Jullie zijn één van de belangrijkste dingen aan het doen van onderzoek.

R3. Dank u wel.

J. Dat is eigenlijk, jullie zijn aan het kijken. Wat gaan we doen met de resultaten van het onderzoek en. Dat is eigenlijk. We hebben vorige keer gezegd, wat is inclusief onderzoek, dat is heel goed nadenken wat je wil doen met die resultaten. En eigenlijk zeg je (aan D en E) nu van, we doen een filmpje. Gij (*tegen R3*) zegt, ja, Ik wil wel iets doen, maar ik wil niet zichtbaar zijn en dan ben je zo samen aan het denken. Denk je: ah, een artikeltje schrijven? Over wat hebben we geleerd? Dat kan een heel goed product zijn.

J. We kunnen ook. Voor wie wil bijvoorbeeld? Ik ga die thesis moeten voorstellen. Een filmpje maar aan die proffen, wie wil en wie niet wil moet dat niet doen. 5 woorden 5 minuutjes zeggen van kijk, ik heb meegedaan aan dit onderzoek. Ik heb dit geleerd en dan toon ik dat aan de proffen. Die spreken wel niet zo goed Nederlands, maar dat geeft niet. Er is één die perfect Nederlands kan en één Franstalige die wel Nederlands kan.

R1. Misschien zou misschien zou het leuk zijn dat jij (*aan R4*) het misschien dan in het Nederlands uitlegt? En ik kan het dan in het Frans doorgeven. Dat zou toch keicool zijn.

J. Ja, voila.

R1. Dan leg ik het uit in het Frans. En dan typ jij het zo van, dan zal ik dan vertalen wat ik heb gezegd, dan kan jij dat zo typen. Ja, en dan doen we dat zo. Dat zou ook wel cool zijn ja.

J. OK, ja, laten we dat doen.

R1. Jij begint dan zoals *X* had gedaan, vandaag bijvoorbeeld was zij eerst zo, we moesten een filmpje maken voor iedereen. En wij kwamen dan door en zei één ding, dus jij begint dan net zoals *X* eerst te beginnen van dit zijn de meisjes en blabla, en dan beginnen we met, dat jij iets zegt en ik zeg het dan in het Frans en jij doet het dan? Ja zoiets.

R3. Ja, als *co-researcher 2* het ziet zitten, kan zij dat in het Engels.

J. Dat zou wel cool zijn.

R1. Ja ja, ik kan het in Frans doen. Jij in het Nederlands. Ja.

J. Dus dan hebben we eigenlijk iemand die Nederlands spreekt, iemand die Frans spreekt. Iemand die Engels spreekt en iemand die schrijft? Dat is ook een taal, hè?

J. En ge moogt u altijd bedenken als ge zegt: ik wil toch een keer voor de camera, maar jij beslist.

R3. Liever niet.

R1. OK, Als je het zou willen, dan kan je bijvoorbeeld één woord zeggen, maar niet in, niet in de spotlight, maar in jouw tekst. Bijvoorbeeld, misschien anoniem geen foto, geen niks, maar je zou jezelf kunnen betonen als in een een typetje dus de typt van jezelf. Want ik zou het een beetje uitsluitend vinden als jij niet van jouzelf .. maar dat je wel hebt meegedaan, snap je? Ik vind dat ik vind dat we dan vind ik. Voor mij voelt dat van. We sluiten je buiten, snap je. Maar dat is niet zo, maar snap. Ik bedoel, dus ik zeg van paar woordjes. Ik kan al betalen, maar ik wil. Ik ga voor het Frans. Ik kan zelf het Engels. Ja, voor het Nederlands.

R1. Ik ga wel eventjes naar de sorry.

(korte pauze)

00:39 R3 over haar artikel

R3. Of zo dat ja, want ik dacht eigenlijk een artikel te schrijven over het feit dat het onderzoek bezig is. En gewoon zo aan de mensen te laten weten die dat Konekt lezen dan Als het wordt gepubliceerd van. Kijk, er zijn onderzoeken bezig binnen Konekt. En, Dit is er mogelijk uitgekomen of zo is het onderzoek aan de gang en zo wat een feel geven daarvan. Daarover gaat het onderzoek heel goed. Ja, eigenlijk, terwijl dat we bezig zijn of op het einde, of weet je dat nog niet?

R3. Dat weet ik nog niet.

00:42:39

R1. *(komt terug van toilet)*

R1. En, ik heb een klein ideetje dat ik ga doen. Ik heb misschien een idee dat ik wil gaan doen voor ons. Ik wil jullie allemaal maken. En, ik wil, ik heb een beetje nagedacht. Ik ga, ik ga iets maken voor jullie allemaal en mijn vraag aan jullie is, hebben jullie liever op een poster of een t-shirt of op iets, want ik ga iets maken voor dit groepje.

(Iedereen knikt instemmend)

R1. Ja maar mijn vraag is, soms hebben mensen niet graag wat ik voorstel is. Wat ik ga voorstellen is dat jullie mogen kiezen uit wat je willen. Ik kan het laten maken, dus eerst maak ik jullie dan allemaal.

J. Maken wil dat zeggen tekenen.

R1. Ja dus ik ga het eerst tekenen. Dan laten inkleuren dan laten doen. En dan is de keuze dat ik of iets in een kader maak en dan heb je het gewoon zo. Of ik maak iets op een t-shirt.

Of ik kan, ik kan iets op een t-shirt maken, schort kader. Ja en je mag van daaruit iets kiezen.

En dan hebben we zo een team ding, en dan doe ik ons logo van wat we gezegd hadden, team girl of iets van wat we gekozen hebben dat ik er dan boven op en vanachter of van boven is je naam, dus het is je eigen je eigen ding. Het is jouw ding.

R3. Ja.

J. Ja.

R1. Of wat ik dacht is, of ik zet jullie daar allemaal alleen, of je bent, of ik zet één persoon erop.

J. Ik wil wel met jullie samen.

R3. Ja

R1. Dan moet ik dan wil ik iets vragen. En, Dat is voor jou ook een vraag, mag ik een foto van jou hebben? Maar ik doe die dan direct weg. Je gaat niet online, ik doe dat niet.

R3. Da's OK.

R1. Dat is alleen in de foto en dan misschien. Misschien kunnen we straks even een foto maken van ons allemaal en dan kan ik jullie één per één, één per één allemaal ja.

J. Goe, al productief bezig geweest.

(Gelach)

Korte oefening: iedereen zit apart om over oefening na te denken. Ik geef hen 5 minuten maar ze beginnen direct uit te wisselen. Ik check of ze direct willen beginnen en ze zeggen ja maar dat ik eerst mijn ervaring moet geven.

00:48:26 coctailkes halen

R1. Dan moet jij ook iets bedenken. You are part of the group, he.

(Iedereen lacht)

R1. Ja want jij doet niets.

J. Ela, ik heb hier wel alles opgeschreven he.

R1. Ja amai, zullen wij gewoon onze coctailkes gaan halen

(Hilariteit alom)

J. Neen, maar *co-researcher 1*, je hebt eigenlijk gelijk en ik heb dat niet gedaan.

.. maar ik kan wel ook dingen delen.

J. Maar dan moeten we er natuurlijk over nadenken. Gaat het ook over mijn ervaring?

Iedereen: ja tuurlijk

R3. Jij bent zo de controlegroep.

R1. Ja tis net zo als bij *M* he (*hun trainster*), ze dacht van ja kan ze haar mening geven maar ik vind van wel, je bent is part of the group.

Ik deel vervolgens mijn ervaring op de trein toen ik hoofdpijn had en een keer eerste klas heb gereisd omdat ik de drukte niet aankon.

00:53:00 ervaring R4

(noteerde in een schriftje)

R4. Dus we beginnen met de eerste, dus op een maandag, dan ga ik met de bus naar mijn werk. Naar de kleuterschool, dan neem ik wel eens een bus, maar ja, dat is OK, soms dus soms ook wel druk op de bus en soms ook wel eventjes. Maar wat vooral het vervelendste vind ik is dat vervoer op zich al soms een beetje te laat is.

die vertrekken te laat of die. En daar ben ik wel zo van, zeker bij bussen merk ik ook wel van dat hij zo altijd wat later zijn.

(co-researcher 2 stapt binnen)

R4. Dus ik was aan het vertellen over dat ik. Ik heb 3 dingen opgeschreven, dus dus maandag ga ik dan naar school, naar mijn werk en ik ga dan een bus pakken en.

Ja mijn gevoel is van OK, soms heb ik een goed gevoel er wel bij, maar soms ook irritaties omdat de bussen en vervoer soms een beetje te laat is. En dan erger ik me daar wel heel hard aan kapot, want ge wilt ergens op tijd kunnen zijn en als het dan denk ik van ah, komaan dus dat is dan natuurlijk wel een goed gevoel dat ook weer zo een irritant gevoel.

J. En nog verplaatsing?

R4. Ja, woensdag ga ik dan naar ja Brussel een dansschool, dan ga ik ook met een trein en ook neem ik ook een tram daarbij. En ja ik op zich sommige momenten opval.

Was de reis al vlot verlopen, dus daar had ik niet echt een probleem mee. Maar soms zijn er ook wel vertragingen, dus ook daar zit soms wel irritaties bij, maar niet altijd nu. Op dat moment was het nog vlot gegaan. De reis. En ja vrijdag hier ook nu, toen straks met de trein was, ook op zich heel vlot gegaan op zich.

R1. Ja, het was weer normaal zoals het was dingen, want de laatste tijd.

(J. doet teken aan R1 dat ze R4 laat uitspreken.)

R4. En ook met stakingen en zo nu komt er weer stakingen weer bij, zoals ook wel.

Voor de rest. Ja, soms wel drukte, maar niet altijd zo.

Dus valt nog mee.

J. En drukker, wat is dat dan, druk?

R4. Ja, soms zit er wel eens veel. Ja volk zo ook gelijk ge zegt. Ja binnenstroomt en zeker s morgens als er studenten naar school moeten

R1. Op de bus of op de trein?

R4. Ja, ook al twee. Dus eigenlijk algemeen hè? Dus ook met bus en trein dat er soms en s avonds zijn echt ook meer de piekuren.

R1. Maar heb je zo ben je zo prikkelbaar Als je op de trein bent en zo weet je, zoals op de op de bus toen je bij mij dat er zo ja heel veel Mensen en heb je dan van-ik kan het woord niet vinden--als je de er niet tegen kan dat er mensen zo rond je bubbel zitten, zeg maar

R2. Bedoel je overprikkeld?

R1. Ja, heb je daar moeite mee of niet?

R4. Hangt er vanaf hoe druk het is, dus als het echt overvol is dan heb ik zoiets van dan R1. als ze als ze u duwen en zo.

R4. Ja daar kan je niet tegen.

J. Dus je zegt vrij chill maar wat je niet fijn vindt: drukte en vertragingen, stakingen.

R1. En tijd.

R4. Ja, tijd.

J. Als in? Te laat?

R1. Ja toen wij altijd samen gingen, toen toen ik naar haar ging en zei naar mij, hadden we altijd het probleem dat de, wij hadden de tijd, zij wist de tijd altijd, maar toen waren wij altijd op tijd en de treinen of de Brussel waren niet op tijd. En toen hadden we de pest ook allebei.

00:59:00 Ervaring co-researcher 2

R2. Maandag ben ik naar mijn werk gegaan, naar de bib. Ja mijn zus was een keer eens meegekomen omdat ze naar mijn tante moest gaan en ze mocht niet alleen zijn met de honden. Mijn moeder heeft ons afgezet. Aan een parking in B. bij de R2., we hebben daar 40 minuten zo gewandeld tot aan mijn werk.

R1. En is, dat is dat werkt. Geldwerk of is dat ?

R2. Vrijwilliger nou ja in de bib.

J. Dus gij, jouw mama heeft u ergens afgezet met je zus en dus gij en uw zus hebben nog 40 minuten met de hond.

R2. Nee, niet met de hond.

J. Dus gij en uw zus naar de bib. En hoe was dat?

R2. Heel goed, ze was heel braaf, ze wou direct nog meegaan, hier ook werken.

Neen maar in het algemeen, stap ik altijd naar mijn werk, B. en H. dat is echt vlak naast elkaar. En donderdag zijn we naar Leuven gegaan. We moesten gaan shoppen en dat was gewoon met de auto en gewoon zo ergen in een kar park. Zo is het.

R3. (knikt hele tijd)

R3. Welke dag was dat?

R2. Donderdagnamiddag. Maar in het algemeen, op donderdag en vrijdag, dan is er een rechtstreekse trein, Maar zoals, zoals met jou zo in de ochtend om waarschijnlijk nog steeds druk of zo een beetje vertraging, dan is er dan nog altijd meestal veel meer mensen. ... rond andere mensen.

R4. Ja, denk je dan van, ik wil vluchten naar een andere?

R2. Ah neen, ik wil gewoon een zaag pakken en hun kop eraf snijden.

(Hilariteit)

R1. Het is de ochtend, dan wil je echt gewoon niemand rond je hebben. Dan wil je echt, zo van bek dicht, alsjeblieft?

R2. Ja ja, ma bon dat klinkt gemeen maar dat is *(lacht)*.

R1. Jawel, maar ik snap wel wat je bedoelt, ja.

J. En, wat doe je dan..

R2. Ah gewoon? ... en gewoon verder bij de muziek ja gewoon verder videos op videos scrollen gewoon. Dan wil je je imagineren dat je ..

J. Dan zet je jezelf een beetje uit.

R2. Ja, Ik ben zo een beetje gelijk mijn moeder die die imagineert, ook zo vaak dingen als Mensen zo heel ambetant zijn ja zo een beetje ... ma bon als het, als ik ook ergens kan zitten, ben ik toch wel ook op mijn gemak Als ik zo moet recht staan dat vind ik ambetant want ik wil graag zo in mijn bubbelke zijn dan om ..Om

R1. Als je zo lang moet staan, ja anders dan wel heel lastig ja. En dan is uw hoofd ook zo van..

J. Dus je zegt je wilt graag zitten want anders vind je het lastig?

R2. Ja sowieso van of anders ben ik te overprikkeld als er teveel mensen bij mij in de buurt zitten,
stilte

J. En tijdens die wandeling? Daar dingen tegenkomen, Waarom kies je ervoor om te wandelen? Je hebt het al een keer tegen mij gezegd maar mische he

R2. Wat, naar mijn werk? Ook voor mijn cholesterol, want Ik was ook in december.
Dat mijn cholesterol te hoog is geworden.

En ook te kunnen stappen gewoon op mijn eigen zijn en gewoon mijn muziek kunnen genieten met een leuke sfeer rondom mij. Ja, dat je niet moet haasten om gewoon de trein te nemen van Buizingen, zo 5 seconden een trein te kunne nemen van Buizinge naar Halle en Dat is echt heel rap, dus Ik vind het ook niet echt super nodig dus.

het begint ook mooier weer te worden.

En het is meer leuker om echt daar naartoe te stappen.

J. *Co-researcher 1* vraagt wat cholesterol is- bloedvet (*co-researcher 4* legt uit)

Verder 01:06:00

R2. Misschien een beetje te veel te veel informatie, maar ja.

R4. Neen, het is wel interessant om te weten van iedereen van wat of hoe wordt het beleefd?

J. Wat bedoel je met de veel informatie?

R2. Ja misschien was het te veel bla bla zo ***.

R4. Nee nee eigenlijk. Nee, je hebt dat toch goed uitgelegd.

01:07:00 ervaring R3

R3. Trigger warning omdat het over een ongeval gaat? Ik ben de vrijdag vlak na ons onderzoek aangereden geweest. Hier op de Koning Albertlaan. Dat was mijn eerste ding (*lacht*) dat er gebeurd was sinds het onderzoek. En, Dat is zo nog tot nu toe nog wel in de achtergrond, dus daarom dat het een beetje anders ervaren wordt, mijn verplaatsingen dan

anders. Het was heel eng. Ik heb gelukkig wel niks gebroken ofzo, dus dat is wel goed.

R1. Engeltje boven je hoofd he. Wat heb je expres gedaan of hebben die nou?

R3. Je hebt het verkeerseiland ja, hè? Ja, ik wil voor het verkeerseiland afslaan en ik doe teken van. Ik wil afslaan en die auto had mij niet gezien achter mij en op het moment dat ik mijn manoeuvre begin te doen, wilt die auto mij voorbij steken.

Maar ik kon niet meer bijsturen en zij reed op dat moment ja rechtdoor, OK, dus recht op mijn achterwiel gebotst en de grond op. Dat was heel erg beangstigend omdat mijn mentale problemen ook naar boven kwamen op dat moment. Ik ga er niet veel zeggen.

R1. Neen, als je het niet wil zeggen dan dat dat dat is voor jou te vertellen. Is die auto gestopt uiteindelijk.

R3. Ja, de auto was we gestopt. OK, er waren ook omstaanders die dat ook gestopt waren of anders. Die hebben mij allemaal overeind geholpen? Mijn ketting was ook van mijn fiets en die hebben dan geholpen om mijn ketting op de fiets te krijgen terug.

R4. Is er politie bij gekomen?

R3. Nee, nee, nee.

R4. Want de verzekering.

R3. Nee, er zijn geen verzekeringspapieren ondertekend geweest ofzo. Maar ik heb wel haar nummer voor. Moest het nu zijn geweest dat dat mijn arm toch gebroken was ofzo, dan had ik toch iets om contact op te nemen en dan zou

R1. dus ze heeft het eigenlijk wel goed gedaan dat ze eigenlijk ze is niet door. Ze weet dat ze in de fout zat. OK OK OK ja.

R3. Ja. Dus ja, dat was er gebeurd. En dan. Maandag ben ik met de bus naar de dokter geweest, de maandag daarop. Ja. Busvervoer was wel degelijk cava. Moest wel wat lang wachten. Maar over het algemeen cava? Ja.

Was ook juist op een rustig moment dat ik had gepland dat doktersbezoek dus ja, zo'n dingen plan ik altijd op voorhand zodanig dat ik nooit in de spits kom, ja.

Ik had mijn wandelstok mee. Als hulpmiddel daarvoor. En ja, Dat is allemaal heel erg goed gegaan eigenlijk.

En dan de dinsdag. Daarna dus.

Vrijdag gebeurd maandag met de bus. Dinsdag erna ben ik met de fiets naar psychologen geweest. Dat was heel erg spannend, Omdat dat de eerste keer was dat ik terug op de fiets kroop sinds dat het gebeurd was.

Maar uiteindelijk is het wel goed meegevallen één keer bijna gebotst. (lacht)

R1. Ga jij niet op een fietspad?

R3. Jawel, ja,

(co-researcher 1 wijdt wat uit over ongeluk)

01:12:09 bubbel

J. Dus dinsdag heb je dan terug de fiets genomen en dat vond ik wel spannend. En, hoe heb je dat dan ervaren?

R3. Ik heb veiligheidshalve mijn muziek opgezet. Ja. Om mij half af te leiden van de drukte daarvan. Ja, en dan is het wel cava gegaan

R4. Het is wel goed dat je zelf terug op de fiets bent gekropen, dat je terug... alleen, ja.

J. Dus nu was de fiets wel echt iets eng eigenlijk, Maar ik toch kies je altijd wel vaker beslis. Waarom kies je daar voor?

R3. Omdat ik de fiets gemakkelijker vind dan de bus. Als ik bijvoorbeeld met de bus naar hier moet komen. Dan in staan nog een redelijk lang stuk stappen voor mij. Ja en dan kan ik overdag niks meer meedoen eigenlijk. En wat we vermijden kom ik liever met de fiets.

R4. Zodat je voldoende energie hebt?

R3. Ja, fysiek is het altijd een puzzelstuk.

J. Is er nu nog iets opgevallen als je dat hebt genoteerd. Is er iets dat hij wil delen.

R3. Oh. Wel het is nu de tweede keer dat ik ben aangereden geweest mijn hele leven. En ik merk wel dat deze keer veel moeilijker is gegaan dan de vorige keer.

R4. Omdat alles weer terugkomt,

R1. Ja, maar je hebt wel je bent uit het bubbel gestapt en jij zei van, ik ga mij niet aan. Ik ga het nu niet laten boeien. Ik ga er terug.

R3. Ja uiteindelijk wel maar het heeft wel het hele weekend geduurd, dus.

R1. Je hebt het wel gedaan en je bent met je comfortzone gekomen en je bent er weer opgestapt.

R3. Ja, het heeft heel veel van mij gevraagd, maar gedaan, dank je.

01:15:30 co-researcher 1

R1. Ik verplaats mij, op maandag op maandag verplaats ik mij met de auto, dan dan verplaats ik mij... *(onverstaanbaar)*. Dan op dinsdag en woensdag ga ik met mijn scooter. Mijn scootermobiel..

(even intermezzo wat voor scooter het is, op vraag van R3.)

Het is een scooter. Ja. En dan ga ik dan ga ik naar mijn werk ermee, want ik heb echt zo gehad met de bus. Ik word de laatste tijd voel ik me echt mottig, dus ik word heel ziek omdat, omdat ik echt problemen heb, ben ik heel mottig. Dus ik ga met de motto? Motto, scooter, I don't care.

Dan ga ik daar naar, naar mijn, naar mijn werk toe, naar de kindjes. Dan.

Ja en dan heb je? Donderdag. Meestal en vrijdag Meestal. Vrijdag euh donderdag ga ik dan naar BKO, dus mijn tekenenles ... (*onverstaanbaar*) en dat ik haat.

En op het moment gebeurt het veel te veel. Ik zit op de bus en ik zeg meneer, ik heb op het belletje gedrukt. Hij zegt, ja, maar u heeft dat niet gedaan. U heeft dat niet gedaan. Ik zeg letterlijk. Ik heb gedrukt op dat. Mag ik en dan zeg ik, ik wil eruit. Hij zegt, ja, maar dit is geen busstop hè? Maar ik heb ik heb. Ik heb op het bus stop gestopt waar het was. Ik zeg, meneer, ik moet hieruit.

En dan zijn ze kei onbeleefd en en schelden en de bussen en ik zeg ja, ja en dan zeg je eigenlijk van, u bent onbeschoft.

R2. Inderdaad.

R1. En dan ga ik naar buiten. Vorige week ben ik ook geweest en toen hebben ze mij geblokkeerd. Wilde mij niet uit de bus. Hij wou me er niet uitlaten. Ik zeg, meneer, laat me naar buiten, alsjeblieft, ja.

En, het is ook eens een keer voorgekomen. *Co-researcher 4* weet er heel goed van.

Vroeger dus in mijn tweede jaar van Brake-Out was ik op de bus en ik werd gehanteerd door een meisje en ik ben niet racistisch door een zwart meisje. En elke keer toen ik op de bus ging, ze zei, raak me nie aan, wie ben je enzovoort, raak me nie aan, laat me, laat me met rust. Ze was me aan het chanteren, ze was me aan het pesten, alles erop en eraan. co-researcher 4 was een keer met mij mee, ze was bij me aan het slapen, ze kwam mee, co-researcher 4 is gaan zitten co-researcher 4, dus ze was één stoelstuk en zij is daar gaan zitten en ik stond daar en ze ze was mij aan het uitschelden ze was me de hele tijd aan het dingene en zo, en dat dat was echt wel, elke dag op de bus was ze mij aan het aan het bedreigen gemeen aan doen. Waarom? Dat weet ik niet. Ik denk door, hoe gaat dat?

J. Is dan nog een keer.

R1. 5 keer 5 keer elke week.

J: En toen is je mama?

(*R1. vertelt over hoe haar mama is tussengekomen, zie ander verhaal*)

01:19:34 'ik haat openbaar vervoer'

R1. Maar dan heb je ook met dingen dat ik heb meegemaakt. Een open bus compleet kapot. En dan een bus die gewoon rijdt. Dat was ook toen met de lijn en toen kwam ze naar huis met mij en hij en wij zeiden, ja, je moet naar Tervuren rijden, meneer. Hij zei van nee, ik moet naar Kraainem. Ik zei, meneer, u moet naar Tervuren rijden.

Want hij wist niet hoe die moest rijden. Weet je wat ie dan heeft gedaan? Die zei.

Wil je eruit of wil je eruit? Dus er is zo'n rondpunt bij ons en die zij van Dat was een rondpunt en dan heb je auto's hier daar daar en daar. De bus stond daar. Hij moest die kant op in, heeft die niet gedaan. Hij heeft ons eruit gegoooid.

J. Ja, je hebt dus eigenlijk een paar verhalen verteld van de bus. De chauffeur is vaak onbeleefd, je gaan er soms niet uit. Er is een geval van pesten geweest, dus laten we zeggen, de bus, nee, uw scooter, ja.

R1. En tijd, en en ook wat voor mij heel, heel prikkelbaar is enorm prikkelbaar is is tijd.

Ik probeer altijd op tijd de bus te nemen. Die bus is er een voor mij weg of is er nooit op tijd en en ik word heel misselijk op de bus. Ik haat openbaar vervoer.

J. Dat is duidelijk. Nee, is dat ook.

1:22:00 volgende keer

J. We gaan het nog hebben over inclusief onderwijs euh onderzoek. Maar we gaan het ook hebben over wat dat we de volgende keer gaan doen. Wat willen jullie eerst doen? Vlug nu dat we toch bezig zijn over hoe dat we ons verplaatsen, bespreken hoe dat we het de volgende keer doen en dan afsluiten met het onderzoek of omgekeerd?

R1. We hadden ook, vorige keer hadden we ook gezegd dat we misschien als we ons verplaatsing ging doen, dat we misschien ook wel, gingen dat we onze verplaatsing van onze hapjes gingen...

J. OK.

R1. Maar hoe willen we dat doen? De verplaatsing bedoel ik.

J. Ja maar dan gaan we subiet bespreken. Zullen we bespreken, is dat ok als we nu kijken van wat gaan we volgende keer doen.

R2. R3. R4. ja

(R1. maakt wat geluiden op de achtergrond.)

J. We hadden gezegd, jullie hebben eigenlijk nu een beetje gedeeld, was er iets wat u is opgevallen bij de andere dat ge dacht, he dat is nieuw of dat heb ik ook of he

R1. Ik weet niet wat je bedoelt.

J. Ik vraag eigenlijk of dat iemand iets wil zeggen over onze ervaringen. Is er iets dat je hebt opgemerkt bij de andere dat je denkt, ah, dit vind ik interessant.

R1. Ik vind alles interessant, want iedereen heeft zijn eigen mening, maar in een mooie weg, R3. Zegt het in haar weg zo'n beetje, zoo opleiding achtig en R4. in een weg dat je echt weet wat je bedoelt en jij *(tegen R2)* zegt het dan zo in een funny way, en ik vind dat allemaal zo heel interessant en eigenlijk helemaal niet negatief. Het is heel positief, vind ik.

J. Nog iemand?

R2. Ja, ik heb hetzelfde mening als R1.

R3. Ja ja.

R4. Ja, ik ook vind het wel interessant voor iedereen te horen van wat die andere heeft meegemaakt en hoe dat hij zich verplaatst.

R3. En ja, ik zie ook wel veel van mezelf terugkomen bij jullie dan over bussen. Ik heb het nooit extreem gehad zoals co-researcher 1 het heeft gehad op bussen, Maar ik zit ook graag in mijn eigen bubbel. Ja, ik word niet graag aangeraakt op openbare, het openbaar vervoer.

(Iedereen knikt instemmend)

R3. Ja en dan zit ik ook nog met de probleem van rolstoel of wandelstok en dan vragen mensen keivaak aan mij van: Kan ik u helpen en dan is het zo van ja,

R4. Om dat gevoel van dat de zelfstandigheid van dat het een beetje minder...

R2. Als kind of zo...

R4. Ja, je wil natuurlijk altijd zelf kunnen doen en dat is dan. Ja.

R2. Ik heb niet veel ervaring met de lijnbus gehad, ik heb alleen met de schoolbus, ik vond dat wel leuk omdat mijn vrienden daar ook waren. maar voor de rest, tis niet dat de chauffeur ambetant was ofzo-

R3. Ja, dat ik ook wel zo heel veel dingen terug zie van mezelf. Wat dat jullie hebben aangehaald met bussen enzo. En dat er ook wel regelmatig mensen zijn als ze zien dat ik met een rolstoel ben of dat ik met de wandelstok ben dan vanuit hunzelf ook wel zeg je van oh, kan ik ergens mee helpen, maar soms is dat ook gewoon teveel.

En dan denk ik zo van, laat mij gewoon doen.

R1. Ja, soms ben je zo van, ik, Ik heb dat niet nodig. Ik kan het. Ja, ik snap het wel.

Ze willen gewoon helpen.

R3. Ja,...

R1. Ze wil ze willen. Ze willen liefs zijn en eigenlijk en heel vaak krijg je dat.

R2. Ergens zou je soms het gevoel krijgen dat ze je behandelen gelijk nen baby ofzo

R1. Ja ja.

R4. Ik snap de twee kanten eigenlijk, ze willen helpen, maar ook tegelijkertijd, laat het ons zelfstandig doen en dat we zelf hulp kunnen.

J. Hebben jullie dat allemaal vaak de soms komen helpen?

R2. Ikke nie.

R1. Bedoel je dat ze u als een kind behandelen en dat je denkt van eigenlijk kan dat wel?

J. Ja.

R1. Ik heb. Ik heb. Toen ik in de horeca werkte? Hebben ze mij heel slecht behandeld Toen ik het kon. En dan behandelen ze je als dus wij. Wij gingen daar altijd met onze groep om te drinken. En dan zeiden ze van, ah, ja, Dat is de bende met de met de dat. Dat is onze de bende met de beperking zeg maar en ze hebben het niet zo gezegd, maar zo kwamen ze altijd op ons uit. Van Ah, Ja joh, hoe gaat het?

Ze was echt van. Het is gewoon echt niet leuk.

J. En gij?

R2. Nee, Ik heb. Ik heb een beetje de chance dat ik fysiek niet beperkt lijk. Ik ga het zo zeggen, dat is niet slecht bedoeld natuurlijk.

(Iedereen: nee)

R2. Als je naar mij zou kijken, staat er niet op autist.

R1. Niet bij jou. Nee, bij R4 ook niet. Nee.

R2. Maar ja, mensen zien het meer direct als ik zo blokkeren, zo niet meer kan praten.

Ik heb. Ik heb toch veel vroeger gehoord als kind van “je mag tegen me praten”. “Nou, Ik ga niet bijten”. Ik haat dat.

R4. Ja, ja, dat ken ik.

R1. Dat hoor ik ook ik, maar je had. Vorige week had je ook iets gezegd dat er een woord was en dat was ook een heel irritant woord zei je en ik was ermee akkoord.

R2. Ook, ik heb ook veel gehoord van, ze zijn allemaal een beetje autistisch.

Ja, zo van ik ook nee, Dat is, Dat is niet waar. Je hebt van iets niet een beetje, jij hebt het of je hebt het niet, je bent niet een beetje ADHD.

R1. Je bent of je bent het niet.

R2. En je moet gediagnosticeerd worden.

(R1 Herhaalt nog eens voor co-researcher 2 de afspraken)

01:30:15 opdracht samen bepalen

J. De volgende keer hadden we gezegd dat we een keer he dat we dus eigenlijk. Hoe noemt dat? Dat noemt eigenlijk veldonderzoek, hè? Dat is eigenlijk dat wij, onze ervaringen gaan vastleggen, terwijl dat we het aan het doen zijn. Ja, en Het is belangrijk dat we dat gesprek gaan voeren. OK, wat gaan we doen? Wat zien jullie zitten? Was, wat zouden belangrijk vinden om vast te pakken? Hoe ga je dat vastleggen? Ga je dat tekenen? Een voice berichtje

R1. Wat vastpakken?

J. Ons traject? Dus we gaan naar Leuven gaan. Denk ik ja, We gaan ons verplaatsen op een bepaalde manier en dan proberen we dat -heel belangrijk in onderzoek- is dat je dat vastlegt.

Ja, en dus dat moeten we samen bepalen. Van OK waar willen jullie naartoe gaan, hoe willen we daar naartoe gaan?

R1. stelt voor naar andere plekken, anderen zeggen lukt niet, samen zeggen ze neen,

J. Waar in Leuven denken jullie daar willen, want uiteindelijk naartoe, eigenlijk de weg naar er naartoe is wat belangrijkste is, want daarover gaat het over de verplaatsing.

R3. Een mooie plaats vind ik wel als het goed weer is om naar de botanische tuin te gaan.

Omdat je dan allez, we kunnen een overstap maken om daar naartoe te gaan, Maar we kunnen ook de 3 pakken vanuit hier om rechtstreeks te gaan en dan moeten we nog zo een stukje stappen en dan geeft dat ook zo goed weer. Ja, hoe dat de stoepen in Leuven derbij liggen .

R1. Ik ben niet echt als ik het eerlijk moet zeggen als het gaat over tuin en dingen dan dan

R3. Neen maar het is gewoon om tot daar en dan terug te keren eigenlijk. Gewoon om de weg een keer te doen,

R1. Ik had misschien wel een idee. Elk jaar Als het kerst is ofzo toen we hier waren of met de stagiairs die hier waren, zijn we naar de grote plein gegaan. Hoe heet dat nu weer?

(even uitwisselen over de naam van het plein en waar het is)

1:33 'het zit me dwars in de koppie'

J. Jij denkt botanische tuin, jij denkt labeurs, wat denk je, *co-researcher 2*?

R2. Ik weet niet, ik weet niet echt veel van Leuven dus ja, sorry maar.

R4. Ik vind dat goed *(onduidelijk)*.

R3. Ik vind wel dat er zo op zijn minst een overstap of het stappen erin moet steken. ...

J. Ja, een stukje stappen, dat gaan we doen. Maar waar gaan we dan naartoe?

R1. Een picknick.

R3. Maar ik denk niet dat we daar genoeg tijd voor gaan hebben. Om te picknicken.

R1. Want we nemen dan onze ons hapje zijn.

J. Als we hier vertrekken naar de botanische tuin. Hoe ver is dat?

(co-researcher 2 stelt voor picknick in de speeltuin dichtbij)

R1. Is dat niet waar we volgende week zijn vorig jaar zijn geweest met de, met de bloemen?

(Wisselen uit over wat het nu is. R3 zoekt op en toont foto's)

J. Willen we daar naartoe gaan.

R4. Ik vind dat wel de moeite.

R1. Ik ben er niet zo echt dat. Dat is gewoon echt een ding dat me niet zo interesseert, sorry dat ik het zeg, maar ik heb het wel eens altijd geforceerd om in tuinen te zitten en tuinen te doen. En dat zit mij niet.

J. Maar je kan er wel picknicken he, dus als je kan picknicken in de tuin.

J. We gaan iets moeten beslissen, hè, ...

R2. Voor mij is het gelijk.

R3. Plus, als we naar de botanische tuin gaan, dan is het sowieso gratis daar.

(gelach)

R1. Lekker gezellig, zeggen we dan? Ja, ja, ...

J. Doen we het?

(Groep: ja)

R1. ...maar OK OK, ik zeg ja, maar ...

J. Wij doen een picknick, OK.

R1. De picknick moet erbij.

R3. Misschien? Misschien kunnen we de rest van de trainers en coaches overtuigen dat we 's middags al kunnen vertrekken.

J. Zouden we dat kunnen doen?

(We spreken af wie het zal vragen aan de trainers □ juliska)

(R3 gaat de tocht uitstippelen)

J. Vraagt hoe we het gaan vastleggen, ik stel foto's voor, R4 een schriftje, R3 een geluidsopname, R2 zegt dat ze dat gaat onthouden, ik dring aan om toch iets te vinden, Juliska trekt foto's. R1 weet het niet.

R1. Ik zou niet weten wat ik moet noteren door ons... *(vraagt door wat moet ik noteren?)*

R3. Jouw ervaring in het moment?

R1. Ik weet wat je bedoelt wat jullie, maar toch, het zit me niet. Het zit me dwars in de koppie.

(R3 Stelt voor om volgende keer tijd te trekken)

(R1 zegt dat ze niet snapt wat we moeten doen, iedereen probeert uit te leggen. Ik herhaal nog eens: Dus de oorspronkelijke vraag was, heeft iedereen zin in om dat te doen, -samen een verplaatsing te maken en dan te zien hoe dat ons voelen op dat traject?? Zegt ze , ik ga het erna zeggen, co-researcher 2 zegt het ook).

01:47:30 check-out

Vraag; hoe inclusief was het, heb je talent gezien bij iemand. 1 inclusief?

R4. Ik vind van wel.

R3. Co-researcher 1 is echt wel een meetrekker.

R1. Co-researcher 4 is een goede oogluisteraar.

R1. En R2 is een gothic girl- lache- Ik bedoel zo die grappen dat jij zo grappig bent dat je deze dingen hebben gekoppeld aan. Dark humor

J. Hoe inclusief vond je het?

R3. Redelijk inclusief. We hebben ook heel goed samengewerkt om iedereen. Erbij betrokken te houden? *Co-researcher 1* is een aantal keren wat je zegt om naar toilet te gaan.

Co-researcher 2, die is later binnengekomen. Daar hebben we ook heel goed werk meegemaakt om die direct mee te krijgen met alles en zo dus dat was wel echt heel fijn.

R1. Ja, ik vond het gezellig. Ik vond het grappig, ik vond het. Ik vond het chillen met de billen, ja, ik vond het echt een. Het was. Het was anders dan vorige keer. De eerste keer waren we zo'n beetje van en nu was het echt zo. Grappig en leuk en gezellig met Iedereen en ik vond Iedereen. Ik vond echt. Jij was goed, heel technisch bezig en heel leuk. We hebben ook al een aantal vlaggen heel leuk en ik vond jouw vragen echt zo heel slim. Zo heel leuk in gedachten van wat je ontsproken en zo en ik vond jouw jouw uitleg van hoe jij dingen ervaren in een andere weg. Zo en dat je heel openbaar van jezelf. Dat was, vond ik ook jij ook en en.

R4. Ik vond het leuk om zo iedereen eens te horen hoe die er dat ervaren heeft. Dat iedereen zo verschillende ervaring hebt en toch is dat wel interessant.

R2. Ik vond het een heel fijn gesprek om iedereen's ervaring te horen?

J. Ik vond de initiatieven die jullie zelf nemen. Heel leuk voor de naam gewoon artikel te schrijven voor die dingen voor dan uw ervaring te delen eigenlijk. Ik vond het echt heel fijn. Ik denk. Ik heb het gesprek gehad van, is het mijn onderzoek of ons onderzoekje, ik heb het gevoel dat het ons onderzoek wordt.

(Iedereen: Ja)

3. Sessie 3 -13/03/2026

3.1 VELDNOTITIES

Datum: 13/03/2026

Duur: 12:15-13:30. 14:00-15:45.

Locatie: Brake-Out Leuven.

Aanwezig: Juliska, co-researcher 1, co-researcher 3, co-researcher 2, co-researcher 4- (co-researcher 1 is een heel deel afwezig).

Context

Iets opvallends vooraf?

Ik stuurde verslag en vroeg of iedereen picknick kon meenemen. Er kwam van niemand antwoord. Er was wat onduidelijkheid rond co-researcher 1 die vroeger voort moest.

Het plan was: samen naar de botanische tuin gaan. Maar het regende, dat was aangekondigd.

Ik heb niet zelf een oplossing gezocht maar besloten dat we samen een alternatief gingen zoeken.

Ik was al even in huis, co-researcher 1 kwam me zeggen dat we binnen gingen picknicken, co-researcher 4 dat we misschien een mini-traject konden doen, co-researcher 3 was minder spraakzaam, later bleek dit van de stress. Co-researcher 2 leek rustig en sprak zich niet uit. Co-researcher 3, co-researcher 1 en ik hadden iets mee om te eten, co-researcher 2 enkel voor zichzelf, co-researcher 4 had niets mee.

Wat deden we?

- Besluiten over onze uitstap, doen we het of niet?
- Niet ☐ Nieuwe agenda maken voor de dag
 - Een groepsfoto maken
 - Ons begrip van handicap uitdiepen
 - Planning van de komende sessie maken
 - Ons traject van deze ochtend tekenen

Wat kwam inhoudelijk naar voren?

Besluiten over onze uitstap

Nieuw agenda maken

Groepsfoto

Handicap

Planning komende sessies

Verplaatsing traject tekenen

Reflectie

Groepsdynamiek

Er was veel spanning in het begin vanwege de onzekere planning, naarmate we een besluit hadden genomen ging de spanning liggen.

Co-researcher 1 moest vroeger door en had een gesprek tussendoor met een coach.

Mijn rol

Echt te sturend deze keer, onzekerheid willen overnemen, enerzijds was dit nodig.

Maar de manier waarop was té, eigenaarschap ging naar beneden.

Eerste indrukken

Sterk van co-researcher 3: inbreng over routine versus onverwachte trajecten.

Sterk van co-researcher 4: ze wilde eigenlijk echt wel gaan, zag het probleem niet.

Sterk van co-researcher 1: zocht mee naar manieren om actief te blijven ook nadien.

Sterk van co-researcher 2: heeft deze keer echt getekend, haar mening gegeven etc.

3.2 TRANSCRIPTIES

T3 00:05:45 ‘onderzoek is een soep’

J. Gaan we samen eten?

R4. Ja ik moet nog iets gaan halen

J. Ja maar ik heb wel wat dingen meegepakt, misschien kan je.

R3. Ja en ik heb ook een hele doos vol met...

Iedereen begint te vertellen over wat ze mee hebben voor te eten

J. Is het goed als we gingen zo nen picknick doen als we het hier doen.

R1. Ah heb je kaas mee?

J. Ja, gij ook maar dat geeft niets want ik eet heel veel kaas.

We praten verder over eten, gaan borden gaan halen, installeren ons en babbelen wat. co-researcher 1 vertelt dat ze “twee zusjes” was tegengekomen op de bus en dat ze over ons project had verteld en dat ze het heel interessant vinden.

T3 00:13:10 een T-shirt maken samen?

J. En wat vonden jullie ervan vorige week, euhm twee weken geleden?

R3. Ik vond het echt wel leuk.

R4. Het was wel interessant ook. Ja.

J. Ik vind het wel leuk dat we zo plannen hadden gemaakt van, we kunnen misschien een t-shirt maken of een video of een artikel ja maar dan moeten we er wel wat tijd voor voorzien als we hier samenzitten.

R1. We hadden het er ook over, 1 op 1 we dachten we...

- ze vertelt over de t-shirt en vraagt hoe die er moet uitzien, met de naam en achternaam of enkel voornaam.

R3. Eén naam. Gewoon de voornaam.

(R1. Geeft wat uitleg over eerder ontwerpen die ze deed). De foto kunnen we vandaag doen en als ik terug ben dan kan ik printen.

J. Ik stel voor dat we misschien vragen om een foto te trekken van ons allen.

(We bespreken waar en wanneer we de foto kunnen maken.)

T3 00:17:26 samen beslissen over de excursie

(We praten even over eten en de foto trekken)

J. En wat gaan we doen met onze verplaatsing

R1. Ja.

J. Want als we het vandaag niet doen, dan kunnen we het echt niet meer allemaal samen doen.

R1. Want het is de laatste keer?

J. Neen, we hebben nog twee keer

R1. Ik ben dan op reis.

J. *Lachend* . Wie stemt er dat R1 niet op reis mag?

(Gelach)

(Onverstaanbaar- vertelt over dat ze op reis gaat)

R3. Maar wanneer ben je terug van vakantie?

R1. Ik heb één week. En dan heb ik in het tweede halve week en mijn ma en pa gaan dan naar Malaga. Zij komen dan tweede week aan. En dan in Ierland eigenlijk

R3. Dus binnen twee weken ga je der wel zijn eigenlijk.

R1. Ja, ja.

R1. of R3. Misschien dat we het dan doen? .

J. We hebben eigenlijk, eigenlijk de 13de. Das vandaag he.

R1. Ik dacht dat het één week was Juliska en ik dacht, dat ik iets had teruggestuurd en mijn pa had iets gestuurd en in mijn whatsapp bericht weggedaan.

(co-researcher 1 en ik stuurden whatsapp's over wanneer ze nu wel en niet kon komen en één van de berichten had ze verwijderd)

J. Ja.

R1. Ja , ik had je iets gestuurd en dan was er uiteindelijk niets gestuurd.

(... co-researcher 4, zegt dus je had iets gestuurd, R1 vult nog aan.)

T3 00:18:22 'awel, eigenlijk gingen we vandaag...'

J. De volgende is 20/3 dan 27/3.

R3. Nee, 29 ja 27 ja.

J. 27. En, Dat is dan laatste vandaag en dan is het 4/3 of zo 1 2 3 april ofzo.

R2. 4 april.

R3 en R2 Kijken in agenda

R2. 3 april.

J. Dat is een vrijdag.

J. Dus dat is vandaag normaal, gingen we vandaag. Ja. Een uitstap doen en dan één van die twee.. 20 of 27, dan kunnen wij ons resultaat verwerken en dan eigenlijk afsluiten.

J. En dan nog na de paasvakantie nog eens samenkomen, tenminste als jullie dat willen, want ik wil dat wat ik opschrijf voorstel en dat jullie me feedback geven.

R1. Die video, die video die zo, waar jij achter de schermen zit, zodat jij de dat wij de 3 de 3 talen hebben Engels, Frans.

(Door elkaar praten wie wat ging doen- onverstaanbaar)

R1. Jij deed Engels gij en ik deed Frans en jij Nederlands

J. Ik ga kijken of we de 24ste of zo (Denkt na)

R1. De 24^e moesten we ook nog doen aan videotje. Ja dus. Het is nog niet eigenlijk volledig af.

J. Neen, awel eigenlijk gingen we vandaag, als we van als we vandaag niet doen, weet ik niet zo goed hoe dat we het dan verder gaan aanpakken. Het idee dat we samen dienen de trip doen, onze ervaringen delen over de baan om dan te zeggen.

R1. Eerst, het had leuk geweest voor mij dat ik doe qua: maar (?) de regen.... Jij had het ook nog gezegd (tegen L)

R3. Hm.

R1. Van...

J. Wat als het regent.

R1. Jij had het voorspeld, dat was een beetje raar ik vind het spijtig want het was wel leuk is, maar ik kan niet. Ik kan niet meer... doen eigenlijk.

J. Wat denken jullie dat er oplossingen kunnen zijn?

R1. Ik ben er niet twee weken.

R4. En er is geen alternatief

R1. Een ik wil niet ik wil niks missen, want anders, dat is belangrijk. Maar ja.

(door elkaar)

J. We gaan wel moeten verder gaan

R1. Waarom?

J. Na de paasvakantie moet ik dat indienen. Dus als ik, als we zouden kunnen zeggen, ah we doen het verder na de paasvakantie maar dat gaat niet want dan.

R4. *(onverstaanbaar, bevestigend naar mij toe)*

J. Ja ik moet eigenlijk voor, ja ik vind dat ambetant ma ja

R4. Ja, als jullie mee, kunnen we wel zo doen van als jij zo werkt dat ik zo met de video mee doe. Ik kan wel, jullie kunnen mij wel bellen bijvoorbeeld op mijn ipad en dan doe ik gewoon zo mee, want dat kan ook. Dan geef ik gewoon advies en euh

R3. Dan heb jij niet echt de ervaring mee daar van

R1. Neen. Maar ik kan het wel opnemen zo en als ik terug ben dan, dan weet ik meer van

J. We kunnen wel zo de discussie samen doen.

R1. Ja. ... of wij zouden kunnen zeggen, de volgende keer gaan we dit bespreken, ik bel u , of euh, liefst van al sluit je aan via video call maar als je niet kan bel ik u op voorhand., Vertel jij het tegen mij en vertel ik het dan hier

R1. Via mijn ipad kan ik euh video video aan en dan kan ik via zo ja....

(co-researcher 1 gaat even weg)

J. OK, En door het eventueel een optie zijn om een mini excursie te doen.

R1. Misschien wel.

R3. Ja en dat we alleen nog met de bus gaan ja en niks anders

R4. Gewoon naar het station en terug

J. Bijvoorbeeld.

R3. Ja, dat kan.

R4. Dan hebben we toch iets.

J. Dat is al meer dan genoeg. Eigenlijk is het, want jullie hebben als een van alles gedeeld. En eigenlijk is dan gewoon, we doen het eens samen. Maar we kijken naar elkaar van, oh ja, we doen, hoe is het voor Iedereen? We pakken de bus en we komen terug. Dan zijn wij op een uurke. Ja, hoe lang duurt dat, naar station en terug

R4. Je moet wel, aan het station is het is niet altijd veilig, je moet uitkijken als je wil oversteken want er is geen zebrapad.

J. Ah ja ok.

R4. Dus.

J. Zou jij dat zien zitten?

(Geknik maar niet enthousiast)

J. Sorry hè, samen naar de botanische tuin gaan was wel, leuker ofzo. Euhn , op een euh, dan hadden we echt iets te doen, nu is het dan gewoon. ja, dat kan ook wel plezant zijn. Enfin goed, we doen het samen

R4. Het is voor de ervaring van hoe het is

J. Ja, je neemt een foto of weet ik veel. We zorgen dat het niet te lang is. En we keren op ons gemak terug en dan kunnen wij ook al een beetje delen van wat vonden we ervan de foto's die we getrokken hebben en maken we het gezellig hier met heu, een beetje eten en een koekske

R4. Ja

J. Ja, Kijk, de vorige keer hebben we buiten vergaderd dus ja, (lacht

R4. Ja, het is daar.

R3. Ja, We kunnen niet, we kunnen we niet alles krijgen

(Stilte)

(We doen wat verder met eten en chitchat)

T3 00:28:00 co-researcher 1 komt terug binnen – ze moest even weg

(Vertelt over project waarvoor ze haar gevraagd hebben)

R1. Dus we gingen op uitstap

J. Ja awel, we zaten denken

R1. En ik moet naar het station. Ik moét naar het station. Het is niet een een mag, het is een moet, het is zoals jij zegt, ik heb ook wel...

J. Je moet naar het station, om 3 uur komt je mama je halen.

R1. *(onverstaanbaar)* van ja, we gaan in de plant want het is mooi om de planten te zien . maar als we dan ja, zo een beetje

J. Maar we zaten nu te denken van ja, waarom nemen we niet gewoon de bus naar het station en terug samen ?Om eigenlijk, jij kan dan misschien aan het station blijven of we kunnen zien om om eigenlijk die ervaring te hebben en dan kunnen we terugkomen naar hier kunnen we een beetje babbelen.

R1. *(twijfelt, mompelt)*

J. Ja, en als u als u als ik nu bel naar je mama zegt, kom ons toch maar aan Pieter-Nollekens ophalen, gaat dat dan een probleem zijn.

R1. Ik weet het niet *(kijkt naar beneden)*.

J. Ik zal het gewoon vragen.

R1. Ja maar als mijn papa er bij is dan is dat zo een beetje, dan heeft hij stress.

R1. Ik weet het niet, misschien moeten we het bekijken.

J. Misschien zal ik een berichtje sturen. Als we nu,als jullie dat OK vinden he, als we nu na het eten subiet vertrekken naar het station en terug, ik bel naar je mama ne keer om te vragen of dat goed is . Dat we om 3 uur hier gewoon afspreken in de plaats van het station. Dan gaan we naar, daar komen we terug.

R2. Ga ik best ook vandaar vertrekken

J. Neen, neen, *R1* moet door om 3 uur, maar we zouden kunnen vragen of haar mama haar hier komt ophalen. Dan kunnen we het traject en terug doen.

J. Is dat ook OK voor u want je zei dat je moe bent *(tegen R3)*.

R3. Ja , ik voel me langzaamaan meer en mee meeeh.k weet niet of dat het zo'n goed idee is dat ik vandaag mee ga.

R1. Wat, wat we kunnen doen is we nemen gewoon een bus hier, een bus en dan kies je waar we gaan en dan niet naar die plantplek want want dat is ook een beetje .. ver.. maar wat we

wel kunnen doen is bijvoorbeeld. Je weet toch die grote plein plein waar van alles, wat we daar zo een beetje kunnen zien van wat het project een beetje

J. Maar ik denk dat dat de bedoeling was dat we het niet te ver gingen gaan, gewoon 2 3 haltes

R1. Ik heb over weet je wel, de de grootplein daar dat we het daar kunnen doen.

R3. Bedoel je in het stad of aan het station?

R1. Neen, aan het station geweest

R4. De buurt van het station.

R1. Ik heb het over. Ik heb het over de buurt van, Ik heb het over. Het station is en daar kun je dan...

R1. Ja, daar letterlijk aan het het station. Kunt u daar eens kijken hoe wat is hier gaande of, ik weet niet, hè, ik ben maar aan het denken.

R3. Het ding is, Ik ben heel slecht met aanpassingen. En ja, ons plan is nu veranderd en ik zit een beetje in vluchtmodus momenteel.

Iedereen door elkaar: snap ik, wat kunnen we doen

R1. Maar je zit wel in ons groepje en het is wel de bedoeling, wij kunnen niet voortgaan zonder dat jij erbij bent, want je bent in de groep en. .

J. Wat kan er u op uw gemak stellen.

R3. Euhm, een veilige omgeving?

J. Hm.

R3. Eigenlijk mijn hoofdtelefoon maar ik ben mijn hoofdtelefoon thuis vergeten.

(R1 en J. tonen alle twee hun koptelefoon)

R3. Ik gebruik niet graag andermans koptelefoon.

J. Ja, dat snap ik, zeker niet als die er zo gehavend uit ziet *(koptelefoon die wat sporen van gebruik vertoont)*

R3. *(Lacht)*

J. Ik wil even delen, voor mij, ik vind dat ook moeilijk he, dus we hadden een plan, En nu gaan we niet dat plan doen en dan vanochtend, mijn maag is al zo en dan denk ik *(fluistert)* oh neen oh neen wat gaan we...

R1. Dat is zo dan .. En dan is er één ding, breng en it's go. Zo.

(door elkaar)

R1. Ja en dan moet ik vertrekken en ik vind het spijtig

R2. Is de opdracht tot 3u?

J. Neen *co-researcher 1* moet voort om 3 u.

R2. Ik zou dan ook rechtstreeks naar huis kunne gaan want ik moet naar halle en dat is een uur.

R1. Als we ons project doen, naar het station toe, zijn de dan van iedereen mag vertrekken of..

R3. Ik moet sowieso terug naar hier komen. Dat is het probleem.

R1. Ja, want je hebt je fiets ook he .

R3. Ja.

(Stilte en door elkaar)

R3. Maar kunnen we het niet binnen twee weken doen? Misschien wanneer jij terug bent? J.

Dat is moeilijk, vandaag is, en dan 13 maart en dan die en die week is co-researcher 1 er niet.

R1. Ja want dat is Ierland, Ierland. Ja sorry meiden dat ik het zo moeilijk maak

R3. Neen, het is ok.

J. Neen we gaan ervoor zorgen dat iedereen zich op zijn gemak voelt.

R3. Ik ben ook moeilijk aan het doen.

(Iedereen, neen, neen)

R1. De bedoeling is net dat iedereen..

R4. Dat iedereen, comfortabel, zich comfortabel voelt.

J. Ja, dat we dit het gesprek voeren is ook interessant he. Jij zegt van ja, Ik heb eigenlijk wel nood aan op voorhand te weten dat we naar toe gaan doen en nu is het iets anders, dat vind ik echt lastig zo. Voila, dat is op zich ook de manier waarop dat u verplaatst was dat gij nodig hebt om u op gemak te kunnen verplaatsen.

R1. Keuzes zijn heel moeilijk en dan, je hebt het dan.. en dan zo..

R3. Daarom dat ik eigenlijk op voorhand had gezegd, misschien moeten we ook een regenplan maken.

(door elkaar)

R3. Kunnen we niet, het is pas de derde dat het na de paasvakantie is hè, kunnen we dan die met het openbaar vervoer doen en dan als iedereen tijd heeft tijdens de paasvakantie even gewoon online? Een meeting doen om te reflecteren over dingen. Als dat al nodig is.

J. Ik denk dat we, het is een beetje ambetant omdat dat mijn agenda is he maar als dat als ik dan niet voor die paasvakantie heb, dan kan ik dat niet op tijd indienen, denk ik.

En dan krijg ik als we dan niet. Dus, eigenlijk dus een onderzoek is, we doen samen een veldtrip en dan ja, en dan reflecteren we daarvoor. En dan zeggen we, wanneer we die eruit, dat zijn de verschillende stappen. Als we dat natuurlijk pas op het einde doen.

Dan moeten we dat eigenlijk nog allemaal doen en dan eigenlijk als wij samen hebben nagedacht dan moet ik ook nog een keer, wat leer ik hier uit en dan ja, dan ga ik gewoon in

tweede zit indienen. Dus, haa, maar dat wil niet zeggen dat we over mensen hun grenzen moeten gaan je, want jullie hebben ook wel al gedeeld ook van welk traject ben je afgelegd? Zouden kunnen eum. Het anders aanpakken en de agenda omgooien en vandaag ook gewoon hier blijven. Het hebben nog een paar dingen dat we het allang willen hebben, zoals hoe willen jullie aangesproken worden. Wat denken jullie over het woord handicap, dat is iets dat al de hele tijd

R2. Ja ja.

J. Jullie hebben allemaal al aangegeven. Welk, ..

We zouden kunnen iets bouwen, iets tekenen. Wat we graag anders willen, bijvoorbeeld het traject die je vandaag van huis naar hier hebt gedaan. Pakt u een blad, ge tekent een lijn van wat ge gedaan hebt, ge doet een kruiske van waar het niet leuk was, en dan teken je bij wat je anders zou willen, en dan deel je dat met elkaar. En dan hoeven we dit traject niet samen te doen.

(onverstaanbaar maar instemmend)

En, dan, dan is iedereen op zijn gemak en dan kan jij ook je (R1.) inbreng indoen en dan kunnen we eigenlijk ook de tijd nemen om te bekijken. Hoe kunnen we Danielle betrekken als je weg bent en kunnen we dan eigenlijk dan blijven we hier, en dan kunnen we een beetje tekenen, een beetje babbelen?

R3. Ja dat vind ik wel een goed idee.

J. Wat denk jij *co-researcher 2*?

R2. Ik vind dat goed.

J. Wat denk jij? (aan E die een emotie op haar gezicht heeft). Ben je teleurgesteld of?

R4. Neen, ik snap het natuurlijk wel, ik denk dat dit een goede manier is de kans om. dus, ja op zich vind ik het wel goed.

R1. ..Ja die .. botanische tuin en dan ben ik er niet. En dan is het nu van ja, alles klopte en nu ja

J. Ik heb nog een idee.

R1. Ik doe dit niet expres.

J. Maar neen maar niemand denkt dat

R2. Neen het is OK.

R4. .. *(onverstaanbaar)*

J. Ik denk, als ik mijn bezorgdheid uit dan is dat enkel omdat ik uw, omdat ik uw inbreng net als iedereen zijn inbrengt super waardevol vindt. Niet dat gij u schuldig moet worden.

R1. Ja, Zo twee dingen kiezen of dingen moeten in orde brengen, dan voel ik mij zo , zo een ambetant gevoel, als ik één ding haat dan is dat ik moet kiezen, ik haat kiezen, dat zit in de familie. Wij houden niet van kiezen. Dan heb je één ding waar je naar uitzielt en dan denk je zo van dat is geregeld en dan opeens op de dag is er iets. Kunt je dat niet?

Zo lastig.

J. Moesten we nu een keer, hè op die 3 april en hopelijk dat het niet regent, he onze laatste keer dan gaat het gewoon samen als uitstap over naar de zon en als het regent, blijven weer of maken we niet.

En dan houden we toch samen op uitstap, gaan we dan toch in de zon gaan zitten, gaan we onze laatste sessie daar houden, hebben we dat toch gedaan en ga we vandaag iets anders, ja.

R2. Ja, maar we moeten een plan B.

R1. Want ja, Ik heb misschien wel een idee, misschien vandaag dat we het doen zoals jij zei, de planning maken, de planning van de planning .. en dan kunnen we dan plannen en zoals jij zie als het dan weer voorvalt dat er regen is dat we dan weten wat de optie is.

(Iedereen: OK OK)

(Door elkaar)

R4. Dat is een goed idee

T3 00:43:14 naar de babbelbox

(R1. zegt dat ze met haar moeder gaat bellen en gaat naar buiten)

R3. Ik heb mijn laptop niet mee om notities te maken.

J. Dat is ok, dan gaan we dat andere keer doen he.

R3. Ik had erop gerekend dat we dan naar buiten gingen.

(Alles eruit.)

R3. Ik zit nu zo. Onder andere door de voormiddag, maar ook door nu dees, zit ik echt redelijk in mijn stretch. En, ik voelde me zo naar paniek pushen, dus daarom dat ik zoiets had van, neen, neen ik blijf liever hier. Ik doe liever niks buiten en hier dan heb ik nog controle over hoe dat dat tot uiting komt. Ja, Als ik buiten ben, dan heb ik daar helemaal geen controle over dus. *(lacht)*

J. We gaan niet over de grens gaan. En als je voelt. Dat er nu iets gebeurt van dat wil ik niet of ik heb nood aan of ik moet even twee minuten, chill. Ik dacht dat wij de chill girls waren he, maar niet als de plannen veranderen. *(lacht)*

R4. Ja want er is hoop en je wilt dit graag doen en ineens is er vanalles. En dan..

R2. Ik ben ook iemand die, niet rap gewend is aan, die da euh, Veranderingen, dan wil ik dat toch beperken. .. *(onverstaanbaar)*

J. Ik vind je blijft er toch rustig bij of is dat enkel uiterlijk.

R2. Neen, neen, neen, ik ben rustig. Ik ben twee keer gaan werken deze week, beetje wel

Zo, mijn moeder en ik zijn wel *(doet teken van dicht bij elkaar)* dus, *(verwijst naar moment voor sessie waarop ze vertelde dat haar mama even thuis was van werk wegens stress)*

Ja, ik heb ook niet zo goed geslapen dus dat is zo'n beetje.

(stilte)

We besluiten even pauze te nemen, R3 vraagt om toch naar de babbelbox te gaan.

We spreken af om kwartier te pauzeren en nog even samen te komen voor de babbelbox.

R1 Laat weten dat het OK is voor mama.

Na de pauze nemen we de foto.

En dan starten we met praten over handicap.

00:53:00 muziek en lachtherapie

J. Wil je dat ik een muziekje opzet?

R3. Neen, 't is....de muziek dat ik luister kan nogal triggerend zijn dus ja.

J. Is het waar?

R3. *(lacht)*

J. Moet ik eens tonen waar ik naar luister?

R3. Ja, als je dat wil.

J. Dus ik vind dat zelf ook moeilijk, hè? Ik denk veranderen van plannen. En, we hadden dat afgesproken? En is dat nu de goede keuze, hè? En dus een een collega.... Op de, dag dat er veel veranderingen zijn dat zegt die ah ik heb goede rustgevende muziek. En dan noemt ik dit. 'Binaural Beat stress relief'.

R3. *(lacht)*

J. Das ook subtiel natuurlijk.

R3. *(lacht)*

R4. Ja dat kan rustgevend zijn.

J. En dat is, dat zijn zo van die waves En dat wordt zowat. Zowat. Dat volgt zowat golven.

R4. Ja.

R3. En voor mij helpt 'Taumacore'.

J. Watte?

R3. 'Traumacore', liedjes met songteksten over abuse en over zo van die soort dingen en

J. En kalmeert u dat dan?

R3. Ja, daar vibe ik echt op omdat ik ook een aantal traumatische dingen heb ervaren in het verleden. En dan kan ik daar echt zo in meezingen en dan smijt ik al mijn emoties er zo uit en

dat helpt wel, ja.

R4. Dat is eigenlijk zo een verhaal eigenlijk ja, van wat je hebt meegemaakt?

R3. Ja.

J. En als ge zegt er uit smijten, wat doe je dan? Roepen, huilen, iets kapot maken of

R3. Nee.

R4. Ik denk meezingen.

R3. Meezingen. En dan smijt ik mijn emoties in mijn stem en dan zo eruit laten gaan.

(lacht)

J. Wil je een keer gaan roepen?

R3. Nee, Het is OK.

J. (Vertelt over familie-uitstap waar iemand op attracties wilde gaan om te kunne roepen om de emoties weg te doen.)

R3. Ja, Ik had in mijn hoofd van OK, dit gaat gebeuren. Dat gaat zo gebeuren enzo en dan als dat verandert, dan weet ik helemaal niet meer wat dat er gaat gebeuren of zo.

R4. En dat is heel stil, ja.

R3. Ik heb dat heel vaak gehad. Met de kiné, vroeger as ik naar de Kiné moest gaan, dan ging ik met de CM mobiel, maar daar heb ik veel problemen mee gehad. Dat chauffeurs niet kwamen opdagen ofzo, of dat ik gewoon vergeten was op tijd te regelen en je moet dat 4 dagen op voorraad doen. En dan kwam de tijd dat het kiné was normaal en dan was het geen kiné en dan. Wat ik echt thuis zo te doen van shit ****. Ik weet niet wat te doen en zelfs met mijn partner erbij om te helpen mij in gang te krijgen om iets te doen, dan wordt het nog zo van ... dat is echt het autisme in mij

R4. Ik snap het, dan is het zo efkes van...

R3. Ja dat is dat ... dan is het ergens, ja.

R4. Ik heb dat ook zo van, zo efkes en dan van ik moet kalm blijven, wat moet ik doen en wat is de volgende stap.

J. Wat helpt jullie?

R4. Op zich wel zo, als het efkes, zo heel rustig na te denken van OK, wat kan ik doen wat? Hoe kan ik dat? Hoe kan ik dat nu oplossen? En dan heb ik terug plan.

J. En, doe je dat dan op het liefst alleen of met iemand?

R4. Dat hangt ervan af hoe de situatie is, en ..

R3. Bij mij altijd iemand erbij.

J. Gelijk nu als we nu babbelen helpt dat of wilt ge efkes alleen zijn?

R3. Dat is zo van in het begin moet ge mij eventjes met mij rust laten en dan helpt vaper daar ook wel bij, ja. niet zo echt een gezonde copingstrategie, maar bon.

(gelach)

J. Beter dat dan roken op zich? Ja. Of drinken.

R3. *(lacht)*

R4. Meestal denk ik dat van hoe kan ik dat oplossen. Soms als je effe niet weet van hoe kan ik dit oplossen dan? Nou ja, hoe kan ik dan vragen of hoe kan ik dat dan?

00:01:00 hervatten

R1. *(komt binnen)*

J. Zullen we eens bekijken wat we subiet gaan doen?

R1. Ja , ik heb eigenlijk, ik was het vergeten maar ik heb eigenlijk spelletjes mee vandaag, omdat ik dacht zo van als het een leuke dag zou zijn dan. Toen dacht ik zo van ja, spelletjes die Als we gaan picknicken verder met... *(legt de twee spelletjes uit)*

J. OK als we de agenda bespreken?

R3. Ja, bespreken wat dat jij daarnet zij over de planning.

R1. Was het niet bespreken over ons planning van als het zou regenen, want gaan we dan doen en. Over buiten Als je Als het goed weer is.

R4. Ja ja.

R1. Ja .. *(herhaalt)*

J. OK, ook, en ook wat we gezegd hebben terwijl jij er niet was he, je bent er niet de twee volgende keer.

R1. Ik wil sowieso via mijn ipad ..ik gewoon een tikkie geven en dan ben ik direct op de bol. Dus daar heb ik geen problemen mee. Ik heb het al heel vaak gedaan, dus geen probleem.- zegt nog eens dat ze online kan zijn.

J. Ja dan denk ik wat leuk zo zij is.

R1. Die foto, die moeten we ook niet vergeten.

J. Dat kunnen we misschien direct doen, na we de agenda hebben gemaakt.

R1. Zal ik iemand gaan halen?

J. Misschien juist de agenda afmaken?

R1. Ja, is goed.

J. We hadden daarnet nog gezegd van, misschien kunnen we eens tekenen hoe we naar hier zijn gekomen en dan zo wat aangeven, ik heb daar de bus genomen, daar de tram, vond ik fijn of minder.

R3. Ja.

J. Als we dit al kunnen doen.

R3. Dan hebben we al veel gedaan.

R3. We moeten niet te veel doen.

J. Dus dat zijn de plannen die we geen doen. Dit is over handicap. Dit is over de foto.

R1. Handicap als in het woord veranderen toch?

J. Ja, als iedereen dat wilt, ...

Kijk, ik zou het super interessant, ze vinden eigenlijk, ik had gezegd van ja, we willen een onderzoek doen met jonge vrouw en hoe dat ik ge u beweegt in de stad. Vrouwen met een handicap. En jullie zeggen, stom woord. OK, ik ben akkoord. Wat denk je dan? Vind je het dan nog wel interessant dat we het met deze groep doen? Waarom? hoe wil je er dan naar kijken? Welk woord wil je gebruiken en waarom?

R1. Het gaat gewoon over het woord, het gaat niet om... het is gewoon prikkelbaar.

J. Ja, ik denk dat we dan gewoon dat gesprek gaan doen. Is het goed dat we de foto doen? En dan zorg ik voor het materiaal en kunnen jullie de babbelbox doen.

T3 01:05:00 we gaan de foto trekken

T3 01:10:00 over het woord 'handicap'

We hernemen na de foto.

J. Ik denk dat we het wilden hebben over handicap he. Ik ga het opschrijven, ok?

Dus, dit onderzoek gaat over hoe je inclusief onderzoek doet en hoe je je inclusief kan verplaatsen. Voor jonge vrouwen.. met een handicap. Wat denk je dan?

R1. Sorry ik ben niet mee.

J. Het woord 'handicap'.

R1. Ah het woord, daar ben ik wel echt niet mee eens.

R3. En als je nu zeggen problematiek bijvoorbeeld?

R1. Dat is dan weer een woord van wat als als iemand dat niet begrijpt, begrijpt u?

... van ja, het zal een woord moeten zijn dat dat begrijpen begrijpbaar is

J. En moet je hetzelfde zijn.

R1. Ja.

R3. Ja, begrijpbaar is wel belangrijk.

J. De problematiek. Waarom? Waarom niet handicap en wel problematiek.

R3. Omdat. Problematiek geeft meer weer van dat er ergens een drempel is. En dat is iets meer inclusief, vind ik. Terwijl handicap wordt meer in de volksmond ook gebruikt als een vorm van scheldwoord. Van oh, "jij hebt een handicap" of "gij gehandicapte" of zo van die

aard zo.

R1. Ja dus dat vind ik ook.

R1. En en één één ding dat ik echt haat en ik weet het dat is om de mensen te helpen, maar gewoon een sjabloontje. Dan zie je gewoon overal dat die rolstoelsjabloon, ik weet dat dat is om te helpen maar, aan de andere kant zie ik het soms wel.

R3. Ik vind het... allez, het symbool zelf vind ik ook niet echt zo inclusief.

Dat geeft zo de indruk naar de buitenwereld toe. Van...

R1. Ja, we zien dat je in een rolstoel zit en ...

R3. Ja, het moet iets zichtbaar zijn, terwijl dat problematieken ook onzichtbaar kunnen zijn.

R1. We zien iemand in een rolstoel, die moeten we helpen. Terwijl dat, het is niet omdat je in een rolstoel zit dat geen kwaliteiten hebt om te zeggen van. Maar eigenlijk he, ik zit al zo lang in een rolstoel,

J. Je zegt problematiek vind je een beter woord want handicap associeer je met een scheldwoord.

R1. Ik vind dat een moeilijk woord.

J. Tis niet omdat ik het opschrijf dat dit een keuze is.

J. Een problematiek, duidt op een drempel dat je ervaart en het voelt meer inclusief dat sjabloon van handicap in een rolstoel. Nee, want. Eigenlijk, dat is ook niet inclusief, want we hebben zowel zichtbaar als onzichtbare handicap en dan wat?

We moeten geen oplossingen vinden he.

J. Wat zijn ideeën *co-researcher 2* bij u?

R2. Ik vind het woord handicap. Voor mij betekent dat als iemand een handicap heeft dat ik echt iets heel zwaar is. Ook, ik vind daar ook Zo als iedereen zegt ja, dus dat wordt te vaak gebruikt om iemand uit te schelden voor hun intelligentie of hoe dat die eruit ziet. Dus Ik vind dat ook een heel bizar woord. Ik word ook niet graag gelabeld als handicap. Ik word liever...; gelabeld met wat ik eigenlijk heb en dat is autisme of neurologische aandoening;..
(door elkaar)

J. Neurodiversiteit.

R2. Ja, want ik ben niet gehandicapt, ik ben gewoon anders dan de normale mensen die niets hebben. Ik ben niet gehandicapt ik ben gewoon anders dan de anderen.

R1. Ja, maar disabled vind ik nog erger. IK vind dat gewoon niet correct.

R2. Want er zijn .. Ik ben een lichte vorm van autisme, maar er zijn er die een zwaardere vorm hebben dan mij he. Er zijn er die niet kunnen babbelen of die gewoon rare geluidjes maken of die fysiek. Dus ja.

J. Dus? Dan dan zeg je van je zegt, sommige mensen hebben het erger en dan wat vind je dan?

R2. Ja oh, ik vind dat ze er nog steeds iets moeten voor doen he maar (*lacht*)... (*onzeker*).

J. Ik vond het gewoon interessant, ik dacht gewoon, ja.

R4. Wat ik heel grappig vond was, toen ik naar Brussel ben gegaan en ik had eventjes mijn haar los (*co-researcher 1 heeft weinig/geen natuurlijk haar*) en ik was even naar de kapper weggegaan dat ik eventjes weg gaan zitten om te gaan eten.. . Die vonden het ook gewoon heel normaal met mij en normaal gezien kijken mensen staren naar mij, als ik, als ik het (*mijn pruik*) niet aan heb ik en dat is heel interessant dat die gewoon gewoon deden en dat is gewoon eigenlijk toch wel zalig om te voelen want heel vaak is het van dit of dat of je bent.

R4. Ja ze kijken maar naar als je anders zijt dan als he in.

R1. Ja, het is heel anders eigenlijk het was eigenlijk was zalig één keertje om niet te moeten voelen dat je het zo voelt, dus dat dat voelde wel een heel, heel leuk en in het openbaar. En ik vond het eigenlijk wel zalig en dat is wat wij moeten hebben. Zo voelen, ik weet de woorden niet proces. Dat je eigenlijk dat je comfortabel kan voelen wie je bent.

J. Dus jij zei, ik dat ergens, zonder uw haar, de Mensen hebben niet gestaard en dat vond je heel uitzonderlijk en je zou liever hebben dat die uitzondering altijd zo is.

R1. Ja.. op restaurant, wij kwamen. Een begeleiding en we kwamen daar en we zegden mogen wij niet binnenkomen en toen zijn we iets gaan drinken en dan vroegen ze wat wil je drinken en toen zijn we gaan zitten en deden ze gewoon en niet van heu.

R4. En waar? In Brussel?

J. In een restaurant?

R1. Ja, het was eigenlijk heel zalig. En dan kwamen we het buiten naar ons nul land en ze keken gewoon normaal, niet zo of een liedje van hehe en weet je?

R2. Ja, die soort reactie krijg je sneller in Leuven dan in Brussel.

R1. Ik denk, het ligt aan de persoon, ik denk meer dat het ligt aan de persoon.

R3. Het is ook, in een cultuur alé, in een stad of regio waar dat heel veel mensen zich alternatief kleden enzo ga je veel minder aangestaard worden als je er anders uitziet dan wanneer dat je in een dorpje zit, waar dat iedereen hetzelfde kleed bijvoorbeeld.

J. En ervaren jullie dan ook zo?

R1. Ja, ja, ik vind het heel goed. Maar bijvoorbeeld als je in Engeland zit of in Nederland zit, waarom denk je dat ze kinderen allemaal in 1 zetten (*uniform*) . Zodat dat stopt met gepest van oh, maar je hebt dit niet in zwart en je hebt niks aan. Dat betekent dat je arm bent. Sorry, snap je,

J. Dus jij zegt: in de stad ervaar je omdat Iedereen dat er zoveel verschillende mensen zijn die minder uit de toon vallen. En R1 jij zegt ja maar soms als iedereen dan toch hetzelfde is, dan hebben we nog minder, als iedereen echt hetzelfde in een uniformschool, dan hebben we toch ja, dan kan je er som ook bijhoren omdat iedereen hetzelfde is;

Pauze babbelbox.

01:51 herneming.- het woord 'handicap'

We starten met nogmaals overlopen van agenda.

J. Wat hadden we daarnet gezegd over handicap?

R3. Geen goed woord.

J. En wat nog.

R2. Een vreemde woord.

J. Euhm, sjabloon, .. want waarom is dat sjabloon niet goed, omdat het is niet inclusief, het gaat enkel over zichtbaar maar er is ook niet zichtbaar.

R2. Voor mij gaat het echt over een specifieke.

J. Eén specifiek?

R2. Ja.

J. Ik heb vragen, mag ik een vraag stellen? Dus waar ik mee zit.

Ik wil graag nadenken over inclusief wanneer horen mensen jongen, vrouwen- met een handicap? Neen,...

R4. Een beperking.

J. Een beperking, dus awel, wat mijn vraag is, vindt ge dat dan toch nog een goed; dus ge zegt dat woord vind ge niet goed, vindt ge het uberhaupt vindt ge het gewoon sowieso not done omdat je zegt je moet dit niet benoemen, of vind je dat je het wel moet benoemen, vind je gewoon het woord lelijk of vind je het ook gewoon vervelend dat er een label wordt geplakt tout court.

R4. Ja dat laatste.

R3. Ergens is het wel nodig.

R4. Ja.

R3. Ergens is het ook gewoon lastig omdat het momentele discours echt zo ja heel negatief is daar rond.

R2. Rond handicap of?

R3. Handicap, beperking eender oftwa, heeft nogal een negatieve connotatie

R2. Maar handicap, neen niet handicap, beperking, vind ik nog wel nog neutraal, ik vind da, dat is mijn mening he, ik vind het een redelijke neutrale uitspraak want dat is toch wel van ja

is we hebben een soort van beperking, iets anders waar we mee geboren zijn ofzo. Ik vind het nog een redelijk neutrale term. Van zo handicap dat is zo een beetje, veel mensen gebruiken dat als scheldwoord. Voor iedereen hun intelligentie te benederen of hun fysiek looks of ook zo een beetje te...

J. Beledigen. Maar jij zegt... Het is wel een aanduiding om aan te geven dat ik anders ben. Ervaar je dat zo, dat je altijd anders bent? Heb je het gevoel dat ik niet anders ben?

R2. Ik voel me ook.

J. Wat zeg je?

R2. Ik voel me anders, ja. Zoals met mensen... Ik zat in de school van mijn vijf tot mijn 19e jaar, in Kasterlinde. Zelfs toen voelde ik me ook anders, dat is met mensen die ook autisme hebben, vond ik me ook nog steeds anders. Omdat ik ook veel familieleden heb die nog niets echt hebben, maar ook zo anders zijn. Ik voel dat ik ook mijn mama... Mijn mama is ook iemand die ook anders was en die ook niet in specifieke mensen konden kon plaatsen.

J. Wat betekent dat voor je, anders zijn?

R2. Iets dat ge hebt wat andere niet typisch hebben ofzo.

J. Ik ben benieuwd, R3 en R4 naar jullie ervaring daarover.

R3. Ik vind mezelf niet echt anders. Allez, wel anders, maar ook niet anders. Er zijn gewoon bepaalde dingen die ik niet kan, wat dat quote on quote normale mensen wel kunnen.

Maar er zijn andere dingen waarvan ik perfect hetzelfde kan doen als andere mensen. Ja. Ik ben ook vroeger naar de ASO gegaan. Ik heb echt het heel normaalste traject gehad in mijn schoolcarrière. Dus ja... Ik heb dezelfde capaciteiten als andere personen. Gewoon met een beetje meer spice op. Ja. (*lacht*)

J. Ja, en dan dat woord... Vinden dat dan ambetant als mensen dat zeggen?

R3. Ja.

J. Zeg dan maar... Je geeft een alternatief voor problematiek. Moet er een alternatief zijn? Of moet je het wel kunnen benoemen?

R3. Ik vind... Je moet het wel kunnen benoemen, maar je moet zo...

R4. In een zachtere manier of een andere manier dan dat woord eigenlijk.

R3. Ja, en ook zo...

R4. Dat toch een beetje...De gelijkenissen, maar nog niet helemaal. Dat het ook nog zo is. Dat gaat over de onderwerp.

R3. Ja, het moet echt over de concrete problematiek van de individu gaan in plaats van... Echt zo heel algemeen. Want niet iedereen met dezelfde beperking heeft dezelfde problemen.

R2. Oh ja. Zoals met autisme, eigenlijk. Dat , er zijn echt mensen met zwaarder vormen eigenlijk.

R3. Zelfs als je twee mensen hebt met lichte autisme, dan komt dat nog anders tot uiting.

R2. Jaja, die maken andere dingen mee. Dat is ook goed, want je hebt dezelfde dingen mee gemaakt.

R3. En hoe je je beperking ervaart, hangt ook heel erg af van alle andere factoren in je leven.

En daarom vind ik problematiek iets beter, omdat dat... Ja...

R4. Het hangt er ook af van hoe mensen naar u reageren.

R3. Ja, ook. Maar bijvoorbeeld...

R4. Hoe ze u behandelt?

R3. Ik ben op een bepaalde manier behandeld geweest door mijn familie en door op school te zitten en zo. Andere mensen die hebben nog andere randproblematieken die dat meer inspelen op hun fysieke of mentale dingen. En dan spreek ik nog niet eens over de mentale...Ik wou ziektes zeggen, maar dan vond ik direct dat dat verkeerd was. Maar ja...

J. Uitdaging.

R3. Uitdaging, ja.

J. Dus ja... Ik vind dat wel oké dat jij zegt... Ik voel me eigenlijk wel anders. Hij zegt ja en nee. Eigenlijk niet. Hoe vind je dat? Wat vind je dan dat je daar verschillende mening over hebt

R2. Ik vind dat wel, omdat hij gelijk heeft. En daar ben ik wel mee akkoord dat zij dingetjes kan doen dat normale mensen haar gelijk... Dat zij beter kan doen dan normale mensen.

En daar ben ik heel erg mee akkoord maar het is gewoon. Dat ik mij anders voel omdat ik mij misschien nooit mooi vond of ik vond dat ik iets met mijn haar of iets met mijn gezicht had.

Of dat mijn haar raar was. Ik weet niet, dat meer. Dat ik zo andere mindset had dan andere mensen. Dus ja, ook...

Maar nu is het een beetje minder... Nu begin ik mij minder met ouder worden voel ik mij ook minder anders. Meer door te praten en zo. Dankzij Brake out ben ik meer socializen.

R4. En open te bloeien zo

R2. Voilà, ja.

J. Nog efkes .. We moeten er niet hetzelfde over denken he. In deze groep voor mij als iemand zegt van ik voor mij wel en voor mij niet, het is niet dat we dan één uitkomst hebben. Dat mag verschillend zijn.

R3. Ik vind ook zo handicap en problematiek... Handicap en beperking... Daar is heel lang ook enkel op het fysieke gefocust. Terwijl er een hele reeks aan mentale problematieken zijn.

Zoals, ik denk, aan depressie, aan DID. Dat is dissociative identity disorder. Aan autisme, aan ADHD. Zo van die zaken. En als je dat kadert binnen problematiek, dan klinkt dat zo wat meer omvattend, vind ik. Als dat logisch klinkt. (*lacht*)

R4. Neen, maar dat is wel.

J. *Co-researcher 4*, hoe kijk jij daarnaar? Voel jij je anders dan anderen?

R4. Ik sluit ook wel een beetje aan bij alle twee, maar ook bij de *co-researcher 3* ook wel.

Das ook met mate dat hangt ervan af hoe mensen naar je kijken. Hoe ze je ook behandelen, eigenlijk.

J. Je zegt, hoe de anderen naar je kijken, dat bepaalt ook wel dat jij jezelf anders voelt.

R4. Ook wel.

J. En handicap, dat woord... Zou je jezelf omschrijven als iemand met een handicap?

R2. Autistisch geworden.

R4. Of ondersteuningsnood. Ja.

R3. Tegen mij... Ik ben redelijk laat gediagnosticeerd geweest met autisme. En tegen mij zeiden ze dat het niet gewoon autisme is. Het is een ontwikkelingsproblematiek. En zelfs dat woord vind ik zo van... Ontwikkelingsproblematiek, dat is een hele negatieve connotatie van... In mijn hoofd klinkt dat toch zo van... Ik ga... Ik heb problemen met mezelf te ontwikkelen en met op te groeien en zo, terwijl dat dat ook niet echt helemaal correct is.

R4. Precies of je bestempeld wordt.

J. Terwijl jij zegt... Ik ben autistisch, zeg je? Zegde jij...En jij zegt, Een ontwikkelingsproblematiek...neen, ik heb niet graag die stempel. Is dat juist wat ik zeg?

R3. Autistisch... Autisme-stempel op zich vind ik geen probleem, maar de koepel waaronder autisme en ADHD valt vind ik wat cru. Ja.

R4. Autisme, oké, maar als je zoiets ontplakt, dat is het. Zo van...

J. Ja. En als je jezelf omschrijft, hoe belangrijk is dan dat aspect autisme, /problematiek ondersteuningsnood?

R3. Redelijk belangrijk, vind ik wel.

R4. Ja, dat is dat er ook rekening mee gehouden wordt. Ook voor in de samenleving enzo.

R2. Als ik een probleem heb en als ik aan iemand zeg dat ik autisme heb, dan ben ik dan heel direct duidelijk van wat mijn moeilijkheden zijn of wat ik geen probleem mee heb. Dus ik maak dan direct zo'n grenzen dat de mensen, waarmee ik, bijvoorbeeld op mijn werk of... Ik weet het niet, maar als ik ouder word, dan doen ze dat ook, of ze zijn nieuwsgierig van wat ik op het moment voel met mijn autisme. Dan zeg ik gewoon direct van... Kijk, ik heb autisme. Dit heb ik wat moeilijk mee of dit kan ik ook niet goed of zou ik nog te gestresseerd zijn om

te doen? Ja. Dit heb ik geen probleem mee om te doen en zo. Ik heb Sjans, want ik werk in een bib in x. En die zijn heel lieve mensen. Ik werk met een collega, een oudere vrouw, die trekt er haar niets van aan, die is zo lief.

Dat is het, hè. Die ziet me niets anders. Die ziet me alles als gewoon als co-researcher 2, dat maakt haar niets uit van. Die zei zelf van, ja, wat maakt het allemaal uit zijn als we anders zijn of een andere huidskleur of iemand met een handicap of een wrat op zijn neus of kweenie.

(lacht)

R4. Wat ik zo belangrijk vind aan inclusie is vooral... Ik merk ook dat mensen die verwachten dat ze zich aanpassen in dit en dat, het is ook heel belangrijk dat ze ook naar de mensen die ondersteuningsnood ook aanpassen.

R3. It's a two ways street.

R4. Ja, dat je zo...

R2. Ja, wij moeten ook...

R4. Dat is het doel van Konekt, ook een beetje. Dat je ook in de samenleving kunt houden. Dat er inclusie is in de samenleving.

J. Nog iets dat ge denkt dat wil ik toevoegen? Ik ga één woord moeten gebruiken om ons te definiëren en te denken. Dat ik daar uiteindelijk jullie akkoord over moet hebben op het einde. Dat weet ik nog niet zo goed. En ga... Ik moet het in het Engels ook doen, dus...

R2. In het Engels, ja. Ja, de Engelse woord neurodivergency, dat vind ik ook een heel centrale woord.

R3. Ja, maar dat omvat niet echt de hele groep.

R2. Nee, dat niet.

R3. Omdat we hebben *co-researcher 1* met het k-woord en mijn spierziekte ook.

Dus...

J. Wel, dat is wat jij gezegd hebt, ondersteuningsnood. Het is heel breed dat we zeggen dat ergens een ondersteuningsnood is. Maar ja, ik wil dat niet opleggen.

R3. 'Spicy' op zich vind ik wel een goed woord.

R2. (lacht) Ik zou dat nooit tegen mijn collega's zeggen, ik ben spicy (lacht).

Ik zou gewoon zeggen ik heb autisme. . niet beperking of handicap maar waar ik mee gediagnosticeerd ben, eigenlijk. Dat is gewoon ... Spicy kan grappig zijn.

J. Dan gaan we dat later nog kunnen terugnemen. Ik denk dat het goed was hierover te babbelen. Ik dacht, een idee dat ik had... We kunnen niet anders doen. Is dat we in een van de volgende sessies een soort van... Ik ga jullie moeten voorstellen, van dat zijn de mensen... Ik kan dat doen. In jullie plaats en ik kan zeggen, dat is .. , zou oud;. Dit is R3 zo oud. ...Wat ik

ook kan doen, is dat jullie zelf een klein portretje van jezelf maken. Daar zouden we kunnen een van de volgende keren aan werken.

Als een optie, dat hoeft ook niet.

R3. Ik vind het wel leuk om zo... Ieder van ons één slide in uw PowerPoint te maken over onszelf dan. Dat we zo zelf ook inspraak hebben over wat belangrijk is dat er over ons gezegd wordt.

J. Dat is heel belangrijk.

02:10:00 over een portret

R2. Ik zal een portret tekenen van mij.

J. jij gaat een portret tekenen.

R2. ja.

J. Super. En ik dan kan dat portretje op die PowerPoint doen. O, ja. Zouden jullie zien zitten om daar de volgende keer iets te... Dat kan een collage zijn, of woorden, of tekenen, of iets.

Dan maken we daar de volgende keer wat tijd voor.

Of wil je dat graag thuis doen? Hoe zie je dat dan?

R3. Volgende keer misschien, hè. Volgende keer. Want ik heb nog wel moeite om dingen thuis in gang te krijgen.

R2. Dat wil ik graag ook even doen, hè. Dan pak ik nog spullen van bij mij thuis en dat pak ik ook weer.

J. Moet ik iets voorzien?

R3. Misschien bladen. Ja, oké.

J. Zo, of... Ik denk zo is...

R3. Dat is wel handig. Nee, ik denk, als we allemaal gewoon hierop het belangrijkste van onszelf doen, dan kun je dat gewoon inscannen en ons een slide erop zetten. Ja.

J. En als je ook al zegt dat je het liever op de computer doet, mag dat ook. Iedereen zijn manier is hoe dat moet doen. Ja.

J. All right. En ik denk dat je dan daar ook je eigen definitie kunt geven van spicy, of het is een ondersteuningsnood of niet. En als je zegt dat je dat niet definieert, mag je dat dan ook uitleggen.

Dat is... Ik ga dit gesprek dan ook vertellen. Ik ga ook zeggen... Kijk, ik heb gekozen via Brake-Out, omdat ik dacht, er zijn mensen wiens de stemmen nog niet gehoord zijn. Hoe dat mensen zichzelf... Het woord handicap is niet iets waar iedereen zich comfortabel bij voelt omwille van het woord. Het is ook soms... Het is niet inclusief. Het is veel ruimer. Het is gelijk dat er één term is, maar er zijn zoveel verschillende facetten aan. En soms voel ik... Ja,

het is ook beperkend. Maar ik wil het proberen om dat op een deftige manier te geven. En ik zou dat graag hier presenteren. Ja.

Ja. En dan mag ik natuurlijk jullie tekeningen gebruiken als inspiratie. En eigenlijk...

Ja, hoe kijken we naar handicap. *(twijfelt)*

Mijn visie daarop is, denk ik, dat dat toch vaak... Dat dat ook echt een spectrum is in mijn hoofd. En dat, je kunt dat niet ontkennen, niet... Vooral omwille van de samenleving. Dat is mijn visie. Ik denk, de samenleving legt echt beperkingen op. En dus als ge zegt, iedereen heeft een beetje een handicap, is dat ook niet eerlijk, omdat het niet voor iedereen even beperkend is. Dus langs de kant is het eigenlijk een spectrum. Maar langs de andere kant maakt de maatschappij wel discriminatie.

02:12:00 een on-and-off knop voor autisme

R2. Ja, als iemand... zo er was een meneer die zegt iedereen heeft wel zo een beetje autisme. Want ik denk niet dat iemand zo mijn plaats. Zo dagelijks zo... mijn emoties reguleren of hoe het in mijn hoofd allemaal zit. En dat vind ik niet echt iemand die mijn plaats zou willen hebben. Ja, dat is niet... Dat is vaak niet plezant.

Soms wens ik echt dat ik een on-and-off switch kan opzetten van mijn autisme. Dat ik zo een dagje even dat kan uitzetten.

R3. Maar tegelijkertijd vind ik wel dat iedereen de kans heeft om een beperking te hebben, omdat in mijn ogen een depressie bijvoorbeeld ook een beperking is. Ja. En dat is iets wat iedereen kan krijgen. Dat is iets wat iedereen heeft gehad op een bepaald moment in zijn leven. Of een burn-out of zoiets dergelijks.

J. De term in het Engels daarvoor is eigenlijk gezegd dat ik bijvoorbeeld temporary abled ben. Ja.

J. Of able-bodied. Want ja, enfin goed, vandaag. Ik weet nooit wat er morgen gaat gebeuren. Ik kan een depressie krijgen. Ik kan oud worden, of . Of ik hoop dat ik oud kan worden heb. Ja. Als ik al iets verkeerd eet, dan weet ik veel meer. Hm-hm.

Dus de afspraken zijn, de volgende keer gaan we een portret maken. Ik ga een presentatie maken over wat we hier gezegd hebben, zodanig dat jullie... Want ik ga ergens wat moeten gebruiken. De manier waarop we dat in mijn thesis zetten, jullie zeggen dan oké.

De planning. Kunnen we naar het volgende gaan?

J. Dus dat gaan we doen. We gaan straks dat traject tekenen en dan wil ik eigenlijk al een keer... De vorige keer hebben we het gehad over een onderzoek.

We hebben het nog even over het portret

02:16:03 ik kader nog eens het onderzoek en overloop nog eens agenda

J. Wat is een onderzoek? We gaan samen onze vraag formuleren. De vraag is hoe doen we, inclusief onderzoek, rond de plaatsen in de stad? En dus de volgende stap nadat je die vraag hebt, is dat je doet je onderzoek. En eigenlijk was dat wat we vandaag gingen doen. Samen, een mini-ervaring opdoen.

En dan op basis van die ervaring het resultaat kijken. Wat is gelijk en wat is verschillend? En daar samen in over gesprek gaan. We hebben de vorige keer al gedeeld en we gaan nu een beetje delen. We gaan nu proberen een traject tekenen. Zoveel mogelijk gevoelens over... Wat maakt het dat je je op je gemak voelt onder de baan? Wat zijn de trampels? Dat we dat helemaal naar boven laten komen.

We gaan dat zo goed mogelijk documenteren. De volgende stap is dat we dat samen analyseren. Dat we echt gaan kijken... Wat zeg jij en wat zeg jij daar ook? Wat is er verschillend en wat zou interessant zijn om daar een groot onderzoek rond te doen? Dus dat is een goede... Dus dat is eigenlijk een analyse. En ik denk... Analyseren en dan...

Ik denk dat we daar wel even mee bezig gaan zijn. En dat er twee aspecten zijn. Enerzijds van... Hoe bewegen we ons en hoe inclusief is dit onderzoek? Hoeveel kan ik mijn mening erin brengen? En dan gaan we kijken wanneer je gevoeld hebt...

Dat was van mijn project. Vorige week was dat meer dan nu, maar nu sta ik te babbelen.

Vorige week hebben jullie mijn woord gepakt. Dat vond ik fantastisch. Wat maakt dat je het van je kunt maken en wat niet? Wat moet ik doen zodat jullie jullie project kunnen maken? Je mag het echt vertellen van, dat vond ik niet fijn, dat heb ik nodig? Je mag echt zeggen, Juliska je staat daar hele tijd te babbelen. of, jij maakt altijd een agenda en dat werkt niet. Dus daar gaan we hier niet over. We gaan hier kijken van... Wat zijn de dingen die maken dat jij voelt dat het een project is? Wanneer heb je het gevoel dat ik je iets opleg? En dan hier gaan we naar de botanische tuin.

Ja. Dus hier gaan we twee sessies hebben voor doen, denk ik. In de botanische deur.

Waarbij we dan een keer onze resultaten gaan bekijken, hè. En dan doen we plan A.

02:18:00 regen alternatief

R3. Misschien moeten we ook een keer denken over wat we kunnen doen op de derde als we niet naar buiten kunnen gaan.

R4. Alternatief, ja.

R3. Dat we niet weer hetzelfde vormen als vandaag.

J. Misschien moeten we... Wat we hier plannen, zorgen dat we het zowel buiten als binnen kunnen doen. Een keer kijken van...

Ok, wat maakt dat naar de tuin willen. Enerzijds was dat vervoer ernaartoe, maar ook omdat...

R3. Ik heb wel een idee, maar ik weet niet hoe haalbaar dat is. Want je hebt zo'n heel leuk cafeetje op de... Zo in het gebouw waar de kinopolis is, ook, op de Bond.

J. Hm-hm.

R3. En dan kunnen we tot aan het station de bus pakken en dan via de Diestse straat stappen naar daar. Daar. En dan kunnen we ons daar zetten aan de tafel. Kunnen we misschien eten, misschien ook niet. Kunnen we daar een sessie doen? Maar dan moeten we wel ook iets te drinken kopen.

J. Ik ga je jullie trakteren, dat is het minste dat ik kan doen. Ja. Oké. Dat is goed. We zijn aan het werken, hè.

R3. *(lacht)*

J. Dat is een alternatief. Misschien kan je een keer, heb je de naam van het café? ..(L zoekt) wat denken jullie ervan?

R4. Nee, ik denk van dat op zich een goeie alternatief.

J. We gaan dan de volgende keer nog eens bekijken. We gaan het dan specifiek doen, maar dan hebben we twee opties.

02:20:00 agenda

J. Wat er nog twee dingen zijn die we gingen doen, maar dat kunnen we over die twee dagen spreiden he. Een filmpje te maken, en ook, R3. Je wil graag een artikel schrijven, Misschien kunnen we?

R3. Ik ben niet meer echt zo zeker daarvan omdat ik mezelf niet echt zo in gang kan krijgen daarvoor.

J. En moesten we dit samen doen? Vraag...

R3. Dan zou het wel beter gaan.

J. Moesten we, gelijk dat we dat de volgende keer gaan kijken, we gaan een moment voorzien om samen dat portret te doen en dat we dat dan analyseren. En dat we de keer erachter ook even tijd maken voor, wat zou een goed artikel zijn, wat willen we erover zeggen, wat zijn de vragen.

R4 en R3. Ja, ja.

J. Ja?

Iedereen: ja.

J. overloopt nog eens de agenda, (portret, analyse, filmpje, artikel, botanische tuin of alternatief, filmpje..

J. Is er nog iets dat we dan nog niet gedaan hebben, dat je zegt waarom doen we dit niet?

R2. Nee, het is goed voor mij,

R3. Ik kan me ook niks bedenken.

R3. Dan moet ik er gewoon voor zorgen dat de zevenen nee, da ik volgende week en de week erachter zeker laptop mee heb.

J. Ja, en anders mag je die van mij gebruiken.

R3. Ik gebruik liever mijn eigen spullen.

Even grappen over het belang van eigen spullen.

R3. Ik vind het niet, het restaurant in de dinge, maar er zijn zo heel veel restaurants op de dieselstraat. Dus als we gewoon naar het station gaan.

R4. Ja en gewoon kijken.

R3. Ja gewoon een cafeetje zoeken dat ons aanspreekt

R4. ja, dat is een goed idee

J. Dat iedereen, kijkt een keer of wat zeg je?

R3. Ja, dat we gewoon, terwijl dat we op de desselstraat aan het wandelen zijn dat we kijken van, oh, dat lijkt leuk, kom, we gaan daar naartoe of dat we verder wandelen tot Als we iets leuks vinden? Ja.

J. – *(onverstaanbaar)*

R3. Het is anders onvoorspelbaar, *(lacht)*

J. Ja, dus voor u voelt dat comfortabel. Hoe comfortabel is dat voor u?

R4. Mij ook op zich.

R2. *(onverstaanbaar maar is ok)*

J. Voor mij weet ik niet ze, ik voel al zo dat ik denk, ik ga misschien eens gaan kijken wat voor cafés daar zijn. Wacht, ik ga u zeggen wat er in mijn hoofd zit. Als we dan een film gaan maken, is het misschien wel belangrijk dat we daar allemaal kunnen zitten. Ja, dan moeten we misschien toch kijken - gij had iets in uw hoofd en dat ziet er goed uit, ok. Maar als we zo ergens zitten waar er zo heel veel lawaai is, dan moeten we misschien toch eens kijken. Ik weet niet wat of van jullie mensen zijn die regelmatig in Leuven komen. Want het zijn 3 weken, hè? Dat je al eens kunt passeren van dat ziet er goed uit en dat we elke week met wat ideeën komen, als ge daar passeert.

R3. Ja. Ik denk ook misschien en met momenten is dat daar wel rustig.

Ik weet gewoon nie, op een vrijdagnamiddag hoe rustig dat het daar gaat zijn, maar ik heb zo Sint Pieters Kerk en als je dan nog verder naar beneden gaat, dan heb je zo de Dijle en daar in die buurt heb je zo'n met mad mom(?), een koffiececafé en zo en een theecafé zo en het is daar nog wel kei gezellig. Dus.

J. ik zal het er al bijzetten als euh

R3. En daar hebben ze ook een terrasje dat ook echt wel leuk is en geen bussen passeren daar, dus dat is ook een goed idee.

J. Ja.

R3. Dan hebben we toch een klein beetje een zonnetje

J. OK, dat is goed.

02:26:00 de opdracht 'traject huis'

J. OK, en nu moeten we een beetje improviseren hé.

Ik dacht, wat tof zou zijn is als ge gewoon op een blad een lijn tekent van ok, je bent thuis vertrokken, je hebt gestapt, op de bus gestapt, een trein genomen, tekent, dat hoeft niet perfect te zijn, mag met symbolen.

Of of , het mag wel perfect zijn als je graag tekent.

En dan eens nadenkt, ok, welk traject hebt ge over lopen en dan heel hard bijn uzelf.

Ok op, dat je al eens nadenkt van welk tot hier En dan heel erg vrij zelf op welk moment Als het gevoel van hier ben ik echter mijn gemak.

Op welk moment hebben we zo ongemakkelijk gevoeld? Waarom was dat dan? Voila, en hoe vind je dat om dat te doen.

R3. Ik dacht echt zo traject als in de wegen rekenen, hoe dat je rijdt.

J. ik denk dat dit een geode manier is tenzij je je je hoofd, wat creatiever bent ik denk dat iedereen dat mag doen op zijn/haar manier.

En start. – pauze

R1. tijdens de pauze komt R1. terug binnen en vraagt om uit te leggen wat op de flap staat, erna delen we onze ervaringen.

03:07:00 traject R3

R3. Mijn traject is met de fiets. Om te beginnen voel ik mij nooit echt op, alé, nooit echt -normaal- quoteonquote- wanneer ik met de fiets ga, omdat dat zo'n driewieler is.

Ik heb ook geen versnellingen, dus mensen steken mij heel gemakkelijk voorbij enzo.

Dus op dat vlak, ja voel ik mij nooit echt normaal in die zin van het woord. Ik heb een aantal punten aangeduid in het rood op de map. Omdat dat redelijk gevaarlijke stukken zijn in het Leuvense. Deze is soort Diestse straat. En daar heb je wel een fietssuggestiestrook, maar ja die auto's die redden u ook gewoon dwars voorbij of die blijven achter u rijden en vind ik heel erg stressvol.

En dan op de tiensepoort vind ik het ook heel erg gevaarlijk, omdat die fietsers.

niet echt weten vaak wat dat voorrang van rechts is en wat niet. En dan duidt ik aan van, hé, ik moet die richting uit en dan zijn er nog mensen die dat heel gemakkelijk gewoon net voorbij

mijn wiel fietsen. En, Dat is ook wel heel erg spannend en gevaarlijk. Het stuk dat er na komt op de tiensesteenweg. Dat is dat groene stuk vind ik redelijk wel OK en plezant om te fietsen, omdat je daar echt een fietspad apart hebt staan. En dat is wel redelijk veilig. Het kruispunt dat erna komt vind ik niet zo een veilige route. Omdat je daar maar een heel smal stukje hebt dat je met een fiets kunt staan om af te slaan.

Die lichten zijn ook heel gevaarlijk, omdat er daar ook regelmatig mensen door het rood rijden en zo. En dan het stukje daarachter. Dat kruispunt is ook heel gevaarlijk, omdat, fietsers hun voorrang maar nemen, maar eigenlijk moet je voorrang verlenen, waardoor dat heel veel automobilisten en fietsen niet echt goed weten wat dat ze moeten doen. En dat is ook het punt waar dat ik was aangereden een aantal weken geleden.

Dus ja ja. Heeft al heel veel lading met zich mee.

Dan, rij ik via de albertlaan en dat is zo meer een neutraal stukje. Ja, dat is die blauwe lijn. Meestal op de tijden dat ik voorbij moet rijden daar, dan is het wel redelijk rustig.

Dus dat is wel fijn. En dan het stukje dat ik insla om naar Brake- out te vind ik ook wel een heel fijn stukje, omdat dat ook rustiger is. Het is een zijstraat. Dus ja.

J. Weinig verkeer dan?

R3. Ja?

J. Ben je mensen tegengekomen op de baan?

R3. Ja.

J. Was er een interactie met andere mensen?

R3. Nee, nee, ik ga meestal te snel om echt in interactie te zijn, dat is anders dan wanneer je met de bus of met de trein of zo gaat, ja.

J. Willen jullie nog iets vragen?

R4. en R2. *(knikken en zeggen neen.)*

J. Is dat altijd, verloopt dat altijd een beetje hetzelfde of is of was vandaag nog specifiek een beetje anders?

R3. Nee.

03:12:24 traject co-researcher 2

R2. *(toont haar huis en de auto)* Dus, ik ben met mijn moeder meestal.. met de auto en en dat als we nog thuis zijn is dat zo een beetje stressy stressy want we moeten dan mijn puppy in een kooitje steken en.. en dan ben ik met mijn moeder in de auto. En dan..

...‘onverstaanbaar’ en dan is het logisch dat ge elkaars sfeer overneemt.

J. Wacht, je zat met je mama in de auto en dan?

R2. Ja en dan waren we aan het babbelen van hoe het was ... en dan had ze mij afgezet en dan wacht ik en dan ben ik meestal wel op mijn gemak, als het te druk is in de ochtend en dan hou ik mij bezig. –(onverstaanbaar) Vandaag had ik een rechtstreekse trein in Halle en ik neem altijd bijna een rechtstreekse trein in Halle, en het was, meestal is dat altijd druk of maar ik had plaats voor mijn eigen want ik zit niet graag zo met dien stoel zo die vier stoelen, je weet zo zo die stoelen. Dat heb ik echt niet graag, - vandaag had ik er nog rapper kunnen geraken maar er waren mensen die naast mij wilden zitten en op die moment voelde ik mij niet zo neig gestresseerd, das is toch wel, redelijk op mijn gemak – die twee mensen die naast mij kwamen zitten vroeger kreeg ik dan - onverstaanbaar

J. Dus je zat zo met vier?

R2. Neen, ik had een eigen stoel maar zo een stoeltje daarbij maar meestal zet ik mijn boekentas daarnaast maar vandaag dacht ik, er is toch wel veel volk op de trein dus ik ga toch wel, een beetje niet selfish doen dus, ja lacht. Ma cava, dus wel een beetje.. ... met de drukte een beetje stress maar ook wel tegelijkertijd kalm en ik had mijn eigen plaats.

J. Iets tussen de twee eigenlijk, een beetje stress van .. je kon wel zitten maar er zat iemand naast u en het was ok

R2. En dan kwam ik toen om..u 10(?) aan het station en tis daar wel kalm, zo kalm.. en dan hou ik mij bezig op mijn telefoon zo met een muziekje luisteren maar tegelijkertijd .. dat ik mij.. moet aanwezig zijn want er zijn auto's en fietsen ..tot ik hier aangekomen in de buurt hier dan gaat het veel beter dan... toekomen, op het gemak, efkes op gemak zitten efkes zo..

J. Dus van het station naar hier is maar al js toekomt..

R2. het is wel stressy maar hier in de buurt, dan gaat het wel beter

R3. Is dat dan dat je dan omgeving kent?

R3. Ja.

03:16:00 co-researcher 2 vervolg

J. Was dat een typisch traject?

R2. Op de donderdag en vrijdag ook maar dat is natuurlijk anders voor mij want ik stap een uur naar mijn werk. Daar heb ik niet echt stress eigenlijk omdat ik op mijn eigen ben, op mijn eigen tempo. ... (??) alé das leuk. Da's echt op mijn gemak.

R2. Maar, dus dat traject dat je nu hebt afgelegd was nu, je had wat voorbereidingsstress, het was iets tussen de twee, hè? Wat zijn de factoren dat je stress, krijgt zijn dat.

R2. Zoals gisteren dan was het veel drukker dan vandaag, dan waren er mensen die aan het pushen waren, aan elkaar plakken, daar kan ik echt niet tegen. Ja

J. Ja. – (stilte-) Nog iemand een vraag voor R2.

J. Herkennen jullie dat een beetje?

03:18:36 traject co-researcher 4

R4. Ja, herkennen sowieso, op vrijdagen ook en dan zo naar huis gaan, eigenlijk heel veel drukte, iedereen moet dan terug naar huis kunnen en de ja, dat is dan, nie de hele tijd maar soms toch, kunt ge nergens zitten

J. En zijn er soms, ben je uitverteld.

R4. Ik maakte een tekening van de trein en de haltes. En nu vandaag dus met de drukte en tijd, woensdag ga ik ook naar Brussel ma dat valt toch mee, dat is nog iets, spannender. Ja gisteren was een vriendin blijven slapen en zijn we samen gisteren naar Hasselt gegaan met de bus en toen was het ook echt pakkendruk. Eigenlijk, ge stond zo stil, je kon niet bewegen, je kon echt nee. Echt zo adem en zo helemaal, daar heb ik ook veel last van.

J. En wat heb je daar getekend?

R4. Dat is de trein.

J. Ja.

R4. Dus het traject dat ik zo met de trein gans volg.

J. Ja. En dus deze ochtend, je bent opgestaan, ge bent gestapt naar station?

R4. Ja, 5 minuten van thuis uit. Naar het station.

J. Is er iets gebeurt onder de baan?

R4. Dat is meestal rustig soms. Dat ik merk dat auto's niet altijd zo soms, .. als je moet oversteken maar soms hebben die echt zo de neiging gewoon echt gewoon door te rijden zonder dat.. er is hier wel een zebrapad he, ja hallo? Neen, dan denk ik toch ook van ja.

J. Zijn er mensen tegen jou beginnen babbelen of ben jij tegen mensen beginnen babbelen?

R4. Soms, alé zo, mensen die ik al ken, alé niet ook heel goed ken maar soms zo zo eventjes maar een timing is natuurlijk, ja. Maar voor de rest. Valt nog mee eigenlijk.

Ja ja.

(stilte)

03:20:20 over routine versus onverwacht

R3. Ik wil nog een belangrijke notie maken, over het algemeen. We hebben nu zo alle 3 van vandaag gezegd en dat is zo meer een routine ding. Ja, maar voor mij is vervoer ook iets helemaal anders als ik bijvoorbeeld uitzonderlijk een keer naar de dokter moet gaan. Omdat dat nu, maandag juist is

R4. Valt bij- op het laatste en zo welke dag

R3. Ja gewoon zo, als het gaat over afspraken of andere plannen. Dat het zo niet vast, wekelijks of tweewekelijks of maandelijks gebeuren. Dat is zoiets helemaal anders in beleving voor mij.

J. Is dat voor jullie ook hetzelfde. Want ge hebt inderdaad, dat is de routine, je komt hier vaak dus, op zich.

R4. Bij mij was het gisteren dat ik ook een bus had gepakt naar de Hasselt. Dat is ook zo een beetje buiten de routine.

J. Wat geeft dat voor u, als dat buiten de routine is.

R4. Hum, cava, allez ik vind da, als ge ergens naartoe moet en ge wilt ergens geraken dan ga ik, dan zorg ik dat ik er geraak. Toch wel.

R3. Bij mij is het. Oei sorry, ik dacht da je gedaan had.

R4. Jaja, neeneen, zeg maar.

R3. Bij mij is het echt zo dat ik dagen op voorhand altijd mee bezig ben de route opzoeken dat ik moet doen, zodanig dat ik zeker weet van OK ik pak de juiste dingen op het juiste uur en dan komt daar nog keiveel stress bij kijken van van moet ik nog zeker zijn op het moment zelf van OK, Dat is oké. Terwijl voor de meeste normale mensen is dat zo gewoon. Ah, ja, oké, dan moet ik dat doen en dat is zo een hele normale flow. Ja, ja, Ik vind het wel een belangrijke notie om te maken, omdat ik ook mijn FOD papieren moeten invullen deze week. En dat is iets waar dat we moesten rekening mee houden.

Bij het invullen dus daarom dat ik het hier ook op tafel wil leggen.

J. Dank u, dat is echt een meerwaarde.

R4. Nee ik vind dat, ik ben ook zo, en ook als er nu zo stakingen waren en 's morgens vroeg opstaan, ik check altijd de app is er een trein is er niet, ik moet altijd organiseren als je ergens naartoe gaat, organiseren. Altijd. Voorbereid zijn dat je weet, ok, zo laat int stad. Die bus of trein, dit of dat, zo geraak ik er. Dat is een van de belangrijkste, anders komt ge in een heel andere situatie terecht van ..

J. Is dat bij u ook zo R2?

R2. Ik heb echt een hekel aan stakingen. Dat wel, maar het is ook... .

J. Als ik u zeg *co-researcher 2* komen eens keer volgende week naar haar gent.

R2. Wanneer is dat binnen twee weken? Dan kan ik mij wel organiseren. Maar anders, ik ben echt iemand die structuur nodig heeft of ik geraak in paniek.

03:24:00 wat als er paniek is?

J. Je zegt ja, paniek, wat zijn de factoren dat ge denkt. Dus stel he, je moet iets doen dat buiten je routine ligt, jij hebt dat gisteren gedaan, er is een staking, ...

Wat doe je dan, wanneer heb je het gevoel van. Wat wat welke strategieën pas je toe, op welke manier probeer je er mee om te gaan. Wat is er helpen en wat niet.

R3. Niet helpend, ik schiet altijd in paniek de eerste momenten en dan moet ik mij echt actief kalmeren vooraleer dat ik echt kan zeggen van OK, nu ga ik zitten en ga ik even bekijken. Op de lijn bijvoorbeeld wanneer dat de bus is. En dan zo doen. Het helpt mij altijd als ik een tweede persoon heb die dat dan even met mij mee kijkt van OK.

Allé, ge moet zelf niet meekijken, gewoon een boddy dubbel hebben is al genoeg. Ja.

Dan voel ik mij kalmer enzo dus ja, zo van die zaken.

J. Wat doen jullie?

R4. Ook, zo, eerst rustiger worden en kunt ge gemakkelijker focussen, van ok goed, die stap dan die stap dan die stap. Als je in paniek gaat slaan dan weet je efkes niet van wat je moet doen en dan zijt ge helemaal door aan het slaan, dan weet ge efkes zo niet van..

En door te kalmeren helpt u tenminste om echt de focus te nemen en zo eigenlijk van ok goed, dingen aanpakken

J. En wat doe jij R2 ?

R2. ...

J. En hoe uit zich dat dan?

R2. *(onverstaanbaar)* dan zeg ik zo tegen mijn moeder *(onverstaanbaar)*

J. En wat, is dat hetzelfde dan, dus je gaat enerzijds plant ge u traject, hè? Of, je moet een traject doen die nog nooit gedaan hebben. Maar wat als er iets gebeurt op dat traject? Dat je wel kent iets, iets onverwacht, wat doe je dan?

R3. Kortsluiting.

J. En hoe uit zich dat dan? En wat kan er u helpen?

R3. Dat kan gaan van echt een volledige Mental Breakdown tot efkes gewoon denken van oh **** *sh*t* en efkes ademhalen en er dan door zijn dus.

J. en zien anderen dat?

R3. Vaak niet.

J. Of gebeurt alles in uw..

R3. Ik krijg heel vaak de reactie wanneer dat er onverwachte dingen gebeuren. Van oh, je bent het zo kalm en dan bekijk ik die mensen die dat hebben gezegd. En dan is het van. Neeh *(lacht)*

J. Dus ik zou kunnen denken van, ik zou het niet zien? Het gebeurt intern?

R3. Ja ja.

J. Bij jullie...

R2. Ik euh, kan je de vraag opnieuw stellen.

J. Wel stel als er iets gebeurt, hè op een traject dat je kent he en er is iets heel onverwacht. Een trein stopt in het midden. Er komt iemand naar u, babbelen, en stelt een die je niet wilt, hoe reageer je dan van?

03:27:50 vanbinnen ben ik dan geïrriteerd

R2. Ik zal een voorbeeld gebruiken van mijn kinesist. Normaal starten we om 9:00, dat we starten, maar vooraf had ze laten weten, ah kom maar om 9u30. Maar ik wil ok altijd zo wel efkes uitslapen maar tegelijkertijd wil ik ook op tijd mij douchen en mij klaar maken, en kunnen ontbijten. Maar – het is vlakbij mij (*op 5 minuten wandelen*). Soms blijf ik nog efkes in mijn bed liggen tot, van ik zal dan opstaan, en dan ah neen ik moet mij nog douchen, rap aankleden en mijn zusje loopt dan mee. Dus dat is wel een beetje...

J. Maar nu had je het voorbeeld, je moest er om 9 uur 30 zijn in plaats van om 9 uur?

Dat vond je...

R2. (*onverstaanbaar was OK*) redelijk, maar het was gewoon effe van dan moet ik opstaan en ontbijten en .. maar ik ga graag naar die madam, die is echt wel een leuke dame. Dus dat is niet zo belangrijk.

J. En bij jou?

R4. Bij mij zie je het ook niet heel hard maar van binnen in ben ik wel zo geïrriteerd. Daarna proberen ik zo te focussen van OK, hoe ga ik dat probleem aanpakken.

Dan kan ik terug helder nadenken zo.

J. En panikeer je dan nog?

R4. Toch niet zo heel rap, alleen zo in.. . Ik kan heel rap terug kalmeren en dan probeer je de focus te vinden van hoe kan ik dat probleem oppakken? Ja.

03:30:00 afronden met 3 toffe interacties door Co-researcher 2 beschreven

J. Wat vonden jullie van vandaag, want we moesten improviseren he.

R3. Spannend. (*lacht*)

R4. Dat snap ik, want we wisten op voorhand niet hoe we het gingen regelen. Maar ik vind dat het wel goed gegaan is.

R3. Je hebt ons goed begeleid (*aan J.*)

J. En vond je dat interessant om te doen?

R3. Ja, eigenlijk wel ook.

R4. Ja ja.

J. Jij R2?

R2. Ja ik vond het heel fijn.

J. Ja, ik vond het zelf ook spannend he. Wacht (en ik toon mijn tekening) Ik was hier buiten gekomen. Een zieke dochter achterlatend door de regen op de bus. Ik heb met niemand gebabbeld en dan zat ik op de trein. Ik zat in de stiltewagon, top en. Niemand was aan het praten en was ik heel blij. En dan in de lift, zo iemand die zo achter mij wat te duwen, niet tof. Dan, op de voetgangersbrug, zo iemand die te dicht tegen mij aan het kopen. In de regen, en dan was ik mij zorgen aan het maken omdat toen ik het thuis vertrok viel het mee maar nu was het veel aan het regen, het is teveel aan het regen, we gaan niet kunne gaan, we gaan niet kunnen gaan.

R2. Ik wil nog vertellen over drie toffe interacties die ik heb gehad. Vorig jaar was er zo een meisje die zo een toffe glimlach naar mij had gedaan zo twee keer. Dat was , ik had niet zo direct door is dat tegen mij of? Dus ik heb wel zo een kleine smirky maar niet echt zo. Ik vond dat wel tof...

En dan was er iemand die vroeg; ah heb jij gedaan met de examens of zo? En ja ik heb gezegd ik heb autisme en ik zit op een speciale school en die heeft geen raar gezicht getrokken of die heeft me niet anders behandeld of zo die was gewoon geïnteresseerd..

En dan was er nog een andere conducteur toen ik op een gegeven moment naar Leuven ging. En die was zo naar mijn tickets aan het kijken zo ik heb zo een zakje met mijn naam eronder en die zegt zo van ah is dat staat daar Ninja op zo van (lacht) dat is de naam die mijn vrienden mij zeggen (lacht) ik vind dat grappig

J. Zal ik eens iets vertellen over teksten dat ik aan het lezen ben over mijn euhn studies, dat gaat daar over, en dat noemt , het heeft een naam, .. encounters of zoiets, doet er niet toe en dat zijn eigenlijk zo kleine interacties die je hebt met mensen, dat lijkt futiel he, er passeert iemand en iemand glimlacht naar u of iemand helpt u, en dan da eigenlijk misschien zo die één interactie lijkt heel klein, maar eigenlijk het geheel daarvan dat dat heel wat geluk kan of uw identiteit of hoe je je voelt. ...

R4. Ja mensen die naar je glimlachen of een babbeltje slaan dat vind ik wel zo van ok, zo, goed eigenlijk..

J. En heb je een voorbeeld?

R4. Ja zo op straat zo en ge komt mensen tegen en zo algemeen, soms sla je een babbeltjes of glimlachen ze zo een beetje eigenlijk.

J. Heb jij een voorbeeld,

R3. Gisteren bijvoorbeeld deed ik zo mijn normaal traject op de fiets en k was aan het wachten op dat stukje waar dat fietsers normaal voorrang moesten geven en het was echt super druk met auto's en een auto stopt dan om de fietsers voorrang te geven. Wat dat

eigenlijk niet moet. En ik was dan aan het wachten totdat die auto voorbij ging.

Omdat dat de regels zijn en Ik ben daar nog wel redelijk strikt in. Ja en andere fietser. Die kwam zo bijrijden en die zegt van ga maar ga maar, want die is aan het stoppen en dan durfde ik zo niet te blijven wachten. Dus ik ging mee en dan zegt zij zo van ja, ge moet hier soms in voorrang nemen en dan alé, omdat ik dan tegen haar zei, van ja ik.

was aan het wachten, want eigenlijk moet ik voorrang verlenen en zij zegt dan van ja, eigenlijk moet ge hier uw voorrang nemen soms, want anders raakt je gewoon niet over en ik zeg dan zo van ah, ja, dank u. En dan rijdt ze door en dat was wel zo een beetje awkward langs de ene kant, maar langs de andere kant ook wel fijn. Ja ja.

03:35:30 welk talent hebben we bij iemand gezien?

R3. Ja, bij mezelf ook wel doordenker. Voornamelijk op het moment dat we zo. onze routes aan het vormgeven waren. En dat ik dan, zo zei van hé, maar er is ook het aspect van onverwachte dingen enzo.

R2. Ik ben altijd wel, zo idee fontein en ook creatief.

R4. Ik vond allebei wel dat ze heel creatief zijn

J. Ik vond dat jullie echt echt goed hebben kunnen schakelen, hè? Ik vond het ook fijn dat we samen hebben besloten wat dat we gaan doen

R3, R4, R2. Vind ik ook.

J. Ik vond dat niet evident maar ik denk dat we goed hebben opgelost en ik ben wel blij dat we hier gebleven zijn. Dank u wel.

R3. Ik denk dat we dan gewoon over het algemeen een momentje wat dat echt nodig was om hier te zijn.

J. Ja, Misschien wel hè? Ja eigenlijk, Misschien hadden we dit gewoon nodig.

4. Sessie 4 - 20/03/2026

4.2 VELDNOTITIES

Datum: 20/03/2026

Duur: 14:00-15:45

Locatie: Brake-Out Leuven

Aanwezig: Juliska, , co-researcher 3, co-researcher 2, co-researcher 4- (co-researcher 1 is op reis).

Context

Iets opvallends vooraf?

Co-researcher 1 is op reis, ik bel even met haar in op voorhand.

Hoe startte de sessie?

Iedereen is heel rustig, te rustig lijkt me.

Wat deden we?

- inchecken wat hebben we onthouden
- portret tekenen: wij als onderzoeker
- analyse deel 1: welke methodieken zij interessant? Wanneer is dit ons onderzoek?
- uitchecken

Groepsdynamiek

Het was heel rustig. Enkele mensen kwamen heel hard naar voor, anderen waren een beetje down (co-researcher 3).

Mijn rol

Veel stiltes, te veel?

4.2 TRANSCRIPTIES

T4 00:09:29 een beetje hoofdpijn, maar uitnodigende agendapunten

J. Hoe is het met iedereen?

R3. Ik heb deze week het nog wel moeilijk met mijn lichamelijke beperkingen.

Die zijn degeneratief van aard en ik ben vandaag en gisteren wel geconfronteerd geweest met dingen dat ik vroeger wel gemakkelijk kon doen, maar nu niet echt. Ja.

(Door elkaar onverstaanbaar) Ja.

J. Hoe zitten andere mensen hier?

R4. Ja, wel goed eigenlijk, allez voor mij toch, ja.

J. En gij R2?

R2. Ik heb een beetje hoofdpijn dus als ik zo een beetje zo vies kijk of zo (*..onverstaanbaar*) dat heeft dat heeft niets te maken met u ofzo.

J. Dat is goed dat je het zegt. Ik heb hier ook. Ik heb heel veel werk gehad van de week en dus dat was wel druk en dus ik heb ook een beetje hoofdpijn dus als ik ook zo een beetje kijk dan...

R4. Ja, het is ook een drukke week en dan ja, iedereen wel een beetje ja.

J. Maar euh, ik heb wel heel veel zin in vandaag.

R4. Ja, ik ook.

J. Ik heb een voorstel gemaakt van de agenda, de vorige keer hadden we gezegd heu, misschien moeten we efkes onthouden van wat is u bijgebleven van wat we vorige keer gezegd hebben en zo één of twee dingen dat we zeggen van dat vond ik ik, dat is mij bijgebleven, dat vond ik interessant, dat is het belangrijkste voor mij, wat er gezegd of gedaan is.

R3. Het gesprek rond handicap voor mij.

R4. Ja, dat vind ik ook.

J. En waarom? Of of welk, welk deel of euh.

R3. Euhm, ja, de conversatie in het algemeen, ik vind dat leuk om dan te zien dat ik niet de enigste ben die mij zo voel.

R2. Ja, dat is zo.

(stilte)

J. En die conversatie, is er nog iets specifieks gezegd? Ik ga het proberen om de op, ik probeer dat goed te noteren dan ik ben een beetje. Ik ga dat nu op post-its zetten en dan plakken, en dan kunnen we het nog later verplakken moesten we dat willen. R4. Ja.

J. Was er nog iets meer van dat ge dacht van.

R3. Neen, niet echt, mijn geheugen is niet meer van mij goed aan het werken de laatste tijd.

(lacht)

J. Helemaal prima.

R4. Wat ik wel goed vond was vooral zo... ja samenwerken, zo ..rekening houden met mekaar. Van, wat vind ik, hoe lost ge dat op, zo de ideeën zo van ja dat oplossen zo. Ja. Dan vind ik wel, goed eigenlijk.

J. Echt op samenwerken, samen, oplossingen zoeken en rekening houden.

R4. Ja.

J. Denk je aan een momentje dat ge dacht ah toen heb ik echt.. is er een concreet moment in uw hoofd?

R4. Ja, dat was toen we aan het bekijken waren van hoe gaan we dat oplossen van.

Dat ja nu het niet is wat we normaal gezien zo ... door gingen doen die wandeling, we dan zo kijken van zo hoe gaan we dat precies oplossen enzo.

J. Goed. Jij R2. wat onthou jij van de vorige keer, iets dat je interessant, leuk fijn vond?

R2. Het was veel informatie, ja. Het gesprek was interessant.

J. Was er één moment dat je je herinnert dat je dacht aan dat is wel fijn of euh niet fijn

R2. Zo. Ik heb geen klachten of zo.

J. Wat zeg je?

R2. Ik heb geen klachten of zo.

J. Maar ik hoor u wel zeggen: veel informatie. Wat betekent dat juist veel informatie is dat dan. Hoe kan ik dat begrijpen? Is dat dan gewoon veel, te veel?

R2. Dat iedereen in gesprek was, dat iedereen veel input heeft erin gedaan en ja en lang gesprek ... maar iedereen met goede bedoelingen?

J. Ja. Misschien komen we er nog op terug. Ik zal ook zeggen wat ik heb onthouden,
(onverstaanbaar)

R4. Ja we moesten dan zo tekenen, zo eigenlijk ja wat we eigenlijk gezeten hebben en zo onze ervaring.

J. En, wat dacht je daarover?

R4. Dat het wel interessant is om van elkaar te weten van hoe voelt die zich bij het verplaatsen en ja, wat die neemt en welk vervoer.

J. Ik denk dat ik het fijn vond op welke manier we tot besluit zijn gekomen, dat we samen besloten hebben. Ja, ik vind het moeilijk om te kiezen. Ik had niet echt één ding, maar bijvoorbeeld de manier waarop we hebben uitgewisseld over. Wat betekent een handicap?

Waarom vinden we dat een lelijk woord, welk woord vinden we dat euh, niet past en dat iedereen eigenlijk had ik het gevoel dat iedereen wel zijn mening kon zeggen en dat er veel gelijkenissen soms wel verschillen, maar dat er wel ook ok was, ja, dat vond ik wel mooi? En zo gelijkenissen en verschillen.

(even stilte- ik plan dingen op een flap)

J. Willen we eens kijken wat we gaan doen vandaag? Weten jullie nog wat we hebben gezegd de vorige keer wat we gingen doen?

R3. We gaan een portret maken.

J. Een portret maken, nog iets dat we gezegd hebben?

R3. Een plan maken om. *(onverstaanbaar)*

R4. Analyseren.

J. We gingen eigenlijk... We hebben de vorige keer veel informatie gedeeld. We hangen naar nu, stapje één, van hoe kunnen we analyseren. Ik ga je iets vertellen.

Ik heb dat nog niet gedaan. Op zo een manier een analyse dus voor mij voelt dat wel spannend. Vooral extra spannend is omdat ik het graag omdat we zeggen we gaan het samen doen dat wil zeggen dat we een beetje gaan proberen.

We gaan. Het idee is dat we nog een keer gaan kijken wat is er de vorige keer daarover gezegd wat was gelijk wat was verschillend dat we ... de manier waarop ik het voorstel om te doen is dat ik het opschrijf en dat we dan kijken wat past er bij elkaar, wat past er niet bij elkaar? Zien we daarin. *(onverstaanbaar)*

R4. Ja.

J. Is er nog iets dat je graag wil doen dat er niet opstaat?

(stilte)

J. Portret tekenen. Zou je het ok vinden als we nog efkes, wat is het idee van het portret?

Waarom doen we dit?

R3. Ik ben afgeleid *(er vallen post-its naar beneden)*

R4. Hoe ik het, allez, het me inbeeld is van hoe zit je hier zelf en hoe voelt ge u eigenlijk in het onderzoek?

J. Ja, mezelf en het onderzoek, hoe zie jij jezelf als onderzoeker. Niet gemakkelijk als vraag he. En weet je nog hoe we er waren gekomen, vanuit welk idee?

(stilte)

R4. Toen het aan het regenen was waren we erover bezig euh.

(stilte)

J. Ik denk ook we het ook hadden over euh, handicap.

R4. Ja, dat woord.

J. En dat we zeiden, ja is dat belangrijk in uw leven, hoe belangrijk is dat in uw leven en dat we dan zegden, misschien moeten we een portret tekenen waar je jezelf tekent en als die handicap belangrijk is dat je dat daar een stuk in meepakt.

En als dat niet belangrijk is, niet het is aan jullie als de aan jullie om dat stuk ook te geven. Ook vanuit een onderzoek moet je eigenlijk uw, je moet dat niet, maar een manier van onderzoek is altijd te zeggen. Wie ben jij als onderzoeker? Omdat we er nooit omdat we er niet vanuit gaan dat onderzoeker neutraal en ik ga ook echt zeggen, Ik ben juliska, dat is mijn mijn studies dat is 'pum pum pum', wie ben ik ik, ik woon zo ik ben zo, zodanig dat ze weten van ja daar van begin ik. Ik ben niet neutraal, dat is wie ik ben en de ervaring die ik heb gehad zal waarschijnlijk ook invloed hebben. Willen jullie beginnen tekenen?

R3. Ja ja.

J. Het idee van wie ben je als persoon, wie ben je als onderzoeker en ik had een extra vraagje erbij gestoken maar ge moet dat niet doen. Je mag er ook stukken bijzetten dat ge zegt van de de de, zo wil ik niet beschreven worden, dit is niet ik. Dat is een manier om wat uit te dagen in uw denken. Als je dat moeilijk vindt, mag je dat vraagje langs de kant laten.

R1. Zie, dat ga 'k niet doen.

(Iedereen tekent- pauze)

J. Ik ga dat hier nog een keer opnemen. Is dat OK?

T4 2 wat hebben jullie getekend?

J. Zou het OK zijn voor jullie als we dan over een gesprek gaan? Zelfs als je een beetje nog wat verder doet?

Wat willen jullie er... Wie wil er... Wil er iemand graag iets over delen, wat je getekend hebt en... Wat je graag aan de rest wil vertellen daarover?

R3. Bij mij is het nogal... tegenstrijdig. Omdat... Aan de ene kant ben ik echt wel een hele grote ideeënfontein, bijvoorbeeld. En een out-of-the-box-denker en van die dingen. Maar tegelijkertijd ben ik ook nogal zwart-wit. En dan probeer ik dan wat te tonen via kleurrijke woorden en zo. En dan de tekening zelf zwart-wit.

J. En... Denk je dat dat belangrijk is ook voor je rol als onderzoeker? De rol die je hier opneemt?

R3. Ik denk het wel. Omdat ik... Aan de ene kant denk ik heel erg breed en heel erg... Ja, letterlijk out-of-the-box. En dan kijk ik dingen vanuit verschillende invalshoeken. Maar het is ook moeilijk om vanuit andere invalshoeken te kijken die ik niet kan zien. En dat is dan wel mijn zwakke punt als onderzoeker.

J. Ben je het al tegengekomen? (*onverstaanbaar*) Dat je sommige dingen niet ziet, kan je een voorbeeld geven? Misschien iets dat naar boven komt.

R3. Wanneer ik aan mijn eindwerk aan het werken was... Dan was het een redelijk grote taak. Dat dat logisch is voor eindwerk. Maar het was heel moeilijk om... Zowel het globale als het specifieke te zien. En om alles in gedachten te houden. Zo op die manier.

J. Dus je hebt tegen... tegenstrijdig. Zwart-wit, out-of-the-box.

Dus enerzijds zwart-wit en anderzijds out-of-the-box. Voor het onderzoek vertaalt zich dat je heel breed kunt denken, maar niet... Je ziet sommige dingen niet en je geeft een voorbeeld van je eindwerk.

J. Zijn er nog dingen die je wilt delen?

R3. Ik heb er ook mijn diagnoses op geschreven. Omdat die niet bepalen wie ik ben of wat ik ben. Maar ze zijn toch ook wel belangrijk. Zo op die manier.

J. Nog iets op. Zijn er nog dingen die je niet hebt opgeschreven? Dat je denkt, dat is wel wat ik meebreng als onderzoeker hier.

R3. Niet echt. Het is wel een moeilijke oefening voor mij vandaag. Omwille van het mentale dat ik wat meer negatief zit. Om zo echt positief over mezelf te denken en te doen is wel moeilijker.

J. Kunnen we *co-researcher 3* een beetje helpen met te zeggen wat we haar zien? Is dat OK? Wat zien we *co-researcher 3* doen dat we denken, dat helpt wel met het onderzoek? Wat is haar goede rol in dit onderzoek?

R2. Als we zo over een specifiek onderwerp bezig waren dan gaf ze zo een andere zaak daarover dat ik zelf daar niet aan dacht en dat dat een heel interessant en belangrijk onderwerp is. Dus ik zet dat ideeënfontein erbij.

J. Weet je nog wanneer en welk het moment was?

R2. Nee. (*onverstaanbaar*)

R4. Ze is ook iemand die ook een mening heeft te zeggen. Van wat die voelt of wat die, meestal toch, het hangt ervan af. Ze zegt uiteindelijk toch wat ze..

J. Je hebt het helemaal in het begin gezegd. Nog iemand die iets wil aanvullen? In het begin heb je gezegd dat je graag je ervaringsdeskundigheid wil inzetten. Dus louter dat. Vertellen over je ervaring, de manier waarop je dat doet. Bijvoorbeeld, ik denk heel hard...

Ik weet niet R2, of jij daarnaar verwees, maar hoe vorige keer heb je gezegd. We vertellen hier over onze routine. Maar voor mij gaat het niet over routine. Het gaat over wat als ik het niet gepland heb. En zo breng je heel waardevol op jouw manier.

Ik heb dat hier opgeschreven als extra erbij. Wat zou ik daarmee doen? Zou ik een foto van trekken en dat ernaast zetten wat we besproken hebben? Of wil je dat zelf verwerken?

R3. Misschien gewoon verwoorden wanneer je de presentatie doet.

T4.2 00:07:00 hypersensitief brein

J. OK. Wie wil nog delen? Ik ga de deur sluiten. *(onverstaanbaar)*

Jullie zijn rustig vandaag.

R2. Dat is door mijn hoofdpijn. Excuseer

R4. Maar nu zitten we in een denkfase hé. *(lacht)*

R2. Ja, ik ook. Want door mijn hoofdpijn kan ik niet meer nadenken. En mijn hoofdpijn kost heel veel mijn energie. Het is echt zo heel draining. Dat haalt zo al mijn energie zo uit. . Ik ben naar de neuroloog geweest en ze hebben gezegd dat ik een heel hypersensitieve brein heb. En mijn mama had ook als jonge dame heel veel last van hoofdpijn gehad. Dus dan hebben we dat van elkaar gekregen. Dus dat is een hele... Met ouder worden heel ambetant. Dat ik vaak typisch rap hoofdpijn krijg. Ja. Soms heel agressieve hoofdpijn.

R3. Dat is echt niet fijn.

R2. Neen, dat is echt de hel.

J. Ja, dat neemt veel energie he. Wil jij eens vertellen wat je getekend hebt?

T4.2 00:08:00 R2. autisme en creativiteit

R2. Ja, toen ik het aan het tekenen was, was ik er eerst niet blij mee. Maar nu dat het wat af is, ben ik er nu een beetje meer blij mee. Ja dat is, ik...toen we over portretten bezig waren, dan ben ik terug zo in mijn academie Kunstacademie zo opdracht- van teken jezelf eigenlijk. Dat heb ik gedaan. Ik heb hieronder geschreven autisme. Dat is wat ik heb. Ik ben ermee gediagnosticeerd op mijn twee jaar.

R3. Amai, dat is vroeg.

R2. Ja.

R3. Sorry sorry.

R2. Neen neen, dat is niet erg. Ik hoor toch van iedereen dat ik creatief ben. Nu met ouder worden, vind ik dat ik toch een beetje meer wil experimenteren. Met mijn tekenen en mijn kleren, zoals ik ze nu aanheb. Dat zou ik niet aangedaan hebben op mijn elf, elf en vijftien jaar. Ik dacht, nu met ouder worden, doe ik het toch een beetje meer...

R3. Expressief.

R2. Zo mijn 'avatarke' zo spelen. En tattoos en zo hebben. En zo een beetje...Zo mijn eigen avatar zo creëren. Zoals ik op die manier zou schrijven. En... Oké. Ik ben niet neig zo 'high

praise' zo over mijn eigen. Maar ik weet toch van mijn eigen dat ik wel een trouwe vriend ben. En dat ik wel toch wel... De mensen die ik rondom mij heb, mijn vrienden en zo... Die... Ik denk dat ze me wel kunnen vertrouwen, kweenie, hun geheimen of zo of wat ze met mij persoonlijk delen, dat ik dat wel kan bijhouden voor mijn eigen. Ik denk ook dat ik...

Dat ik heel 'self-aware' ben. Dus heel bewust over mijn eigen. Dat ik toch wel kan bewust zijn dat ik niet perfect ben. Dat ik fouten maak. Ik ga dit doen, ik ga dat doen. Maar dat ik toch wel van mezelf weet. Tenminste, kan ik daar dan zo reflecteren. En er dan een keer eens over nadenken. En nadien mijn excuses geven of acties accepteren of waarderen, kweet niet, zoiets.

J. En wat breng je mee als onderzoekster? Eh...

R2. Meer het tekenen, denk ik. Ja, het tekenen en mijn mening.

J. Wil je ook iets delen? Wil je nog iets zeggen?

R2. Iets delen? Ik weet niet wat ik wil delen.

J. Je was begonnen, je tekenen, je mening. Zijn er nog dingen die je wil zeggen?

R2. Dat zijn die twee dat ik niet zelfbewust ben. Niet zeker. Echt.

J. Willen andere mensen *co-researcher 2* ook even helpen met wat we *co-researcher 2* zien doen? Dat helpend is hier in dit onderzoek.

R4. Vooral heel creatief, sowieso wel.

R3. Zoals dat ze zelf al zei, zelfkritisch. En ja, kritisch over het algemeen.

J. Ik had ook nog iets. Net zoals jij de vorige keer ook zoiets had binnengebracht, had jij dat ook gedaan. Over een micro-momentje. We waren eigenlijk over iets bezig en opeens, hop, vertel je drie verhalen. Van OK, wanneer heb je fijne momenten gehad, fijne interacties.

R2. Ahja!

J. En dat, we hadden die vraag niet gesteld en je hebt dat wel een paar keer gedaan.

Ook in ons individuele gesprek heb je op het einde gezegd, ok, met al je vragen, maar heb je niet gezegd dat je het hebt over discriminatie, maar we hebben het er nog niet over gehad. En dan heb je een verhaal gedeeld. Dus ik denk dat je veel meer mee nadenkt dan dat je misschien zelf doorhebt.

R2. Allez dank u.

T42 00:14:00 R4 als persoon, maar ook als onderzoeker

J. Wie ben jij?

R4. Ja, ik zit ook wel een beetje allebei, ik kan ook wel breed denken soms en soms denk ik wel ahja, van die kan ik ook wel bijleren.. Van die kan ik ook nog bijleren. Sommige dingen die ik nog niet wist, pak ik altijd rap op.

R3. Leergierig.

R4. Ja, leergierig enzo. Ik ben ook een heel nieuwsgierig persoon, ook. Ik wil graag meer dingen weten en zo, ook. En wat ik ook als persoon, maar ook als onderzoeker, voor sta, is vooral, ik vind het belangrijk, dat inclusie in de wereld is. Dus dat is, ja, belangrijk dat iedereen mee kan in de maatschappij enzo.

Ik ben ook heel behulpzaam. En kritisch ook wel.

J. Ja. Had daar nog iets, is dat wat dat je had opgeschreven? Ja.

R4. En kritisch ook wel een beetje.

J. Wat zien jullie R4 iets doen, dat ze nog niet zelf gezegd heeft?

R3. Ze is ook heel erg praktisch. Bijvoorbeeld vorige week met de regen, we hadden dat zo nog niet tegen elkaar gezegd. En R4 was direct de eerste die dat, of zo een van de eerste die dat zei van, maar eigenlijk met dees weer kunnen we niet naar buiten gaan. We moeten iets anders zoeken. En startte die conversatie eigenlijk.

R2. Ja. En zo dat initiatief zo de initiatie.

J. Ja, ik denk dat, effectief. Je bent zo nogal van het doen. En er zit ook wel een soort van, als we iets vragen, we gaan dat doen. Een soort positiviteit.

R4. Ja, ja.

J. Ja. Kom, in actie. Ja. Dus ik denk, een fijne combo om hier samen te hebben.

T41 00:17:00 op rustige toon...

J. Ik heb ook mijzelf getekend. Super mooi getekend. (*lacht*) Ik ben veel, ik kan niet goed kiezen, ik heb, enkel mijn bril goed kunnen tekenen. Dus mijn familie, die is heel belangrijk voor mij. Dat is ook weer mijn persoon.

Maar niet alleen, ik had eerst mijn kerngezin, maar ik heb eigenlijk ook nog mijn mama. En mijn broers en zussen. En dan de familie van C. Dat is niet altijd perfect, maar het is toch een belangrijke rol voor mij. Ik hou heel veel van bewegen en sport. Van muziek, dansen.

Maar ook de andere kant van deze. Sommige momenten wil ik... niemand zien, wil ik gewoon alleen. En dat switcht, dat kan moeilijk voorspellen van wanneer wat gaat komen. Soms zeggen mensen, ga je mee gaan dansen? Dan denk ik, ben je zot, ik wil een boek lezen. En soms denk ik, thuis een boek lezen, ik wil wel gaan dansen.

Ik hou heel veel van de natuur, maar ook van de stad. Want ik woon in de stad.

En dus ik als onderzoeker, wat vind ik belangrijk?

Ik doe gender studies, ik ben heel bezig. Daar staat nu het teken van de vrouw. Maar eigenlijk vind ik, doe ik onderzoek omdat ik verschil wel belangrijk vind. Iedereen is verschillend en

soms is er zo weinig ruimte voor verschil. En dan hopen we met het onderzoek een stukje van de wereld te veranderen, hoe klein het ook is.

Samen vind ik het ook heel belangrijk. Ik probeer het. Ik vind dat we een goede groep hebben. Ik heb het gevoel dat we dit samen doen, maar dat is voor mij heel belangrijk.

Ik heb al gezegd, soms ben ik een beetje een controlefreak. Dus dat wringt soms een beetje met dat samen. Maar ik doe mijn best.

Ik ben ook heel benieuwd, hoe kan een stad nog inclusiever worden? En dat is natuurlijk. En het is de stem. Stem geven aan iedereen om samen...

R4. Ik heb ook wel ideetjes om zo...

J. Zien jullie mij iets doen dat je denkt dat is helpend als onderzoeker?

R3. Je kunt echt zo goed de leiding nemen en richting geven.

(stilte)

J. Nog iets? Het hoeft niet hè, als je op iets komt.

R2. Je bent een hele kalme vrouw. Je bent heel kalme. Je toon van spreken is echt...

R4. Het straalt zo rust uit.

R2. Ja, het straalt rust uit. Want zo mensen, het volume waarop ze praten, dat is heel belangrijk voor mij. Als jij babbelt, of je babbelt tegen mij, tegen ons... dat is wel zo een beetje, dat je een kalme lieve vrouw bent.

J. Je bent wel zo een ideeënfontein.

R3. En ook... zo, dat is meer gewoon om feedback te geven. Want ik weet niet hoe ik het in 1 woord kan bewoorden maar. Maar wanneer ik begonnen was hier om mee te doen, was ik begonnen met de gedachte van... OK, we gaan hier verschillende dingen doen. En wij gaan een subject zijn. En echt zo vanuit dat... Maar het was wel een fijne verrassing om dan ook echt zo... Mogen te kiezen van hoe, welke richting. Ja, zo.

J. Ik ga dat... Jullie mogen dat ook bijhouden, hè.

R3. Ik heb er ook een foto van gemaakt. Ah ja. Goed.

(pauze) we herbeginnen, wat is analyse

R3. Uit elkaar halen, in betekenisvolle structuren.

J. Nog ideeën daaronder?

R2. Observeren.

J. Denk jij aan iets, R4?

R4. Ik denk vooral, zo, als we naar elkaar geluisterd hebben, naar wat adviezen of hoe zij het ervaren hebben.

J. Ik denk, als je zou denken aan wat een onderzoek is, wat doe je dan eerst en in welke, ..Ik heb het al een paar keer gezegd, de start van het onderzoek. Voor mij was dat ook niet.

toont slide:

Wat zijn stappen onderzoek

1. Onderwerp kiezen. -De vraag goed zetten.
2. Verzamelen wat er als is geweten rond het onderzoek
3. Methode kiezen voor onderzoek
4. Onderzoek doen en "data" verzamelen-
5. Data verwerken (verslag en transcriptie)
6. **Wat leren we hieruit?**
7. Resultaten
8. Resultaten checken met wat anderen al weten
9. Conclusies en aanbevelingen

R4. Ik moest eerst even denken over wat het onderzoek is en wat dat eigenlijk is.

J. Ja, en dan, wat weten we er al over? Dat heb ik al gedaan. Wat weten mensen er al over zich te plaatsen in de stad enzovoort? En dan vanaf hier, hebben we het al samen gedaan? Hoe gaan we onderzoeken? Wat gaan we doen?

R4. Aan de slag ermee.

J. Hoe gaan we dat beslissen? Gaan we wandelingen maken? Gaan we dat niet doen?

Gaan we tekenen? Gaan we zien jullie zitten om thuis even na te denken? Dat traject hebben we gedaan. Dat zijn eigenlijk allemaal onderzoeken en hoe we het gaan doen. En we hebben het gedaan natuurlijk. Maar dan, het onderzoek verwerken is een stukje dat ik soms wel doe, maar dat is ook het verslag dat ik maak. Op het einde, wat ik doe nadat we samen zitten, waarom ik een beetje moe ben, is ik maak een transcriptie van wat we allemaal gezegd hebben. En dan probeer ik dat verslag door te geven.

En dan is de analyse samen. Dus dat gaan we nu proberen samen te doen. Wanneer en. Dat is veel werk eigenlijk. Dus we gaan dat vandaag niet allemaal kunnen doen. We hadden dat vorige keer ook gezegd, we gaan een stukje doen vandaag en een stukje volgende week. We gaan zien hoe ver we komen.

Wat hebben jullie, dus data verzamelen of het onderzoek doen? Wat hebben we al gedaan? Ik heb het daarnet al een keer gezegd. Wat denk je dat we allemaal gedaan hebben om ons onderzoek te doen? Wat zijn de stappen die we nu moeten analyseren, denk je?

R4. Eigenlijk, we moeten weten wat dat onderzoek is. Dus het leren kennen van het onderzoek.

J. Ja, wat hebben jullie nog gedaan? Wat hebben we gedaan als onderzoek?

R3. We hebben onszelf geobserveerd. Terwijl dat we ons vervoer deden. Langs de ene kant en dan langs de andere kant hebben we zo over onze algemene ervaringen gepraat. Zowel

routinegewijs als onverwacht-gewijs. Dat zijn de twee grootste dingen die we hebben gedaan op het vlak van data verzamelen.

J. De zelfobservatie was de huistaak die we hadden meegegeven. Algemeen bedoel je dan de vorige tekening die we hebben gemaakt. En dan de routine en het gesprek hebben we ..

(onverstaanbaar)

J. Er is nog een stukje dat ook wel belangrijk is, maar dat we niet in groep hebben gedaan. En dat is dat ik ook met jullie...

R3. Ahja die individuele gesprekken.

J. En soms denk ik ja, hadden we dat nu apart moeten doen want jullie weten niet wat we individu  el besproken hebben. Maar voor mij was het kijken naar wat jullie leren kennen.

R4. Het kennismakingen.

J. Vonden jullie dat waardevol?

R4. Ja.

R3. Ja. Dat was nogal...Hoe moet ik dat uitleggen? Dat geeft u de kans om onze individuele standpunten erover te leren kennen. Zonder beïnvloed te worden door elkaar.

En ook hoe we er naar kijken. Vanuit welke bril dat we kijken.

R4. Iedereen een andere visie, een andere kijk.

R2. *(onverstaanbaar)* Ja das goe dat ge met ons zo individueel, in het begin eerst met jou en met mij zo eerst intieme gesprekje zo en dat het alleen de twee personen waren met mekaar zo kennismaken zo .

R4. Eigenlijk is het zo een beeld van ge verzamelt ingrediënten en je kijkt van wat is nuttig die ingrediënten, kunt ge er iets mee doen, kunt ge het gebruiken? En dan mengen in één ding eigenlijk.

J. Ik vind dat wel een mooie beeldspraak.

R3. De groep is een soep. Wij zijn de ingrediënten. Ja, inderdaad. *(gelach)*

J. Zeg nog ne keer het onderzoek is een soep. Ja, de groep is een soep. En iedereen indiv pff individueel....

R3. Ja, is een ingrediënt. *(lacht)*

J. Wat vond je van de andere oefeningen om te doen? Welke van de drie vond je... Dus we hebben individueel samen gezeten. Algemeen, die route getekend en dan dat gesprek daarover gehad. En je hebt ook een keer de oefening thuis gedaan. En dan ga ik je over het verplaatsen. Wat vond je het comfortabelst? Of zie je daar een verschil in?

R4. Eigenlijk... Ja, het is gewoon (*onverstaanbaar*) ons dagelijkse routine eigenlijk. Normaal gezien. Voor mij... Natuurlijk iedereen heeft andere ervaringen met vervoer en dit en dat. Maar dat is daarom zelf ook zo interessant van elkaar. Om te weten, hoe ervaart die dat? Ja. Bij de verplaatsing.

R3. De zelfobservatie. Die vond ik iets nuttiger. Veiliger. In termen van het onderzoek. Omdat je dan echt zo niet... Beïnvloed wordt door elkaar. Terwijl dat... De algemene, met de routebeschrijving enzo. Dat we daarmee in gesprek gingen. Wat ook wel nuttig is langs de ene kant. Want dan ga je er dieper op in. Maar aan de andere kant. Dan word je ook wel beïnvloed door elkaar.

J. Hoe was het voor jou *co-researcher 2*?

R2. Zo echt ne keer eens aanvoelen wat ik zo onderweg echt voelde zo. Dat ik echt ne keer eens echt aan het beseffen was van hoe voel ik mij nu als ik aan het stappen ben naar mijn werk, zo da, met mijn moeder met de auto ergens gaan.

J. En wanneer heb je dat gedaan?

R2. In de krokusvakantie toen he?

J. Bij die opdracht? Ja.

R2. Toen ik maandag naar mijn werk ging, was het allemaal anders. Want dan was mijn zusje meegekomen. Dus dat was een andere...Dat was een switch van de routine. Dus dat vond ik wel interessant. Dat ik me daar mee met mijn zusje onderweg voelde naar mijn werk en in mijn werk ook. Dus dat was ook weer iets anders. En interessant om aan te voelen.

R4. Ik had ook een zo het gevoel van... Ja, ik ben zo bezig met onderzoek ook zo. Dat gevoel had ik wel zo van ...Oké, goed, we zijn begonnen. Ik ben daarmee bezig.

J. Als je die opdracht aan het doen was?

R4. Ja.

J. Of ook bij de anderen? Bij welke had je het meest gevoel, ik ben hier onderzoek aan het doen?

R4. Ook wel allebei. Maar vooral als je die thuisopdracht, die dingen, ook zo bezig bent. Je bent echt aan het checken van ok zo voel ik mij en zo voel ik mij en zo verplaats ik mij. Ik had echt zo'n gevoel van, ik ben ermee bezig.

T4200:10:37:00 post-its

J. En dan? We hebben de vorige keer een gesprek gevoerd. We hebben de drie momenten gehad. En eigenlijk wat we zouden moeten doen, is nu de hoofdelementen eruit halen. We hebben al informatie gedeeld, maar wat komt er naar voren voor mij? Wat vind ik belangrijk? Wat is hetzelfde? Wat is verschillend? Zijn daar thema's die hetzelfde zijn?

Welk thema is het? Zeer moeilijk, dus we gaan er vandaag niet uit geraken. Vandaag al beginnen we, maar gewoon dat we bekijken. Van al die oefeningen die je gedaan hebt. Eén moment dat je dacht, dit is echt een goed moment. Daarbij heb ik mijn gemak gevoeld. Dit voelt goed, dat was een inclusief moment. En dan het andere moment. En dan schrijf je gewoon een woord dat daar in je hoofd opkomt. En dan gaan we dat samen gooien. Dan gaan we zien, proberen om te kijken welke woorden horen bij elkaar. Dat is iets spannend. Lukt het ons niet vandaag? Niet erg. Zien jullie dat zitten? Denken jullie dat een goeie manier is, of hebben jullie een ander idee?

R4. Op zich is dat een goeie manier.

J. Willen jullie op post-its schrijven? Je hebt mensen die dat niet graag doen. De correcte kleur? Ja of nee? Dus je denkt aan één moment in je hoofd. Je hebt er veel gedeeld, ik weet er wel een paar. Dat je dacht, dat was goed, ik heb mij op mijn gemak gevoeld. Ik hoorde erbij. En dan het andere moment. En dan schrijf je de woorden erop. En dan gaan we daarover delen. Ik ga zwijgen

R3. Dus een positief moment en een negatief moment.

J. Je mag het op verschillende post-its schrijven. Een positief en een negatief moment.

00:15:50 je gehoord voelen

J. Anders babbelen we en schrijven we de woorden op terwijl we bezig zijn, werkt dat beter voor jou? (R4)

J. Zeg eens. Wie wil er beginnen?

R3. Als positieve dingen. Ik heb er twee opgeschreven. Langs de ene kant betrokken worden bij het onderzoek. Dat is echt wel fijn was en een verrassing was. Dat gaat over de hele lijn eigenlijk. Echt input kunnen geven. En dat er daarmee ook dingen gebeuren.

Het tweede momentje is meer een specifiek moment. Dat ik gehoord was. Dat gaat dan voornamelijk over vorige week. Omdat het voor mij echt wel een enorme zware dag was.

Doordat er zoveel veranderingen waren en zo. Zo op die manier.

Het negatieve momentje was de geplande wandeling. Niet alleen omdat het uiteindelijk niet was doorgegaan. Maar ik moest mij echt mentaal daar heel zwaar op voorbereiden. Omdat ik uit mijn eigen ervaringen al weet hoe het gaat. Met een rolstoel op de bus en af de bus.

En zo van die dingen. En de regio waar we naartoe gingen weet ik ook hoe het eruit ziet. Om het met een rolstoel te doen. Dat was al heel veel stress op zich. Dat op mij viel daarvoor.

J. Dus de voorbereiding. Voordat we vertrokken waren. Gewoon al het idee dat we dat gingen doen.

R3. Dat was wel een iets negatiever momentje.

J. Wat jij hebt meegegeven. Was je nog? Wou je nog iets delen Mijn vraag was ook. Dit is super interessant. Welk deel van het onderzoek vond je fijn? En welk vond je moeilijker? Of zat je in een stretch? Mijn vraag was eerder over. Als je je aan het verplaatsen was. Die trajecten. Wat maakte dat je erbij geworden? En wat maakte dat je er niet bij geworden?

R3. Ohw

J. Dat geeft niks. Want het is ook waardevol. Hoe heb jij die vraag geïnterpreteerd? Gaan we een keer kijken wat iedereen als antwoord heeft.

R2. Ik heb het geïnterpreteerd van hoe ik mij voelde als hoe we als groep evolueren

J. Vertel maar. Dan was mijn vraagstelling niet duidelijk. (lacht) maar dat is super relevant. Zeg eens.

R2. Ik vond in het begin zo wat een beetje, een beetje hoe kan ik dat zeggen in het begin was het nog niet helemaal duidelijk denk ik en nog zo wat experimenteren waardoor we bezig zijn denk ik ook, dat we in het begin toch wel veel, over veel onderwerpen bezig waren. Nu dat we ,samen hebben buiten gezeten zo in de zon met paaseitjes enzo en dan zo wat onze ervaringen qua in de krokusvakantie welk vervoer we hebben gebruikt zo de auto de trein hoe we ons voelen, dat dat meer duidelijk begon te worden en meer fijner, zo veel betere structuur gevonden en dat we nu zo vrij onze mening zeggen en zeggen wat we voelen en ook onze, ook ons autisme kunnen, hebben jullie alle twee autisme ?

R3. Ja.

J. Jij ook e?

R4. Ja, pff, licht.

J. Dus. Zeer goed dat jullie dat alle twee op dezelfde manier hadden geïnterpreteerd dan heb weet k dat ik mijn vraag niet duidelijk heb gesteld. Maar dit is super, super belangrijk. Ja, ook. Hoe had jij het geïnterpreteerd R4. mijn vraag.

R4. Ook vooral. Ja, ook gehoord voelen. van hoofd erbij en je mening telt . Dus als je mening bijvoorbeeld zegt, dat ook met geluisterd wordt enzo. Dus dat voelde ik ook wel zo. En natuurlijk, ja, een netelig puntje is natuurlijk, is ja, ook weer de wandeling te doen een beetje. Het is vooral zo, je maakt een planning. En je denkt, oké, goed, zit je in je hoofd en dat gaat goed. En oké, uiteraard. En dan gaat dat ineens zo. Rrr En dan is dat zo van, oké, nu is dat ineens van, oké, we moeten nu iets bedenken. Een alternatief om dan toch nog onderzoek te kunnen laten vlot gaan.

(stilte)

J. Nog iets?

R4. Nee, dat was het.

00:22:00 clusteren

J. Willen jullie dan eens proberen om dat zo samen te zeggen? Wat jullie denken, oké, om een goed onderzoek te doen. Wanneer is het goed en wanneer is het minder? Zien jullie hier gelijkenissen in wat er gezegd is? Ik ga dat proberen opschrijven in jullie woorden. Kunnen we dat ergens clusteren of samen zetten?

R3. Ja, de inclusie en de planning.

J. De planning en? De inclusie.

R3. Erbij horen.

R3. Erbij horen. Waar is erbij horen? Dat zie je als tezamen.

R3. Ja, en het gehoord worden ook.

J. Kan je mij eens uitleggen waar die plannings erbij horen? Hoe zit dat bij u? Wat maakt dat je die link legt tussen die twee? ter informatie, hè?

R3. Dat is een moeilijke vraag.

R4. Ik denk vooral dat wij samen ook een beetje ideeën om die planning hebben gemaakt, denk ik waarschijnlijk. Iedereen heeft zo'n oplossing op ideeën.

R3. Ja, onder andere maar ook gewoon het feit dat er planning was.

J. Dan is, denk ik, dit meer, die structuur. Ja. Oké, wacht.

J. Ja of nee? Ja. Jij zegt die structuur. Ik heb hier nog... Dat was een moeilijk momentje, hè, dat er geen planning was. De voorbereiding van de wandeling die veel inspanning vraagt.

Betrokkenheid. Paasei, maar dat is ook gezelligheid, denk ik. Veel in één. Luisteren.

Zie je hier iets dat hetzelfde is of dat bij elkaar hoort?

R4. Ik denk luisteren dat er ook bij hoort, of niet?

R3. Ja.

R4. Want je luisteren ook naar elkaar... Maar ik heb toch het gevoel dat het hoort erbij.

R3. En betrokken input ook. Ja, daarbij.

J. Zien jullie nog linken- Veel in één. Ja.

R3. Ik denk die cluster van vier daar (erbij horen, gehoord worden, luisteren, betrokken input). Dat dat ook wel bij ervaring delen fijn hoort. En bij paasei ook wel. Omdat het in een onderzoek nog altijd belangrijk is om een veilige en inclusieve sfeer te kregen. En ik denk dat we daar wel in geslaagd zijn. Ja.

J. Dus dat paasei, die ervaringdelen, dat geeft zo een veilige en inclusieve sfeer hebben.

R3. Ja. Ja, en bij zo' die vier daar

J. Hier heb je de planning die in de soep draait. Een voorbereiding die veel vraagt. En in het begin, veel te veel. Veel in één. Te veel informatie. Maar we zouden het ook kunnen zeggen als cluster of wat verstaan we daaronder?

R3. Dat het belangrijk is om te weten welke informatie dat er gedeeld wordt. Als hoofdonderzoeker dan, vanuit jou dan. Om te weten wanneer er te veel informatie is en te weinig informatie. En dat is ook gewoon een beetje aftasten bij elkaar ook.

J. Ja, zullen we dat de volgende keer terug herpakken?

Mag ik een opdracht geven? Omdat jullie dat gezegd hebben, omdat ik dat zo tof vind. (lacht) Zouden jullie dat zien zitten? Om een keer te kijken naar...

Ik heb een verslag gemaakt van de vorige keer. Eigenlijk van alle drie onderzoeksgroepen. Die zal nog niet klaar zijn, maar dat doet er niet. En dan gaan we kijken. De volgende stap die we nemen, is echt gaan analyseren. Van wanneer horen we erbij als we ons verplaatsen en wanneer niet. En dat je dat dan een keer leest. En een keer voor jezelf misschien in een boekje schrijft. Dat zijn momenten waar je zo'n beetje gelijk dit Maar dan voor de oefening van de trajecten die je hebt afgelegd. Dus je hebt de verschillende, je hebt verteld, je hebt getekend. En denk dan een keer na. Wat waren de momenten dat je dacht, ik hoor erbij. Als je je hebt verplaatst. Ik ben op mijn gemak tijdens mijn verplaatsing. Of ik ben niet op mijn gemak tijdens mijn verplaatsing. En dat je dan eigenlijk zo een stuk of. Ik ga mijn vraag herhalen. Het gaat over verplaatsen in de stad. En hoe goed je je daarbij voelt. Dat je bij jezelf nadenkt. Oké, wat waren de momenten dat ik me echt goed voelde? Waarom was dat dan? Omdat je zo vijf woorden zet.

R3. Ja, we hebben toch vorige week gedaan.

J. ja, Maar we hebben dat nog niet geanalyseerd samen. Dus we hebben daar een gesprekje over gehad. En dan de volgende stap zou zijn dat ik daarmee gewoon een analyse maak. En zeg dat ik daar gewoon, want ik ga dat moeten thematiseren. En daar clusters van te doen. Ik zou dat alleen kunnen doen, maar ik vind dat niet zo fijn. Dus ik zou eigenlijk nog een keer. Eigenlijk, we gaan geen nieuwe informatie meer doen. Maar we gaan nog een keer kijken wat we gezegd hebben. En kunnen we daar een lijn uithalen? Kunnen we daar iets van leren dat we kunnen meepakken? Twee thema's die we belangrijk vinden.

Of drie thema's. Eigenlijk zouden we moeten vijf... Als we er drie à vijf thema's uithalen van dat is het belangrijkste. Dan zijn we geslaagd. En dat is goed. Is dat duidelijk wat mijn vraag is?

R3. ja.

J. Het idee zou zijn dat je voor jezelf zegt. Oké, als ik mij op mijn gemak voelt, is het meestal in die situatie. Als ik mij niet op mijn gemak voelt, dan heeft dat te maken met dit. We pakken dat mee en we doen die analyse samen.

00:29:50 ik wil eigenlijk gewoon naar huis gaan

J. OK, mijn check-out. Heel kort, wat vond je van vandaag? En eigenlijk was mijn check-out vraag. Wanneer had je het gevoel dat je dacht, dit is mijn onderzoek? Maar je hebt het al beantwoord

R2. Toen ik mijn portret heb getekend denk ik om toch wel zo nen warm-up te doen, ja.

R3. Hetzelfde eigenlijk, ik was er zo niet echt helemaal bij vandaag dus ja, (lacht)

J. En jij? Wanneer had je het gevoel of had je ooit het gevoel, het kan zij dat je denkt ik vond dat niet, dat het onderzoek van u is.

R4. Uhm, dat ik zo echt zo opschrijven van hoe je je verplaatst.

J. OK, is er iets wat ik goed doe of niet goed doe waardoor het meer jouw onderzoek zou kunnen zijn? Het mag kritisch zijn, je helpt mij.

R3. Ik vind dat een moeilijk omdat ik wel een kritiek heb maar ik wil ook graag iets meegeven wat daaraan kan helpen maar dat weet ik niet.

J. Als je het deelt dan kunnen we er samen over nadenken?

R3. Het is zo, het begint een beetje zo langdradig te voelen voor mij waardoor dat ik vandaag zo maar half afwezig was tijdens deze sessie zo maar ik weet zo niet goed wat we kunnen doen om er terug bij te halen..

J. Ja, ik denk, het voelde wel een beetje, ik dacht dat iedereen een beetje rust nodig had dus hebben we het een beetje trager gedaan is dat dan goed of niet. Het was een beetje te rustig voor u? Of

R3. Neen, gewoon over het algemeen zo wat langdradig.

J. Nog iemand?

R2. Neen ik heb niets

J. All right, dankjewel om dat te delen ook, heb je tips? Ah neen je hebt geen tips om de volgende keer.

(er komt iemand binnen die vraagt of ze check out (met hun groep) willen doen)

J. Willen jullie graag check-out doen.

R3. Ik wil eigenlijk gewoon naar huis gaan. (lacht)

R2. Ja ik ook eigenlijk maja.

J. We zullen stoppen voor vandaag, als jullie, euhm ik ben aan het nadenken. Portret tekenen was wel fijn omdat je dan iets aan het doen was, nu de volgende stap is analyses, dat is wat

moeilijker, misschien helpt het als je voorbereid zijn. Dat dat vlugger gaan en we er meer swung in kunnen steken.

R4. Ja.

J. Euhm, merci allemaal, we gaan stoppen, dankjewel voor je mooie portretten en om eerlijk te zijn, dat helpt mij heel hard om euh, allez dan help je elkaar ook om heu de stap verder te zetten ..Merci!

5 Sessie 5 - 27/03/2026

5.1 VELDNOTITIES

Datum: 27/03/2026

Duur: 14:45-15:45

Locatie: Brake-Out Leuven

Aanwezig: Juliska, , co-researcher 3, co-researcher 2, co-researcher 4

Afwezig: co-researcher 1 (is op reis)

Context

Iets opvallends vooraf?

Co-researcher 1 is op reis, ik bel even met haar in op voorhand samen met co-researcher 4.

De boodschap is: iedereen is moe (co-researcher 3 liet dat al weten op voorhand).

Vrijdag is een drukke dag voor hen en ze hebben een extra activiteit vandaag, tot 14:30.

Co-researcher 4 moet daar niet bij zijn en is zoals altijd heel energiek.

Hoe startte de sessie?

Ik overliep met co-researcher 4 een opdracht die ik aan iedereen gaf.

Wat deden we?

- inchecken met co-researcher 1
- gesprek co-researcher 4
- kort overlopen: wat deden we vorige keer
- wat doen we volgende keer
- vandaag: 1 moment uitpikken op traject, en erover vertellen

Groepsdynamiek

Het was heel rustig. Enkele mensen kwamen heel hard naar voor, anderen waren een beetje down (co-researcher 3).

5.2 TRANSCRIPTIES

00:00:56 met behoeften-kaartjes ter ondersteuning

J. Dus ik had een paar vraagskes gesteld ter inspiratie. Omdat... ik weet dat jij graag op voorhand bezig bent, ik heb dat onthouden, ik vond dat heel leuk om te horen dat je zei van, als ik zo op voorhand iets kan doen..

R4. Ja.

J. Dus voilà. Wil jij beginnen of moet ik zo een keer overlopen? Of heb je het in je hoofd?

R4. Nee, ik heb het toen allemaal opgeschreven. Ja. Dus alles wat nieuw voor mij is, bijvoorbeeld. Had ik zo geschreven van zo'n nieuwe plekken. En het helpt mij natuurlijk ook om Google Maps te gebruiken. Als ondersteuning. Omdat dan weet ik, dan kan ik dat gebruiken. Zo kan ik naar daar gaan. Dat helpt mij een beetje om dat nieuw te onderzoeken. Zo kan ik naar daar gaan.

J. Mijn vraag was ook nog meer over, je hebt van alles opgeschreven. Je hebt daarover gebabbeld. Zijn er dingen die je verrassend vond bij jezelf? Dat je dacht, dat wist ik nog niet. Of iets dat je bijgeleerd hebt over een ander? Dat je zei, dit vind ik leuk of dit vind ik moeilijk. En dat je dacht, dit is nieuw voor mij.

R4. Ik heb verschillende verhalen van anderen ook gehoord. Dat ik dacht, amai. Zo heb ik het nog niet bekeken.

J. Kun je een voorbeeld zoeken?

R4. Wacht. Iedereen heeft verschillende manieren om zich te verplaatsen. Hoe hij zich ervaart. Ja.

J. Wat heb je nog opgeschreven? Je zei, als het hier iets nieuws is, gebruik je je app.

R4. Ja. Ik ben bijvoorbeeld in Oostende geweest. En daar moest ik zelf een bus pakken. In Oostende. Ik ben er weleens geweest met mijn ouders of met weet ik veel wat. Maar nooit alleen. Dus ook geen bus gepakt. Tot weet ik veel waar ergens. Dat is allemaal nieuwe plekken waar ik dacht, amai. En ik heb ook al met mijn vriendin naar Blankenberge geweest. Naar de kust gaan. Dus dat is ook zoiets van, OK. Helemaal nieuwe plekken ontdekken. Waar ik nog nooit echt zelfstandig geweest ben. Om dat zo te ervaren. Zo die ervaring.

J. Ja.

R4. Dat vind ik wel zo. En het is spannend, maar ook wel handig als je Google Maps hebt. Ja. Als ondersteuning.

J. Mag ik iets proberen te vragen over dat?

R4. Ja.

J. Want ik wil het straks doen. Om te kijken, hoe voelt ge u op dat moment? En wat waren uw behoeften? Ken je die kaartjes? Er zijn er veel. Dus het gaat zo direct... Dit zijn de behoeftes. En dit zijn de gevoelens. Dus je ziet, je was in Oostende en je voelde nu... Weet je nog waar je zei?

R4. Ja. Ik had zo'n heel spannend gevoel. Omdat dat heel nieuw is. En ik dacht. Dat is een uitdaging. Maar achteraf had ik ook wel een heel trots gevoel. Ja. OK, ik heb het gedaan. Ik heb het kunnen doen.

J. Dus op voorhand was het spannend eigenlijk? Spannend als in? Wat voor spannend? Bang spannend?

R4. Daartussen. Maar ook wel. Het kriebelde wel. Zo van, OK. Het is een uitdaging. Maar daar wil ik wel aan gaan.

J. Ja.

R4. Want ik weet hoe Google Maps werkt. En dan op verplaatsing. Daarna achteraf. Als ik Google Maps heb. Dan heb ik ook wel zo'n rustig gevoel. Van OK, dat helpt mij om door heel die proces in te gaan.

J. Dus door die Google Maps had je een rustig gevoel?

R4. Ja.

J. Op het einde was je dan...

R4. Blij dat ik op mijn bestemming ben geraakt. Ja.

J. In het begin was het een beetje spannend. Ah, een beetje zo? Een beetje zo? Zenuwachtig.

R4. Ja, zoiets. Zo'n begin, maar een heel tikkeltje. Een klein beetje maar.

J. Ja. En... Weet je... Even kijken...wat maakte dat je zenuwachtig werd? Waar had je behoefte aan? Op dat moment? Weet je dat? Moeilijke vraag.

R4. Oh ja, behoefte... Ja, als ik zo... Ik moet efkes rustig worden, kalm. Eer dat ik kan nadenken van oké, wat is de volgende stap? Wat moet je dan doen? Want door veel te veel na...Allez, dingetjes, stress en dit, dan kun je ook niet goed nadenken en weet je ook niet wat je moet doen om de eerste stap te kunnen zetten. Ja. Dus door rustig te worden...

En... Daarna kun je makkelijker nadenken van wat is nu de volgende stap? Ja.

Om tot daar te geraken.

J. Ja. En dus je was zenuwachtig, je had behoefte aan rust om dat te doen.

R4. Ja.

J. Is dat dan gelukt?

R4. Daarna achteraf wel.

J. Op welke manier was dat gelukt of wat heeft u geholpen daarin?

R4. Gewoon met de ademhaling. Dus ik dacht, OK, goed. Nadenken en dan...

J. Gewoon bij jezelf heb je dat gevonden? Maar je was daar wel met een vriendin?

R4. Soms. Maar soms deed ik ook dingen alleen ook.

J. Maar als je gelijk in Oostende was, dan was je...

R4. Alleen.

J. Alleen. Ah, je was helemaal alleen in Oostende?

R4. Ja.

J. Cool.

R4. Ja.

J. Wat deed je daar?

R4. Twee keer. Eerst met Platform K. Die deed daar zo... Ik weet niet... Een... Dance...

Ja, zoiets. Dingen. Maar dat is ook ergens in Oostende. Ja. En dan krijg je zo'n beeld. Zo van... En... Dat is een heel speciaal plek. Heel mooi ook. Niet helemaal aan de kust, maar toch een beetje. En dan moest ik de bus pakken.

J. Aha.

R4. Dus dan moest ik kijken, ja... Via Google Maps. De bus. Je moet aan een bepaald punt. En dan moest ik nog te voet gaan.

J. Ja.

R4. En zo heb ik het nog kunnen vinden. En ook terug. Maar ik gebruik ook herkenningspunten.

J. Aha.

R4. Ik weet van... Ah ja, daar ben ik geweest. Zo kan ik teruggaan.

J. Duidelijkheid, orde, duidelijkheid had je dan op dat moment behoefte aan.

R4. Sowieso. Zeker voorbereid zijn voordat je vertrekt. Dat is altijd heel belangrijk. Dat geeft mij ook rust wel.

J. Ja, voorbereiding geeft je rust, hè?

R4. Sowieso. Dat creëert minder chaos.

J. Ja. En dan uiteindelijk was je wel ontspannen.

R4. Ja.

J. Dus in het begin was je gespannen. Je had behoefte aan rust en duidelijkheid. Maar je bent verder gegaan. En dan was je wel rustig.

R4. Ja.

J. Wat gaf voor jou dat gevoel van rust? Weet je van waar dat kwam?

R4. Sowieso. Door heel die proces. Ik weet van... OK, ik ben goed bezig. En achteraf, als ik bij mijn bestemming was, dan valt er een last van je schouder af. OK, ik ben er geraakt. Het is goed gegaan. En ik ben er trots op.

J. Ja. Dus dat is wel van zelfvertrouwen daardoor.

R4. Ja. Zelfvertrouwen gaf me dat.

J. En als je hier... Je was trots. Kan je uitleggen van wat dat was? Wat maakte dat je trots zat? Welke behoefte had je daar? Dat je dacht... Dit heb ik gedaan. Of dit...

R4. Ja, gewoon dat ik heel die proces alleen gedaan heb. Van de station tot ginder. Een bus gepakt. Dit. Want ik keek zo... Eerst te voet, dacht ik. En nu zag ik zoveel kilometers. En ik dacht, nee, we gaan een bus pakken. Dus ik dacht, ik zal maar een bus pakken. Ik heb gekeken welke bus. En ben ik zo tot... Dus je kon kiezen tussen stappen en vervoer. Dus ik heb voor vervoer gekozen. En dan kon ik zien van, die bus gaat naar daar. En dan heb ik zo...

Een bepaald punt. En dan moest ik nog onder aan... Zo nog te voet. Kun je aanduiden. En dan kun je een stuk nog te voet volgen tot ginder.

J. Ja.

R4. En zo heb ik dat gedaan.

J. Ik heb hierop geschreven. Dan die keuze. En dat je het zelf gedaan hebt.

R4. Ja.

J. Dat dat behoefte was.

R4. Ja. En ook zo die vrijheid erin. Je hebt het wel alleen gedaan. En je hebt zo heel...

Dat proces helemaal alleen. In je eentje gedaan.

(onverstaanbaar, J. zoekt kaartje)

J. Dat zoek ik alleen, autonomie is alleen dus. Ja. Autonomie, vrij.

Ja. OK. Als je zegt, ik vind dat dan spannend. Aan wat ligt dat dan? Ligt dat dan aan de plaats waar je zit? Ligt het eerder aan de mensen of aan de activiteit?

R4. Vooral de plek. Ik ken het een beetje, maar ook niet helemaal. Dus om te weten, hoe moet ik nu naar daar geraken? Dat is even zo van het proces. Je moet even nadenken. Hoe ga je dat doen? Maar ik ben blij, ze hebben mij een link toen gestuurd naar de adres. Ja. En dat heb ik zo via Google Maps gedaan.

J. Ja.

R4. Dus toen dacht ik, OK, goed. Want zonder dat weet je ook niet, hoe ga je daar geraken?

Dus dat gaf ook wel een beetje rust.

J. En wat kunnen anderen doen om dat nog beter te maken? Als je zou zeggen, we willen anderen aanzetten om nog inclusiever te worden. Zou de plek iets kunnen doen, of de mensen, of de activiteit iets kunnen doen, dat je denkt, zo zou het nog beter gaan?

Of was het goed gelijk het was?

R4. Voor mij viel het moment goed. Wat ik vooral ook vond, is dat er altijd wel steun was. En ze hebben er ook voor gezorgd dat ik toch nog daar zou geraken. Ik mocht altijd wel bellen, moest er iets zijn. En doordat ze mij ook die link met die adres doorgestuurd hebben, wist ik ook meteen hoe ik daar moest geraken.

J. Dus dat heeft u geholpen?

R4. Ja, dat heeft door heel dat proces geholpen. Om tot daar te geraken. Dus dat vind ik daar al goed aan.

J. OK. Goed, wil je nog iets wat ik weet?

R4. Nee, vooral... Het onderzoek is wel op zich interessant. Hoe helpt dat ook voor andere mensen? Waar hebben andere mensen dat precies ook nood aan? Nu spreek ik over mij, maar het zou ook interessant zijn om te weten hoe het voor anderen ook zou kunnen helpen.

J. En is dat de vraag dat ik zei? Wat zou je denken dat nog interessant is om onderzoek rond te doen?

R4. Ja, ook. Maar ik was ook aan het denken, want ik wou nog dieper gaan. Gaan kijken hoe mensen die niet zo mobiel zijn, hoe ze zich voelen, hoe ze zich verplaatsen. Het zou echt interessant zijn om daar ook een ondersteuning te kunnen bieden en ook de stad zelf inclusiever daarvan te kunnen maken.

J. Dus we hebben nu gewerkt met... *Co-researcher 3*, ja, *co-researcher 3* heeft wel problemen met mobiliteit, maar je zegt van dat zou nog interessant zou zijn om dat nog wat verder in te verdiepen.

R4. Want nu spreek ik over ons. Wij zijn wel mobiel, wij kunnen wel... Wij ervaren anders dan mensen die niet zo mobiel zijn. Het zou interessant zijn om daar ook... Om die ook in het onderzoek mee in het belangstelling te kunnen staan. Want inclusie is algemeen overal. En mensen die niet mobiel zijn hebben ook de kans nodig om in de maatschappij te kunnen komen. Dus ik zat zo echt vandaag met het doel te kijken, waar wil ik nu precies gaan? En ik dacht, inclusie is algemeen. Ik dacht, niet alleen mensen met een beperking. Iedereen heeft aanpassing nodig. Het maakt niet uit of je mobiel bent of niet mobiel bent. Dus daarom dacht ik, in het algemeen te bekijken. Wat hebben zij ook nodig?

J. Dat zou wel interessant zijn. Ja. Ik denk dat *co-researcher 3* dat perspectief wel een beetje kan binnenbrengen, maar nog niet helemaal.

R4. Nee, ja.

J. Super. En had je nog aan iets gedacht? Want ik zei, wat zouden we kunnen doen om onze namiddag nog leuker te maken? Heb je daar ook een antwoord op?

R4. Ja, ik was zo van te denken, wat zou nog... Natuurlijk, als een groep bijeen was, was het makkelijker geweest om samen te bekijken, hoe kunnen we dat doen? En ja, natuurlijk het weer moet ook altijd wel mee zitten. Om zo echt samen als groep het kunnen ervaren van hoe het is om zich te verplaatsen. Dat was ons doel ook. Om onderzoek te kunnen uitvoeren. We zijn dingen, ideeën aan het bedenken, brainstormen. Het zou ook wel interessant zijn om nu eens echt die ervaring samen te doen.

J. Maar we gaan het volgende week doen sowieso.

R4. Ja, dat zou wel fijn zijn. Ja.

T51 dankbaarheid

J. Dank je wel. Ik ga het even zo doen. Is dat goed? Dat is klein, hè, maar... Voilà, jullie werk. *(toont tekeningen)* Het ziet er mooi uit. Ons werk eigenlijk, allemaal. *Co-researcher 1* heeft nog doorgestuurd via een foto. Dus...Even dit doen. Het is wel schoner als het op een groot scherm is. Maar ik wil even delen. De vorige keer hebben wij echt... Ik heb het verslag gemaakt. En ik heb tegen u ook gezegd, tegen u ook al. We hebben zo hard gewerkt de vorige keer. En we hebben dat nog niet gevierd. Dus ik weet dat jullie van paaseitjes, dus ik heb paaseitjes mee en chocolaatjes, ik hoop dat jullie daar zin in hebben.

R2. *(onverstaanbaar)*

J. Wat zeg je?

R2. Die kaasjes die je vorige keer mee had.

J. Ah, neem zoveel als je wilt. Ik heb hier ook dit. Ik denk dat we al zoveel gedaan hebben en ik heb gekeken. Ik dacht, we hebben echt hard gewerkt, dus ik wil even... Ik wil even merci zeggen.

Want ik weet dat jullie altijd, dat dat vrijdagmiddag is dat jullie vaak moe zijn. En dat de vorige keer, dat je het ook aangaf, van je was moe en het was veel. Wat niet wil zeggen...Dus ik zeg dank je wel, wat niet wil zeggen dat je nu over je grenzen moet gaan. Dus je zegt *co-researcher 3*, ik ben moe. Je kunt altijd wegstappen als je zegt dat het te veel is. Iedereen zijn bijdrage is al super geweest. Het is gewoon...

Ja, *(onverstaanbaar)* ...ik was gewoon zo blij. Nou, ik denk dat ik dat nog niet gezegd heb, of te weinig. Of je kunt het nooit genoeg zeggen. We gaan vandaag eigenlijk maar één ding doen, en dat is...

R2. En dat is het bijna check-out.

J. Wat zeg je?

R2. Dan is het check-out bijna.

T51 00:02:44 de volgende keer

J. Ja. Er staan vier dingen. Het is check-in en check-out. We gaan ook nog kijken wat we de volgende keer doen. Misschien moeten we dat eerst doen. We hadden de vorige keer gezegd dat we de volgende keer niks gaan doen, behalve samen vieren, een filmpje maken en ergens naartoe gaan. Ja. En ik denk dat ik wil weten van jullie hoe belangrijk het is om op voorhand de plaats te kennen.

R3. Heel belangrijk.

J. Heel belangrijk. Je had de vorige keer een plaats gezegd.

R3. Ja, de botanische tuin.

J. Ja. Dan hadden we gezegd dat we naar een café konden gaan, omdat dat gemakkelijk is. Je had gezegd dat we met de ‘Madmum’ konden gaan.

R3. Ja.

J. En dan hebben we daarnet met *co-researcher 1*... *co-researcher 1* zei dat er een café vlakbij het station was. Dan zouden we gewoon daarnaartoe kunnen gaan. Koffie drinken, cola drinken, thee drinken. Wat jullie wilden. Ik ga je trakteren. Dat is het minimum dat jullie kunnen... Onderzoekers zouden meer moeten krijgen dan koffie, maar dat is wat ik kan geven.

R3. Ja. Dankjewel.

J. Jij Danku.

R4. Dat is sowieso een top idee, dus...

J. Is dat voldoende? Als we zeggen we stappen naar het station. Er zijn twee cafés.

Er is de ‘Madmum’ aan het station. En dan was er eentje...

R4. Tegenover.

R3. Ja, tegenover ook.

J. Voor mij doet het er niet toe. Ik wil dat iedereen zich veilig voelt. Als jullie op voorhand willen weten waar het is...

R3. Het is daar in de buurt.

J. Gewoon naar het station. We gaan daarnaartoe. We drinken daar iets.

En misschien kunnen we daar de film kunnen opnemen.

R3. Ja, dat is een goed idee.

J. Dus dat is voldoende?

(Iedereen: Ja. Ja.)

J. Hebben jullie daar zin in?

R2. Ja

T51 00:05:00 wat is belangrijk tijdens verplaatsing?

J. De vorige keer hebben we heel erg bezig geweest over onderzoek en wat we fijn vonden aan het onderzoek. Jullie hebben mij daar heel veel in jullie woorden kunnen zeggen wat ge goed vond en wat ge niet goed vond. Misschien voor jullie.

Wat ik dan doe, is ik pak al wat jullie... Dus de stukken woorden die je zegt, die pak ik dan en die steek ik zo in een 'mindmap'. En dan orden ik dat volgens wat jullie gezegd hebben.

Dat is eigenlijk wat ik gedaan heb. Dus wat je hebt vorige keer gezegd, dat is superbelangrijk. En dat je gehoord wordt tijdens het onderzoek. Dat je iets kunt doen tijdens het onderzoek.

Dat iedereen zijn stem wordt gehoord. Het is belangrijk dat we ons kunnen veilig voelen. Je hebt benoemd waarom sommige onderzoeksmethodes goed waren en waarom niet. Dat heb ik nu een beetje op papier gezet, maar nog niet genoeg, want ik heb er veel tijd voor nodig. Maar eigenlijk de woorden die jullie hebben gezegd, ga ik gebruiken.

Ja. Als dat OK voelt.

R4, R2 en R3. Ja.

J. Wat we nog een keer maar de vorige keer zei je, we hebben dat al gedaan. Wat we nog een keer willen doen... Jullie hebben veel verteld. Als je je verplaatst, wat is een goed moment is en wat niet. Ik zou het nog een keer willen doen, zoals de laatste keer. Dat we nog een keer iets dieper gaan. Dat we nog een keer zeggen van... Dat is een moment, terwijl we ons verplaatst hebben, een positief moment of een negatief moment. En dan gaan we elk tien minuutjes pakken om op die ervaring een klein beetje door te vragen.

En dat gaat dan genoeg zijn. Eventueel, als we nog willen, kun je daar nog foto's bij plakken later. Maar dat zien we dan. Ik denk dat we dan heel veel informatie hebben. Ik heb zelf in mijn hoofd een beetje van... Wat zie ik altijd terugkomen?

Zijn er dingen die jullie hebben zien terugkomen bij elkaar? Dat we zo uit het hoofd... Als we ons verplaatsen in de stad, in de publieke ruimte, om en rond de stad zijn er een paar dingen die ons op ons gemak laten voelen en een paar dingen die moeilijk zijn.

Ik zag wel wat dingen terugkeren. Ik weet niet of jullie één ding zagen van... Dat komt precies altijd terug.

R4. Ik denk vooral de drukte en de prikkels. Ik denk dat wel he... Nog iets?

R2. Ik moet nadenken, sorry.

R3. Zo, je eigen bubbelkje kunnen hebben? Dat kwam ook wel vaak terug.

R2. Ja. Er zijn toch wel veel gesprekken hebben gehad over... het is niet echt iets te maken met .. Maar ... toch wel veel over handicap. Daar hebben we veel over gesproken.

J. Daar hebben we veel over gesproken.

(stilte)

J. Ik vraag soms aan Chat GPT wat ik meer moet doen. Hij zegt dat ik meer moet zwijgen.

Dus ja.

(gelach)

J. Ik laat hem dat luisteren. Niet luisteren, maar zo de transcripties...

R4. Ja.

J. Nog iets? Als jullie een tekening hebben gemaakt, als je een route hebt gedaan, heb je allemaal iets gedeeld. Wat was een fijn moment? Wat was een minder fijn moment? Wanneer zat het op je gemak? Wanneer zat het in de stress?

R3. Dat muziek of je op een andere manier afzonderen wel hielp bij iedereen. Ja. En dat het ook niet allemaal compleet negatief was.

J. Nee, nee, nee.

R3. Dat vind ik ook wel belangrijk om mee te nemen.

J. Heb je nog een voorbeeld van wanneer het wel fijn was?

R3. Ja, dat er altijd wel zo mensen zijn die willen helpen. En dat er wel... Allez, ja...

Dat het niet altijd puur negativiteit is en enkel problemen zijn voor ons.

J. Er waren zeker ook positieve momenten. Nog een laatste keer. Ik heb het zelf een beetje geanalyseerd, maar ik wil eerst jullie horen. Als er nog iets terugkomt...

R2. Bij mij was het altijd... Als het heel druk was, zo bij vertragingen, en dan zo heel de frustratie goe kan uiten. En dat zo kleine momentjes, zoals dat de conducteur met mij...een kleine praatje heeft gedaan, want de conducteur had mijn naam verkeerd gelezen. Dat het een klein beetje een grappig moment was en dat dat niet slecht bedoeld was. Ja. Vorig jaar, een jaar geleden, een meisje op de trein, die twee keer naar mij had geglimlacht maar dat ik het wel spijtig vond dat ik niet echt rap zo terug een toffe glimlach ik heb niet echt zo beseft dus dat vond ik wel spijtig dat iemand die mij niet kende en die bewust was van ik ga dat ander meisje toch een glimlach geven zo.

J. Ik heb eigenlijk vijf thema's uitgekozen, maar ik ga ze nog aanpassen aan de aanleiding van het gesprek van vandaag. Maar ik zie... Dus het gaat niet alleen over positief en negatief.

Het gaat over wat belangrijk is om ons erbij of niet. En wat ik gezien heb, is dat als iets verwacht is, als iets gepland is, heb je vaak meer rust, meer het gevoel van op uw gemak te zijn dan als iets buiten de routine is. Of iets tijdens de routine, maar iets onverwachts.

Dus dat dat onverwachte wel voor sommigen een... ..stretch of paniek naar afhankelijk van iedereen is. Er is rust en ruimte. Het is zowel rust... Het is rustig onder jou. Je krijgt persoonlijke ruimte. Of ruimte om te fietsen, om te zitten in de trein of om te staan in de bus. Dat dat zoiets is van... OK, rustig.

Het omgekeerde is mensen die tegen u geplakt zitten, op u, gepusht, pokkedruk, mensen die u proberen voorbij te steken op uw fiets, drukte dichtbij, veel mensen, dat dat ook een thema is dat teruggeeft.

Zelf kiezen zag ik ook vaak. Jij zegt dat je te voet gaat, want dan kan je zelf je tempo kiezen. Je zegt ik neem de fiets want dan kan ik zo, je kan dan zelf je vertrekuur kiezen, je bent niet afhankelijk enzovoort. Jij stapt gewoon naar het station. Jij zorgt vooral voor je planning, zodat je het in je handen hebt. *Co-researcher 1* gaat ook liever met de scooter dan met de bus. De bus pakt soms een omweg die ze niet kent en geeft haar het gevoel van afhankelijk te zijn en niet in haar eigen handen te hebben. Zowel het gevoel van...

Die gevoel gaan we het subiet over hebben, want ik wil ze niet interpreteren. De blik van anderen is wat jij zegt. Iemand die naar je lacht, iemand die je helpt, iemand die 'hallo' zegt tegen je, versus de verhalen van *co-researcher 1*, dat mensen naar haar kijken en lelijke dingen zeggen. Of dat jij zegt dat je op je fiets zit en en je bekeken voelt en dat het vervelend is. Of zo dat... Het is een blik van anderen die je kan heel goed doen bij voelen, maar soms ook helemaal het omgekeerde.

En dan ook nog hoe we ons voelen in ons lichaam en ons geest. Hoe voelen we ons vandaag en hoe stappen we naar buiten, dat is al de helft van het verhaal? Jij zegt dat je naar je mama was vertrokken en dat het stressy was. Dat is al zo. Je hebt een ongeluk gehad en je denkt... Ik zit er mentaal niet helemaal bij. Of je bent net wel goed gezind. Eigenlijk, zowel bij iets dat onverwacht is als iets dat wat langer duurt. Stappen is moeilijk, dan moet je daar maar rekening mee houden. Dat heeft ook allemaal... Hoe je lichaam en je geest erbij is, los van de verplaatsing die je maakt, is heel bepalend. Dat heb ik gehaald uit wat jullie zeggen.

Dat het er... Jij gaf veel dingen aan, van wat kan er helpen. Ik denk dat ik daar nog wel naar op zoek ben. Mijn eigen bubbel, afzonderen, andere mensen die helpen enzovoort.

Hebben we daar nog iets aan? Voelt dat een beetje juist of staat daar iets tussen dat je zegt dat je het niet OK vindt?

R2 en R4. Ja, staat juist.

R3. Misschien iets waar ik ook wel bij wil toevoegen. Je eigen ervaring houdt de overheid, zeker met dat laatste stukje, ook wel rekening. Met... Onlangs heb ik papieren van het FOD moeten invullen in verband met mijn tegemoetkomingen. En dan moest ik in die papieren

schrijven van... op die domeinen heb ik zoveel hulp nodig en zo weinig. En een van die dingen die ze echt specificeren, is bij het vervoer. Niet alleen tijdens het vervoer, maar ook wat er voorafgaat, wat er erna gebeurt en zo. Dus de overheid is zich daar ook wel van bewust en focust daar ook wel wat op.

J. Dat is wel positief. Nog iemand die iets wil aanvullen? We gaan het er ook nog verder over hebben. Dan kunnen jullie nog euh...

Dat is dus één vraag. Een positieve ervaring die je naar boven mag halen of een negatieve ervaring die je graag nog een keer wilt belichten. Dan gaan we daar een beetje dieper op in. Om te kijken, hoe komt dat dan net? Als je zegt, onverwacht stresseert mij, maar waarom? Wat maakt dat? Wat zou kunnen helpen? Aan wat ligt dat dan? Dus als iedereen zo één ervaring in zijn hoofd heeft, haar hoofd heeft, dan kunnen we daar gewoon een gesprek over hebben. Je geeft ook aan dat het lastig is, dan stop je maar. Dat is het enige wat we gaan doen. Heb je graag dat je al weet welke vragen ik u ga stellen daarover?

(Iedereen: ja)

J. Ik ga u de volgende vraag stellen. We hebben dat net met *co-researcher 4* gedaan, omdat zij toch vrij was. Welk gevoel had je tijdens die verplaatsing, tijdens de ontmoeting? Je gaat op zoek naar iets negatiefs, maar welk gevoel was het juist? Was het blij, bang, boos, verdrietig, gespannen, opgelucht, whatever? Het woord 'behoefte', ik weet niet of je dat zelf kunt invullen. Ik heb altijd iemand anders nodig die mij wat richtvragen stelt. Eigenlijk is dat de vraag, wat ligt daar achter? Als je blij bent... Ik ben blij omdat... Ik weet het niet.

Omdat ik behoefte had aan iemand die dichtbij mij was. En dat was dan op dat moment of... Dat is eentje waarmee ik jullie kan helpen om te zoeken. Die situatie is dan vooral een situatie die linkt met een plek, een persoon of een activiteit. En heeft dat gevoel te maken met jou als persoon? Heeft het feit dat je een vrouw bent, dat je een beperking hebt met je fysiek of hoe je er mentaal in zit, heeft dat daar iets mee te maken? Ja of nee? En wat zou anders beter zijn? Dat lijken veel vragen, maar we kunnen daar een klein gesprekje over doen. Ik ga even wat water pakken. En als jullie even moeten nadenken... Maar anders kunnen we er gewoon...

(Juliska gaat even water gaan halen)

R3. Dat is een schattig boekje.

R4. Ja, hè? Ik had een schriftje gevonden, daar kan ik wel wat in schrijven. Dat is veel handiger. Ja. Daar hou ik ook al wat bij. Dat is eigenlijk een soort onderzoekschrift. Leuk. Ja.

R3. Als iemand wil... Ik heb zo een emotiewiel opgezocht, omdat het voor mij persoonlijk heel moeilijk is om emoties te vinden.

R4. Ja, zo benoemen van wat is dat precies?

R3. Dus dat bestaat... Dat is heel gemakkelijk op te zoeken. Als dat kan helpen

R4. Ja dat is wel handig, dat is een goed idee, zeker als je nog niet zo in je hoofd hebt.

(Juliska stapt binnen)

00:18:00 een ervaring van R2

R3. OK. Ik heb net uitgelegd dat ik voor deze oefening het emotiewiel heb opgezocht.

J. Ah, cool. Ja, wat is dat?

R3. Omdat ik het nogal moeilijk vind voor mezelf om emoties te benoemen en uit elkaar te halen. Dus dan heb ik ook even juist gezegd dat bestaat, als jullie daar op moeilijkheden mee hebben.

J. Dat is dit ook. Dat is een beetje hetzelfde. Dat gaat hetzelfde zijn. Ik heb niet zo moeilijk met emoties, maar wel met behoeften achter emoties. Mijn man heeft het omgekeerd. Die kan niet zijn emoties benoemen, maar wel zijn behoeftes, wat er dan nodig is dat komt. Dus we gaan elkaar daarin helpen. Ik ga zoeken naar een kaartje, misschien, dat jij kan kijken op dat wiel. Dan vinden we het wel, wat iemand zegt. Dit zijn behoeftes. En dit zijn gevoelens. Wie wil iets delen. Een moment dat je al een keer gedeeld hebt, dat je er nog een keer over wilt praten.

R2. Heeft het te maken met iets wat we op de trein of?

J. Nee. Terwijl we het onderzoek gedaan hebben, dus dat je onderweg was en daar iets tegenkwam. Het moment dat je die oefening tijdens de krokusvakantie had gedaan, of getekend. Of een moment dat je je herinnert.

R2. Ja. Ik... Ik ben eigenlijk de eerste keer in de trein ben gegaan, want toen heb ik me ingeschreven om naar de Kunstacademie Aalst te gaan. Dat was in 2014, zo in oktober. En ik weet nog toen dat ik heel nerveus was die dag. En ik had al heel veel stress. En ik had een beetje het gevoel dat het niet goed zou aflopen, dat die mensen gaan mij raar bezien en dit en dat. Dus mijn moeder en mijn vader hebben mij toen.

J. In paniek of zenuwachtig?

R2. Ik was in paniek ook. Ja. En mijn ouders hebben mij, alle mijn moeder heeft mij eerst in het begin eerst leren hoe je met de trein moet gaan en hoe dat allemaal werkt. En toen met mijn papa veel keer zo per jaar... tot als ik echt, dat heeft echt efkes geduurd tegen dat ik zo zelfstandig mijn plan trekken. Het was niet super duidelijk of het was te veel. In die twee jaar, sorry.

J. Je hebt het over die de eerste keer. De eerste keer dat je dat deed, was je zenuwachtig, een beetje in paniek. Onzeker.

R2. Ja, onzeker was ik ook.

J. Zie jij nog iets, *co-researcher 3*?

R3. Wat angstig, dat vind ik ook. Dat dat erbij past. Een beetje angstig ook.

R2. Ja.

J. Ik hoorde nu zeggen dat je wat nood hebt aan duidelijkheid nodig hebt, is dat waar je behoefte aan hebt?

R3. Ja, ik denk het ja dat ik duidelijkheid nodig hebt. En ook hoe je met de NMBS app moest werken. En hoe dat allemaal werkte. Want ik had in het begin ook een rechtstreekse trein van Aalst tot en met Halle. Maar dat was na de kerstvakantie helemaal afgeschaft. De trein was er ook niet meer, dus ik moest leren overstappen. Dat was heel plotseling, dus dan was ik echt over mijn toeren. Dus ik had dan... M'n papa had me echt zo twee jaar moeten helpen. Dus ik ging altijd overstappen van Aalst naar Brussel-Zuid en dan kwam hij mij halen en dan gingen we samen naar Halle of naar Buizingen, of zo. En toen dacht mijn mama op ons te wachten om ons te halen. Echt, dus ja.

R3. Zou je dan zeggen dat verward er ook bij was?

R2. Niet verward, maar gewoon gefrustreerd van de verandering van de trein. Dat er nu afgeschaft was en dat ik opnieuw iets nieuws moest leren om overstappen. En dat was, denk ik, het frustreren van overstappen. M'n routine is helemaal naar de zak en ik moet opnieuw... Toch weer nieuwe stress en ik moet iets nieuws leren. Ik deed er , het was gewoon..

R3. Dus je zegt gefrustreerd omdat je weer iets nieuws moet leren.

R2. Ja, en meer... Ja, iets, ja....Ja, ik heb echt wel... M'n migraine is echt laag en ik kan het niet meer. Maar het is niks slechts, ja. M'n kop is nu op, als ik een beetje blblb wordt, dan is het gewoon m'n kop.

J. Het is heel duidelijk wat je zegt. Ik stel maar gewoon de bijvraag want als ik iets herhaal, wil ik zeker weten dat ik het wel juist herhaal.

R2. Ja, maar het is gewoon gefrustreerd dat ik weer iets nieuws moest leren. Ik was gefrustreerd aan m'n routine, hoe ik naar huis moest gaan. Dat ik geen rechtstreeks trein meer nemen kan nemen van Aalst naar Halle dus dat was echt wel dus die moment echt heel ambetant en frustrerend voor mij.

J. Zou je denken dat die frustratie vooral gelinkt is aan de plaats waar je bent, wat je doet, de mensen rondom je, of nog iets anders?

R2. Ja, ik denk ook niet dat ik alles goed ken. Ik kende alleen de weg hoe ik daar moest geraken echt . Met mensen... D'er zijn ambetanteriken op de trein dus, dus..

(gsm gaat af, we stoppen)

T52 over de behoeften achter de emoties

J. Wat zou anderen... Dus ik zei, dat heeft te maken met jou als persoon, met de situatie, met...

R2. Ik denk, ik was 16 jaar toen, dus ging ik naar een nieuwe school gaan twee keer in de week. Een nieuwe verandering, een nieuwe ritme. Dat ik twee keer mijn school moest missen van mijn lessen. Dat ik ook nog school had, mijn eigen school, omdat ik dan toestemming had gehad om twee keer zo dinsdag en donderdag als vrijwilliger student daar te gaan.... Ik denk dat ik toen meer rapper... Ja, zo. Het was gewoon overwachting ... En soms een keer te overprikkeld was als er iemand ambetant was op de trein, of een baby die aan het krijsen was, of een kind die zich niet kon gedragen of iemand die luid praatte, of tiener die te veel ja, stomme boel doen.

J. De stilte. Ik ben aan het zoeken naar de stilte. OK, heel goed. Ik heb hier gewoon gezegd... Dus je werd geïrriteerd, een beetje gespannen, zelfs in paniek, wat onzeker, wat bang. En dat komt omdat je behoefte had aan structuur, of duidelijkheid, aan informatie?

R2. Gewoon duidelijkheid, terrein tonen, dat ik me veilig voelde. Toen we met mijn papa samen naar huis gingen, dan voel ik mij veilig en hij heeft me dan geleid van, we gaan nu naar die sporen, en daar gaan we naar. Of als er een vertraging was, en er waren bijna geen treinen, dan kom we gaan met de metro. Dat is ook niet mijn gewoonte. Ik heb ook niet echt veel van de metro ... Dus dat was ook iets. Dus ik voelde me veilig met mijn ouder, die mij toen heeft geleid van, op welke perron moest ik weer gaan en .. (*onverstaanbaar*)

J. OK, heel goed. Dus ik heb gezegd, dat is wel een raar foto, maar dat is iemand die je ondersteunt, dat is je papa die je nog een keer meegaat. Dus dat kan je helpen, daar heb je behoefte aan. Veiligheid en rust, dat mensen stil zijn, en duidelijkheid aan structuur. En dat waren de behoeftes die je had, die niet waren vervuld op dat moment.

R2. Ja, maar nu gaat het (*lacht*). Als ik wel een beetje stressig ben, als ik een beetje nood heb om te babbelen of stress dan bel ik mijn mama ofzo , met mama kunnen babbelen of lachen dat helpt.

J. en dat helpt. Heel goed. We hebben nog maar een kwartiertje, dus co-researcher 4, je hebt daarnet al gedeeld, dus is het oké voor u dat ik het aan co-researcher 3 ga vragen?

R4. Ja.

T52 00:04:00 R3's verhaal

R3. Bij mij gaat het specifiek over het moment dat ik naar de dokter moest gaan om mijn papieren in te vullen, een paar weken geleden. Context, de week daarvoor had ik mijn papieren, het deel dat ik zelf kon invullen, samen met mijn begeleiding ingevuld. En dan zei mijn begeleiding dat ik nog door de dokter moest laten invullen zo snel mogelijk, omdat het zo snel mogelijk moest opgestuurd worden.

Dus onverwachts moest ik op maandag dan mijn afspraak maken. Moest ik nog in alle rapte over het weekend kijken van, OK, welke bus moet ik pakken wanneer? Waar moet ik naartoe gaan? OK, dat is goed. Wat moet ik allemaal meepakken? Aa, dit, dat, dees.

En ook echt zo nadenken over, als de bus daar komt, hoe lang stap ik erover om tot daar te gaan? Dus echt zo alle voorbereidingen doen, wat ook wel redelijk zwaar was. En dan had ik ervoor gekozen om mijn hulpmiddel niet mee te pakken om te stappen, waardoor het te zwaar was om te stappen, waardoor ik dan na de doktersafspraak een taxi moest bellen en met de taxi terug naar huis moest gaan.

J. Wat maakt dat je gekozen hebt om je stok niet mee te pakken?

R3. Ik voelde me wat te trots, ook te koppig. Ook kritisch naar mezelf toe van, kom aan, je hebt het nog in het verleden gedaan, we gaan het nu nog een keertje doen, het gaat wel lukken, het moet lukken. Maar zo op die manier ook wat vijandig naar mezelf toe.

Omdat ik toch zoiets heb van, komaan, you can do this, you have to do this. Zo op die manier.

J. Koppig en een beetje naar jezelf van, je moet het hier kunnen. Een niet onnozel doen, je gaat dat wel kunnen. Ik moet dit kunnen, want ik heb het al gedaan.

Maar eigenlijk had je wel fysieke pijn of vermoeidheid eigenlijk. Vermoeidheid ook, hè?

R3. Allebei.

J. Ik zie dat je wel zenuwachtig en nerveus werd, je werd gespannen, je moest dit vlug doen, nu, nu. Dus je hebt je niet kunnen voorbereiden. Was je bang ook, angstig?

R3. Niet per se in het moment zelf, dat kwam eerder nadien, omdat het stappen zo moeilijk ging.

J. Er was wel frustratie, omdat het zo vlug moest, hè? En ook naar jezelf.

R3. Ja.

J. Waar had je eigenlijk behoefte aan op dat moment?

R3. Mezelf accepteren, in een bepaalde zin. Ook... Hoe moet ik dat zeggen? Mijn trots aan de kant kunnen zetten en kunnen zeggen van, kijk, ik heb nood aan ondersteuning, ik heb nood aan wat extra dingen, misschien is het geen goed idee om met de bus te gaan. Zo op die manier.

J. Nood aan ondersteuning, nood aan... Ook een beetje acceptatie van jezelf. Had je van die zenuwachtigheid en nervositeit, van dat gehaast, wat had je daar nood, het gevoel dat je... De behoefte dat je had, dat niet werd vervuld?

R3. Wat ondersteuning daarin ook. Zodat ik misschien tijd had genomen om samen met mijn begeleiding te kijken van, OK, we gaan het zo aanpakken, zo moet je gaan, is het wel een goed idee om zo te gaan? Zo op die manier, om wat kritischer te zijn. Ja.

J. Lag het dan vooral aan die situatie en de persoon, de activiteit, de plek, de persoon of de activiteit, hoe je dat voelde. Lag het aan de plaats waar je was, lag het aan wat je aan het doen was. Of lag het aan de mensen rondom je en mezelf eigenlijk?

R3. Aan mezelf eigenlijk.

J. Streng voor jezelf.

J. Wat zou anders of beter kunnen, denk je? Niet aan jezelf, maar aan de anderen. Wat we de anderen kunnen gedaan hebben.

R3. Wat meer initiatief pakken en door hebben van, oh, oh, oh, als ik die hier alles alleen laat doen, dan gaat ze over haar streep gaan. En wat direct een klik maken van, OK, cool, je hebt nu die afspraak gemaakt, dan ga je zo, zo, zo gaan. Is het wel een goed idee om zo, zo, zo te gaan? Zo op die manier.

J. Eigenlijk een beetje begrip ook nog van, en hulp. Ja. Ik ga straks uw woorden gebruiken.

T52 00:10:00 netwerk, als in 'mensen' maar ook 'wifi'

J. Wat leert ons dat over ons verplaatsen eigenlijk? En hoe we ons op ons gemak kunnen voelen? Als afsluitertje. Twee heel uiteenlopende situaties. Misschien moet jij... Jij vertelde dat je naar Oostende was geweest, hè? En dat je daar stress had om daar naartoe te gaan, maar dat het uiteindelijk wel tof was geweest. Wat leert ons dat over ons onderzoeken? Als wij ons willen verplaatsen en als we ons goed willen voelen en erbij willen horen?

R3. Dat de wereld gewoon niet gemaakt is voor ons.

J. En wat zouden ze moeten doen?

R3. Aanpassen.

J. Zoals? Moeilijke vraag. *(lacht)*

R3. Zoals... De informatie meer... ..up-to-date houden. Meer stiptheid voor zorgen. OK, onderweg kunnen er dingen gebeuren, zoals ongevallen en zo, waardoor er vertragingen zijn, en weet ik wel nog allemaal. Maar zorg er bijvoorbeeld voor dat dat via pop-ups gebeurt. Dat mensen die daar hun route moeten hebben, dat die daar een pop-up van krijgen. Dat je op tijd weet van... Ah, oké, dat gaat er goed gebeuren.

J. Veiligheid en informatie. Ja.

R3. En ook gewoon een sterk netwerk hebben.

J. Een netwerk als in de mensen of...wifi?

(lacht)

R3. Mensen.

J. Ja. Een sterk netwerk hebben. Wat denk jij, *co-researcher 2*? Wat zou de wereld kunnen doen om het gemakkelijker te maken?

R2. Dat wij ook mensen zijn, maar dat ze ook gewoon mensen zijn die meer hulp of steun nodig hebben. En dat we toch willen ... wij zijn ook mensen, we hebben emoties, we hebben ons eigen karakter. Maar onze beperking heeft ook neig, dat dat ook herkend wordt. En dat we daarvoor meer hulp krijgen. Of toch niet in de toekomst als we ouder worden meer...

daarvan ja, shit krijgen. En dat we niet in de toekomst misschien eerder behandeld worden van wat we hebben. Of hoe we dat fysiek eruitzien met ons beperking. We zijn mensen, maar... Mensen die op sommige variaties of niveaus meer hulp nodig of steun nodig hebben.

R4. Ik vind dat... Ik sluit me daar wel bij aan. Wat ik merk is dat er een beetje balans moet inzitten. We willen graag erkend worden. Erkend in de zin van, OK, we hebben een beperking. We willen erbij horen. Maar we willen ook gelijk behandeld worden. En niet zomaar een label krijgen. Maar we willen wel ook zoiets hebben van, OK, het is OK om ook hulp nodig te hebben.

R2. Zeker.

R4. Dat dat mag ook in de samenleving zijn. Dat we ook aanpassingen hebben. Maar dat iedereen toch in de samenleving kan zijn.

R3. Openbaar vervoer zou zo buddies moeten regelen.

R4. Eigenlijk wel. Mensen die dat echt nodig hebben zo vooral wel handig.

J. Ja, bijvoorbeeld. En wat zou die buddy dan doen? Dat je denkt, dat zullen wij helpen of dat zullen anderen helpen?

R2. Bijvoorbeeld in *co-researcher 2* haar verhalen. Dat er zo'n vrijwilliger is van de NMBS. dat jou kan helpen om jouw traject te doen. Zodat je familie niet die zorg moet oppakken. Dat het een beetje lichter wordt voor iedereen.

R2. Ik heb wel, daarmee, ik, er komen mensen bij ons van de DOP. Die proberen mij daarmee te steunen en te helpen voor mijn toekomst. En ze hebben connecties voor mensen die mij echt mij kunnen steunen qua...Als ik alleen ga wonen of als ik iets met mij werk. Of op psychologische wijze. Daar heb ik toch in die niveau wel chance. Dat ik nu toch mensen op de DOP in mijn leven heb. Dat ik daar toch een beetje meer... Hopelijk, denk ik, een goei leven kan hebben.

J. Ik vind het wel mooi wat je zegt. Je hebt erkenning nodig. Dat je hulp nodig hebt, maar je hebt ook autonomie nodig.

R4. Je moet ook een beetje waardigheid houden.

J. Ik heb ooit in euh eens ver weg gewoond. En als ze het afsluiten, dan doen ze zo. Dat is eigenlijk een gebedje, maar ik doe dat soms nog altijd. Het is kwart voor, jullie... Super, mega hard gewerkt. Ik vond het... Je hebt heel veel dingen gezegd die fantastisch zijn.

Ja. Super. En de volgende keer gaan we... Er op uit. En dan gaan we een filmpje maken als afsluitend. Als afsluitend iets voor ons. Dat is ook graag het jammer.

R4. Ja, zo snel gedaan, maar...Het is wel fijn dat ze het ook wel gedaan hebben.

J. Hoe vond je vandaag? Hoe kort was het?

R4. Kort, maar krachtig. Ja.

R3. En niet eerst overweldigend ook. Nee. Nee, niet.

J. Ik vond het ook echt fijn. Ik heb ervan genoten.

R4. We hebben ook wel dingen bijgeleerd. Ja. Nog wel met elkaar.

J. Goeie ideeën ook voor... Dat we dan een oplossing hebben kunnen nemen. Ja.

Tof. Goed. Dank je wel.

6 Sessie 6 - 2/04/2026

6.2 VELDNOTITIES

Datum: 2/04/2026

Duur: 14:00-15:45

Locatie: Brake-Out Leuven- café aan station

Aanwezig: Juliska, co-researcher 2, co-researcher 4, co-researcher 3.

Afwezig: co-researcher 1.

Context

Hoe startte de sessie?

We startten met een check-in en nog een overlopen wat we gingen doen. Dat stukje nam ik niet op.

Belangrijk, we kozen ervoor om te stappen, want het is mooi weer, maar ook omdat co-researcher 3 in een rolstoel zit en het 'gedoe' is met de bus.

Hoe was de sfeer?

Goed, ondanks stress co-researcher 2

Iets opvallends vooraf?

Co-researcher 2 zat in een conflict met een jongen van Brake-Out die roepend wegliep. Ze was heel erg over haar toeren maar wilde toch echt vertrekken

Wat deden we?

Na even in te checken vertrokken we naar het station, het traject dat ze elke donderdag en vrijdag afleggen.

Iedereen was chill, co-researcher 2 wist niet goed waar we heen gingen maar dat gaf haar niet, ze voelde zich op haar gemak.

Co-researcher 3 ging met de rolstoel en moest geduwd worden. Co-researcher 4 startte, dan nam ik over, dan weer co-researcher 4. Toen het moeilijk was (een brugje oprijden) vroeg ze de hulp van mij want ‘no offence co-researcher 4 maar uit ervaring weet ik dat dit voor Brake-Outers moeilijk is’. Het is inderdaad niet eenvoudig, over een bobbel en dan op de brug, niet eenvoudig met de manuele rolstoel.

We gingen naar een café en zaten op een terras buiten, omdat binnen nogal moeilijk – niet onmogelijk- met de rolstoel.

We praten over tattoos, anime, honden, over het voorval van co-researcher 2- tips werden uitgewisseld hoe ze dit achter haar kan zetten- , over de drankjes die we lekker vinden, dat co-researcher 3 bijna weer een ongeluk heeft gehad.

Co-researcher 2 gaat naar rechtsreeks huis want is moe, co-researcher 4 beslist terug mee te gaan, co-researcher 3 moet meegaan want haar fiets staat aan Brake-Out.

Onderweg vraag ik hen of ze nog eens aan onderzoek willen meedoen. Co-researcher 4 zegt 100% ja, co-researcher 3 ook maar niet direct. Ze geven aan dat ze het wel veel nadenken vonden en dat dit vermoeiend is.

Groepsdynamiek

Iedereen was heel zorgend voor co-researcher 2 die het lastig was, co-researcher 4 was in haar element, co-researcher 3 lachte veel. Co-researcher 2 uiteindelijk ook. Zij ging van heel gespannen naar vrij relaxed.

Mijn rol als onderzoeker

Ik heb besloten dat we naar café gingen (er was ergens nog een idee om naar de botanische tuin te gaan maar onzekerheid is te moeilijk). Ik wilde graag dat ze foto's trokken van het traject om ons onderzoek nog te onderbouwen. Co-researcher 3 deed dat, voor co-researcher 4 ging dat niet. Voor co-researcher 2 ook niet. Ik heb het zo gelaten, er is al een berg info, en veel reflectie ook, het zal genoeg zijn.

6.2 TRANSCRIPTIES

T61 praatjes over meer dan het weer

J. Mijn vraag was, hoe voel je u om dat traject te doen samen, of om samen om de die activiteit te doen van vandaag? En is er iets dat je verwacht?

R4. Ik had sowieso verwacht dat het mooi weer ging zijn. Daar heb ik alle zeker naar uit gekeken.

R3. Ja, hetzelfde.

R4. Want de vorige keer ging dat dus niet omdat met de regenen. En ik ben heel blij dat het mooie weer is en dat we dat kunnen doen met z'n allen.

J. Ik ook. Ja. En jij?

R3. Hetzelfde, eigenlijk. *(lacht)*

J. Ik ook, want ik was vanochtend buiten. Vanochtend was het koud. Het was al aan het regenen en ik dacht van ha neen... Maar het is echt goed.

R4. Ik had het ook niet verwacht, want vanmorgen dacht ik... dat het misschien zo regenachtig ging zijn. Maar ik ben toch blij dat het uitgekomen is. Dus ja.

J. En is dat voor u, *(aan R3)* voelde dat oké? Want we hebben vorige keer besproken, we gaan dat doen. Is dat dan nog spannend op een of andere manier of niet?

R4. Neen! *(snel)* Nee.

R3. Neen, niet echt.

R4. Voor mij niet, eigenlijk. Het is fijn dat we dat samen met z'n allen kunnen doen, om dat af te sluiten, om dat terug iets mee te doen en zo.

R3. Neen niet echt. *(iets meer aarzelend)*

J. Wat ik heel fijn vind, is dat, jullie hebben dat getekend he dat stuk, van hier naar daar. Ik had dat de vorige keer ook al gedaan, ik heb foto's getrokken van... Ik moest toen overstappen op de bus, dus ik kwam daar in dat busstation. Wow, dat is effectief heel druk. En dan zo naar hier, dan was hier dan rustig. Dat is wel tof, want we hebben daar allemaal over gebabbeld. *(co-researcher 2 komt binnen samen met nog andere persoon die haar probeert gerust te stellen)*

(onverstaanbaar)

R2. Ik ga rechtstreeks naar huis dan want...

J. Cava R2?

(Andere persoon. Nee, heftig. Ik vind het heel heftig).

R2. Neen, ik vind dat echt... Ik ben dat echt beu, beu dat dat sinds vorig jaar blijft dat gebeuren en nu nog.

R3. Mag ik vragen wat er gebeurd is?

Co-researcher 2 legt uit dat er iemand is dat haar grenzen probeert te overstappen dat ze het al enkele keren hebben besproken, vandaag opnieuw en hij is beginnen roepen en huilen en verderop met zaken beginnen gooien. Andere persoon. Zegt dat ze effe schrik had.

J. En hoe voel jij je R2?

R2. Opgejaagd, gefrustreerd.

R3. Is er iets wat we kunnen doen?

R2. Neen, het is al sinds vorige jaar. Ik weet niet of er echt iets te doen, hopelijk dat wij met ons... vier, gewoon op ons gemak...

(door elkaar)

R3. We gaan er een plezante namiddag van maken.

J. Heb je zin om een koffietje euh iets van?

R3. Thee.

R2. Ik ben geen thee persoon.

Andere persoon: Een koffie of een thee of een drankske.

J. Wat dan wel?

J. Dan gaan we samen een drankje drinken. *(R3 lacht hard)*

J. Ik zei net dat we een koffietje gaan drinken en *co-researcher 3* zegt of het ook iets anders mag zijn. Ik zeg nee.

R3. *(lacht)*

(hilariteit)

R4. Nee, het moet koffie zijn.

Andere: ik wens je nog een fijne namiddag, effe dat je er weg van bent.

(Iedereen: dank je)

T62 afsluiten en het weekend in gaan

J. Yes, het is gedaan, hè.

Iedereen: ja ja ja.

J. Wat vonden we van de koffie slash chai?

R3. Ja, heel leuk.

R4. En ook gezellig, zo met z'n allen om het af te sluiten. Ook om de ervaring nog eens mee te maken en zo.

J. Ja. Hebben jullie een foto getrokken tijdens de .. jij had er eentje he? Zie je het zitten om mij dat op te sturen?

R3. Ik ga het proberen via WhatsApp, maar ik weet niet of ik jou heb.

J. Ik ga je straks mijn nummer geven.

R4. Ja, ik wou een foto nemen, maar ik heb niet meer aan gedacht onderweg . Maar dat beeld heb ik wel een beetje.

R3. Nee, ik heb jou niet...Ik heb jou niet in WhatsApp staan.

J. Ik ga het je straks geven. Mag'k het zien?... Als ik nu hierop druk, dan stopt dat.

Ik ga je... Of moet ik je mijn nummer geven?

R3. Ik denk dat je gewoon zo je nummer kunt geven, denk ik.

J. En als je hier opnieuw contact doet, dan... je zie je hebt geen foto getrokken, maar je hebt wel een beeld in je hoofd. Welk beeld heb je in je hoofd?

R4. Vooral bij het station zelf. Zo .

R3. Je gaat je nummer nog eens opdoen. Ja, het station op zich is altijd een beleving.

R4. Ja, ook. Dan merk je veel te veel prikkels, je moet op alles letten. En er is geen zebrapad, dus veilig is het ook niet echt zo.

Dus dat beeld heb ik zien ahje, Daar zou nog iets meer aangedaan moeten worden aan die veiligheid, dat ze dus.

J. Moest er één ding kunnen veranderen op dat traject, tussen nu en het café? Wat zou er dan anders zijn? Als je zou kunnen kiezen...Dat zou ik veranderen.

R3. De voetpaden iets breder.

R4. Ja, dat wou ik juist zeggen, ja.

J. Dat hebben we wel echt ondervonden, hè. Jij ondervangt dat natuurlijk altijd, maar... Dat is echt schipperen. Ja. En die planten, dat is schoon, maar dat is...

R4. Dat is niet ideaal.

R3. Inderdaad.

J. En jij?

R4. Vooral daar aan het station een zebrapad zetten. Aha. Want dat is niet zo veilig, dat is druk, chaos, alles door elkaar ook,

J. Kan je hem eens tonen of heb je hem doorgestuurd?

R3. Ik heb hem doorgestuurd.

J. En wat staat erop?

R3. Dat is de straat van Brake-Out. En in de verte zie je fietsen staan, op de stoep. Aha.

Om aan te geven dat er altijd wel obstakels zijn, dat je zo moet langs manoeuvreren. Ja.

R4. Dat vind ik wel goed, want... Je zet ... (*onverstaanbaar*). Eigenlijk moet het wel iets toegankelijk zijn, hè. Iedereen moet dat door kunnen.

J. Gelijk nu ook, Die mensen met z'n werkgerief... Hij had het wel langs de kant gezet, hij had er wel aan gedacht. Eigenlijk had hij er wel aan gedacht, hè. Hij zou het ook gewoon zo...
Ja.

J. Zouden we het weekend durven ingaan?

R3. Ja. Ik denk wel.

R4. Ja.

J. Wil je dat ik nog aan iets denk als ik nog verder schrijf, dat ik zeker wel of niet moet doen?
Een tip.

R3. Misschien wel als je zo... je topics aan het schrijven bent, van wat er wel en wat er niet in moet. Misschien wel een vermelding gaan maken van ons gesprek over handicap, het woord, omdat we daar toch wel lang over hebben gedaan. Het is niet echt op het topic van wat we hebben onderzocht, maar toch...

R4. Het is een beetje om het ook met inclusie te maken, dus...

Daarom is dat wel goed,

J. Ja. Dat gaat er zeker... Ik denk... Dat is ook de bedoeling van ... Het is niet enkel wat we gedaan hebben, maar ook een soort inleiding. Wat ik nu gedaan heb, is... Ik heb een paar boeken gelezen over handicap. En dus ik dacht eigenlijk om... Hoe kijk je daarnaar? Is het iets van de maatschappij of dit of dat? Ik heb een theoretisch stuk daarrond.

Maar eigenlijk dacht, ik wil dat aanvullen met wat jullie hier gezegd hebben.

R3. Ja. OK. En we...

J. En in de praktijk, met de mensen die we hebben samengezeten, hoe ervaren jullie dat? Wat vinden er... Eigenlijk alles wat je gezegd hebt. Ja. Dat het een woord is dat gelinkt is aan een scheldwoord. Dat het wel belangrijk is om te benoemen, maar niet enkel dat je niet mag worden gereduceerd of zo. Dat is eigenlijk alles wat je...

En hoe ik dat doe, is dat ik enkel jullie citaten gebruik. Dus wat je zegt, jullie letterlijke woorden. Ja. Natuurlijk moet ik dat dan in het Engels zetten ook. Dat gaat wel zo... Ik weet nog niet dat ik dat ga doen. Ik denk, de citaten in het Nederlands en dan een stuk vertalen of zo. Ja. En dan denk ik dat ik wel niet uw naam erbij ga zetten, maar gewoon een van jullie, om het...

R3. OK.

J. Tenzij je dat liever wel hebt. Dat ben ik aan het twijfelen

R3. Mij maakt dat niet uit.

R4. Mij ook niet, maar voor mij mag dat wel op zich.

J. Ja. Je kan het wel doen, hè. Ja. Ik zou het zo doen dat ik het in één klik kan veranderen in onderzoeker één of zo.

R3. Ja.

J. Dat is misschien wel een onderwerp waar we het de volgende keer over kunnen hebben.

Dat ga je het ook wel merken. Als ik dan zeg, kijk, dat staat erin, dan zeg je, ik vind het er niet comfortabel of zo. Of ik vind het juist wel echt leuk dat ik dat ben, dat ik dat zeg. Want het is mijn onderzoek ook, dus ik wil het ook wel. Ja.

R4. Ja. Ja. Dat is goed.

R3. Ja.

J. Dat ga ik zeker niet pakken. Nog iets? Wat jij belangrijk vindt van...

R3. Bij mij niet echt.

R4. Neen op dit moment nee.

J. We hebben al genoeg gezegd hé, ik wou gewoon de vloer openen. Ja. Als je altijd aan iets denkt, moet je het ook goed doen.

R4. Tuurlijk.

J. Dan gaan we het weekend in he.